

کۆماری عێراق
وهزارهتی روشنبیری و راگه‌باندن
ده‌رگای روشنبیری و بلاوکردنه‌وهی کوردی
زنجه‌ری ژماره (128)

دیوانی که مالی

عه‌لی باپیر ئاغا

ئاماده کردن وساغ کردنه‌وه و

پیشه‌کی نووسینی

که مال عه‌لی باپیر

پیدا چوونه‌وهی

ماموستا شکور مصطفی

کۆماری عیراق
وهزارهتی روشنبیری و راگه یاندن
دهزگای روشنبیری و بلاوکردنه وهی کوردی
زنجیره ی ژماره (128)

دیوانی که مالی

عه لی باپیر ئاغا

ئاماده کردن و ساغ کردنه وه و
پیشه کی نووسینی

که مال عه لی باپیر

پیدا چوونه وهی
ماموستا شکور مصطفی

هیشتا « که مالی » خوی له ژیاندا بووه که بو یه که م جار له سالی (۱۹۶۶) دا ، یه که م کو م له شیعی به ناو نیشانی « دیاری شاره زوور » له چاپ داوه . ئەم دیوانه ئەتوانم بلیم زوربه ی شیعره کانی « که مالی » ی تیا به . که ئەلیم : زوربه ی شیعره کانی ، مه بستم له وه یه : زوربه ی ئەو شیعرانه ی که « که مالی » ی پی ناسراوه له هه رهت و گوړو لوتکه ی شاعریتی دا ، نووسیویتی ، ئەو شیعرانه ن که له م دیوانه دا چاپ کراون ... دوا به دوا ی - دیاری شاره زوور - له سالی (۱۹۶۸) دا دیوانی دووم به ناوی : « باخی میر » هوه له چاپ داوه (۲) . ئەوه ی له م کو م له یه دا چاپی کردوون زوربه یان وه که ته مه نی شیعر دوا ی شیعره کانی دیوانی - دیاری شاره زوور - نووسراون جگه له وه ی که شیعی وه رگی راوی زورتر تیا به وه که له شیعی خوی .

دوا ی ئەم دوو دیوانه ش ، له سالی « ۱۹۷۳ » دا به نیازی له چاپ دانی دیوانی سینه می ، کو م لیک شیعی تری به ناوی « پیش مه رگم » هوه کو کرده وه ، کاروباری ره قابه شی جی به جی کردبوو ، به لام مه رگ ئەم دهر فه ته ی لی بپی و به دی هاتنی ئەم ئاواته ی به چاو نه دی - ئەوه ی پیویسته له پرووی ساغ کردنه وه ی شیعی ، لایه نی رینووسه وه سه بارهت به م « ۳ » دیوانه ، جگه له دیوانی یه که میان « دیاری شاره زوور » . به وه هویه وه که ماموستام - کاکه ی فه للاح - شاره زای شیعی کلاسیکی کوردی و دوستی نزیکي « که مالی » بووه . دیوانی ناو براوی به پوختی چاو دیری کردووه ، تا رادیه که ئەو دیوانه ی له چاو دیوانه کانی تریدا به ریک و پیکی داوه به دهسته وه ... چونکه « که مالی » کاتی خولیا ی له چاپدانی شیعره کانی خوی که وتوته سه ره وه ، ته مه نی پیری تی و ، که م هیزی چاوی ، یارمه تی ئەوه یان نه داوه ، خوی شیعره کانی خوی بنووسیته وه و ناماده یان بکات بو چاپ له بهر ئەوه ئەوانه ی دوو دیوانی دووایان بو ناماده کردووه ، که متر شاره زای دنیا ی شیعی « که مالی » و شیعی کلاسیکی کوردی بوون ئەمه ش بوته هوی ئەوه ی ، سه ره رای هه له ی رینووس و نووسیته وه ی شیعره کان ، له هه مان کاتدا ئاگاداری ئەوه ش نه بوون که هه ریه کی له و دوو دیوانه ی دوواییدا ، هه ندی شیعیان نووسییه وه له هه رسی دیوانه که دا هه یه . جگه له وه ی ئەمه شیان کردووه ، ئەوه شیان بیرچووه ئەم شیعره چه ندجار دوو

باره‌کراوانه، وهك يهك بنووسن .. واته : ئەم دوو دیوانه ، شیعری وایان تیايه ، هەر شیعریکه ، به لام له هەر دیوانیکه له وی تر جیاوازه ، من له ئاماده‌کردنی ئەم دیوانه‌دا ویستم ئەو جیاوازیانه له په‌راویژدا ده‌ست نیشان بکه‌م ، به لام که زانیم ئەم کاره ، جیگا زۆر ئەگری ، فه‌راموشم کرد . ته‌نیا له یهك دوو جیگادا نه‌بی ، وهك نمونه نووسیم ... بویه بوکو کردنه‌وهو ئاماده‌کردنی سه‌رجه‌می دیوانی شیعری « که‌مالی » ، بو ئەم دیوانه ، کتومت متمانه به‌و دیوانه ئاماده‌کراوانه نه‌کراوه و پشتیان پی نه‌به‌ستراوه .

٢ - ته‌قه‌للای دواي « که‌مالی »

له سه‌ره‌تای سالی (١٩٧٧) دا ، که نیاز هاته سه‌ر چاپ‌کردنی سه‌رجه‌می شیعری « که‌مالی » ، له رۆژنامه‌ی - هاوکاری - و ، پاشکو کوردیه‌که‌ی رۆژنامه‌ی - العراق - دا ئاگادارییه‌کمان بلاو کرده‌وه ، تکامان له ئەدیب و ئەدهب دوستانی دلسۆز کرد ، هه‌رکه‌سی شیعری « که‌مالی » ی لا چنگ ئەکه‌وی به‌ناو‌نیشانی : کتیبخانه‌ی سلیمانی ، بومان بنیریت ، له‌م تکایه‌مان‌دا جگه له یهك دوو دلسۆز زیاتر ، که هه‌ندی له‌و شیعرا‌نه‌یان بو هینانین که خوشمان هه‌مان بوو ، که‌سی تر شتی تازه‌و له‌وانه‌ی خۆمانی زیاتر بو نه‌هینانین له‌پال ئەمه‌شدا ئاگاداری ئەوه‌بووین ، کاتی خۆی دیوانیکی ده‌ست‌خه‌تی شیعره‌کانی « که‌مالی » به‌خه‌تی خۆی که‌وتبووه کتیبخانه‌ی « حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی جاف » وه‌بو ئەم مه‌به‌سته له‌هاوینی (١٩٧٨) دا . چه‌ند جاریک ویستمان ئەو دیوانه ده‌ست‌خه‌ته‌مان چنگ بکه‌وی . که « که‌مالی » له سه‌رده‌میکی پیش‌پیری و په‌ک که‌وته‌ییدا نووسیویتی . دیاره دیوانیکی ده‌ست‌خه‌تی‌وا . که‌هیشتا « که‌مالی » هیزی په‌نچه‌و ، هیزی چاوی ، ئەوه‌یان به‌به‌ره‌وه‌یه که‌دیوانه‌که به‌پوخته‌یی و به‌ئامانه‌ته‌وه نووسرابیته‌وه . ئەو دیوانه‌بنه‌ماو سه‌رچاوه‌یه‌کی باش ئەبیت بو ئەوه‌ی به‌دلناییه‌وه متمانه‌ی پی بکری و ، له‌به‌ر‌روشناییدا دیوانیکی ریک و پیک له‌به‌ر بنووسرپیته‌وه ... وهك ووتم چه‌ند جاریک ویستمان ئەو دیوانه‌مان چنگ بکه‌وی . به‌لام هه‌ر جاره‌ی به‌بیان‌وه‌یه‌ک ده‌ستیان ئەنا به‌رومانه‌وهو نا ئومیدیان

کردین.. له بهر ئه وه دواى ئه م نائومید بوونه ، که وتمه پشکنینی ئه و گوڤارو
پوژنامه کوردییانه ی پیش سالانی (۱۹۵۰) ، که « که مالی » شیعرى تیا بلاو
کردوونه ته وه ... له و بر وایه وه که ئه و شیعرانه کاتی خوی « که مالی » به هه موو
هوش وگوشی خویه وه « خوی » ناردوونی بو بلاو کردنه وه .. پاش گه پانیکي
وردو ، پشوو دریزو ، به راوورد کردنی ئه و شیعره بلاو کراوانه له گه
شیعره کانی ناوسی دیوانی ناوبراو ، نائومید نه بووم و ئه م دیوانه م ئاماده کرد .

۳ - دواى ئاماده کردن :

ئه وه ی جیی سه رنجه ، له وسی دیوانه ی « که مالی » دا ، « که مالی » هیشتا
خوی له ژياندا بووه ، که ئه وسی دیوانه ی به جیا جیا ئاماده کردووه بو چاپ ،
که چی له هه رسی دیوانه که دا ، لایه نی بوئه و ، میژووی زوربه ی شیعره کانی
فه راموش کردووه . ئه م پشت گوی خستنه ی « که مالی » خوی ، ریگای له منیش
به سته وه که له خومه وه به دواى بوئه و ، میژووی شیعره کان ، چونم له وسی
دیوانه و ، گوڤارو ، پوژنامه که دا ، وه رگرتوون هه رواش به ئه مانه ته وه تو مارم
کردوون .

۴ - شیوه ی نووسینه وه :

به وه هویه وه که زوربه ی ئه م دیوانه م له به ر پوژنایی شیعرى ناوه رددو
دیوانه چاپ کراوه که ی و ، شیعرى بلاو کراوه ی ناوگوڤارو پوژنامه
کوردییه کان و ، دیوانه ده ست خه ته که ی - پیش مه رگم - دا نویسه ته وه به
واتا : زوربه م له به ر شیعرى چاپ کراودا نویسه ته وه به مه کاره که ی من ، نیمچه

ئاسانئىيەكى بۆمپايە وە ، وەك لە وەى لە بەر دەست خەتى كۆن وخەتى شكستەى
 فارسى دا بېت بە لام ئەمە ئە وە ناگە يە نى كە راستە وخۆ ئەم شىعرانەم وەك خويان
 گواستبئىتە وە بۆ ناو ئەم ديوانە ، بە لكو بە راووردئىكى ووردى شىعرەكان بە
 يەكترى و وساغ كردنە وەى ئە و جياوازييانەى كە لە هەندى شىعر دا هەبووى
 هەموويم بە ئەنجام گە ياندووە ئە وسا هەمو شىعرەكانم بە پئىنووسى تازەى كوردى
 پئىك خستوووە و ئەم پئىتانەى لە زمانى كوردى دا نين بە پئىتى كوردى نووسىيومان
 مەگەر زۆر بە دەگمەن لە و جىگايانە دا نە بېت كە زۆر پئىوستى كردووە ئە گەرچى
 ئەم لايەنى پئىت گۆرئىنە وە يە هئىچ لە مەسەلەى ئاسان كردنى و گران كردنى ماناى
 شىعرەكان ناگۆرئىت لە و برىوايە وە كە شىعرى كوردىن بە چاكم زانى ئەمەى
 لە گەلدا بكم ديارە ئەم كارە لە گەل ئە و ووشە عەرەبى يانە دا كراووە كە لە
 شىعرەكاندا هەن بۆ ئە وە من رام واىە ئەم ووشانە مادام هاتونە تە ناو شىعرى
 ئە دەبى كوردى يە وە ئە و ووشانە لە و شعرانە دا ئە بن بە مولكى ئە دەبى كوردى و
 ئە دەبى كوردئىش بە پئىنووسى كوردى ئە نووسرئىتە وە .

۵ - لئىكۆ لئىنە وە و پە راوئىزۆ
 دابەش كردنى شىعرەكان :

لە بەر چەند هۆيەك واتاى شىعرى لئىكۆ لئىنە وەم لە پە راوئىزدا لە سەر
 شىعرەكان نە نووسى .

۱ - من رام واىە شىعر شەرح ناكرئىت .

ب - ئەم ديوانە ديوانى شاعريكى كلاسيكە شىعرى كلاسيكئىش سىماو
 كاككەى تايبەتى خوى هەيە كە تايادا بە بلاغە و طباق و جيناس و رەمزو
 سەروا و كەش و هەوا و سەربەخوى خوى هەيە .

كەسئىك بىەوى لە شاعريكى كلاسيك بكوئىتە وە ، ئەبى هئىچ نەبى
 هەندى زانئارىبى لە شىعرى كلاسيكى هەبئىت بە تايبەتى كئىبخانەى

کوردی له م پوهه وهه ندى گه وهه رى به نرخى وهك ديوانى نالى ، مه حوى
 تيايه كه بنه ماله روشنه كه ي ماموستا ملا عبد الكريم مدرس پيشكه شتاني
 كرده نه مه نه گه رله گه ل هه موو شاعيريكي كلاسيكي بكرپته وه به راي من
 نابيت به شتيكي دووباره كراو سواو جگه له مه ش نه وهى بووترى نه وهى
 كه له سه ر شاعيريكي وهك نالى نه نووسرى پويست تره وهك له وهى له
 سه ر شاعيريكي دواى سالى (١٩٠٠) نه نووسرى چونكه نه و
 خوينده واره ي له لايه نه كاني شيعرى كلاسيكي كوردى پيش (١٩٠٠)
 گه يشتي كليلى كرده وهى تيگه يشتنى شاعيره كاني دواى نه و ميژوهه شى
 پي نه بيت . *

ج - به راي من « كه مالى » له پرووى شيعره وه له چاو شاعيره كلاسيكيه كاني
 پيش خويدا جوړه په وانى و « شفافية » تيكي بي گرى و كراو ترى
 تيايه ، كه متر په مزو خواسته مه نى و - جيناس و طبياق و داخستن و
 ووشه نارايى كرده له به ر نه وه نه گه ر چى « كه مالى » وهك شاعيريكي
 كلاسيكي هاتوه به لام تيگه يشتن له « كه مالى » ئاسان تره وهك له
 تيگه يشتنى (نالى) و مه حوى و شيخ رهزاي طاله بانى بويه له م پوهه وه له
 په راويژدا به چاكم نه زانيوه واتاى شيعره كان ليك بده مه وه .

د - هه ر له روانگه ي په پيره و كردنى نووسينه وهى ديوانى شاعيريكي كلاسيكي
 به كسه ر شيعره كانم به پيى حروفى نه بجه د نووسيوه و به ش به ش جيام
 نه كرده وه و ناوم نه ناون به شى كومه لايه تى و كوردايه تى .. هتد .

٦ - شيعرو نووسينى « كه مالى »

پي ويسته نه مه بليم نه و شيعرانه ي له م ديوانه دا نووسراون هه موو
 شيعره كاني - كه مالى نين چونكه « كه مالى » شيعرى له مه زورتره به لام وهك
 له جيگايه كى تريشدا و وتم ئيستاش نه ي ليمه وه زورى نه و شيعرانه ي « كه مالى »
 پي ناسراوه له هه ر هت و گوړو لوته كى شاعيري تي دا نووسيوه تى نه و شيعرانه ي
 كه له ديوانى ديارى شاره زووردا بلاو كراوه ته وه و گويزاونه ته وه بو ناو نه م

دیوانه ... به مه مه به ستم نه وه نیه بلیم شیعره لاوازه کانی « که مالی » م بوارد ووه نه خیر به لکو مه به ستم له وه یه بلیم جگه له شیعره کانی ناو نه م دیوانه هندی کورته شیعره تری هه یه که له سه رخواست و داوای خه لک ووتوونی و نه بوایه ناویان و بوته ی ووتنه کانیانم تو مار بگردایه که له لایه که وه نه مه یانم به چاک نه زانی و له لایه کی تریشه وه له بهر لاوازیی ته کنیکی شیعره کان فه راموشم کردن .

جگه له م بابه ته شیعره هندی شیعره تری هه یه له بوته ی تایبه تیدا که په یوندییان به بزوتنه وه ی سه ره به ستیخوازانه ی کورده وه هه بووه ووتراون وه ک نمونه ی نه م شیعره که له لاپه ره (۲) ی ژماره (۸) ی روژنامه ی « بانگی - کوردستان - دا بلاوکراوه ته وه . له گه لیدا پروون کردنه وه یه کیشی بو نووسیوه به مونساه به تی نه وه وه که جه نابی جه لاله ت مه ئاب ، ره ئیسی مه جلیسی میلی کوردستان . شیخ عبدالقادر نه فندی نیشانیکی هیلال و نه ستیره ی له ئالتوون دروست کردووه و له سه ر هیلاله که عیاره ی « فیدای میله ت » هه لکه نراوه و به بازووی موباره کی دا گر تووه ، نه م چند شیعره پیژراوه .

فیدات بم نه ی فیدایی میله ت نه ی سهرداری کوردستان
وه لی عه دی هومایون تالعی خونکاری کوردستان
به نه نفاسی مه سیح ئاسا عیلاجی عاجلیت به خشی
به دایه ی بی که سی بیچاره یی بیماری کوردستان
وه کو بارانی په حمه ت لوتفی عامت فه یز به خشیاه
بژی نه ی واسیته ی نه شئونه مای گولزاری کوردستان
به زه رکفتی ته لا ناوت له مه ولا ده رج نه بی تا حه شر
له ته ئرخا به عینوانی سوپاسالاری کوردستان
نه گه ربیشم کوژن زومره ی موخالیف پیته نه لیم نه مجا
هیزه بری غالب ئیبینی حه یدهری که پراری کوردستان
نه وه ی به دخواسته با قور به سه ردا کا به نه ومیدی
وجودی توپه فه خری فیرقه یی نه حراری کوردستان
ده خلیم فرسه ته هه نگامی سه عی و جووده تیکوشه
به دل بوئینتزامی مولک و بو ئیعماری کوردستان

له پال نه م جووره شیعرانه شدا ووتاری نه ده بی و سیاسی و بیره وه ری خو ی له گوڤارو روژنامه کانداهه یه لیردها وه ک نمونه . ئیشاره ت به هه ندیکیان نه که ین :

۱ - جگه له و په ندو ناموزگار بیانه ی له پروژنامه ی «بانگی کوردستان» دا بلاوی کردوټه وه ، هندی ووتاری ئه ده بیثی له هه مان پروژنامه دا نووسیوه به نیازی بووژاندنه وه ی ئه ده بی کلاسیکیمان ، وهک ئه و ووتاره ی به ناویشانی «ئه ده بیاتی کورد» له لاپه ره (۲) ی ژماره (۷) ی ئه م پروژنامه یه دا ، تیایدا دوا ی باس کردنی گرنکی پیدانی ئه ده بی کورد ، ئه رکی له چاپ دانی دیوانی شاعیره پیشینه کانی خو ی : (ئه حمده ی خانی ، نالی ، سالم ، کوردی ، حاجی قادری کو بی ، حه ریق ، شیخ ره زای طاله بانی ، خالص ، مه وله وی ، وه فایی) له ئه ستوگرته وه . ئه بی لیره دا ئه وه بووتری «که مالی» له ژیر سیبه ری هوکمداریتی (شیخ مه حمودی نه مر) دا ئه م پروژیه ئه خاته ئه ستوی خو ی و ، تا پرشنگی ئه و هوکمدارییه له ئارادا بووه ، دیوانی «مه حوی» به چاپ گه یاندووه و ، پیشه کیشی بو نووسیوه ، به لام که پرشنگی ئه و هوکمدارییه جوانه مه رگه ، کوژیندراوه ته وه ئومیدی پروژه که ی «که مالی» یش نه هاتو ته دی .. هه رچه نده به هه مان تاسه وه له سالی (۱۹۳۹) دا کتیبکی به ناویشانی : «گول دهسته ی شوعه رای هاوعه سرم» ی (۳) چاپ کردووه که جگه له نمونه ی به ره مه ی خو ی و ، پوخته یه ک له ژبانی ، نمونه ی به ره مه ی : (ئه حمده موختار ، ئه ثیری ، بیخود ، پیره میرد ، حه مدی مه للاحه مدون تایه ربه گ ، گوران ، زیور ، مه حوی ، مو فتی پینجوینی ، میرزا مارف ، شیخ نووری ، ناتیق ، سه لام ، ره مزی مه لامارف ، قانع ، ره فیق حیلمی ، عه بدوللاحه سه ن ناری ، بیگه س ، عورفی ، شوکری فه زلی ، ئه مین زه کی ، ره شید نه جیب ، عه بدول واحد نووری) تیا یه (۴) .

ب - هه ندی له سه ر ووتاره کانی پروژنامه ی «بانگی کوردستان» ی نووسیوه و ، تیا یاندا زور بابه تی گرنگه و رووداوی زیندووی ئه و سه رده مه ی به مه به ستی ووریا کردنه وه ی گه لی کورد نووسیوه .

ج - له سالی (۱۹۶۰) دا ، له ژماره (۷) ی گوڤاری (روژی نو ی) دا ، ده رباره ی پروژانی «شیخ مه حمودی نه مر» چه ند دیریکی به نرخه یه یه .

د - له سالی (۱۹۷۳) دا ، کتیبکی تری به ناویشانی (شاعیره ناوون بوه کانی کورد) بلاو کردو ته وه^(۵) ، تیا یدا ژبان و نمونه ی به ره مه ی «۴۱» شاعیری نووسیوه .

۵ - له پرووی وهرگیرانیشه وه له زمانی فارسی یه وه ئەم چه ند کتیبه ی به شیعر کردووه به کوردی :

- ۱ - شیرین و خوسره و
- ۲ - ئەمیر ئەرسه لان
- ۳ - خورشید و خاوه ر
- ۴ - شه پری خه ییبه ر
- ۵ - گیانی سه عدی

« که مالی » ی مروّف :

بو ئە وه ی ده روازه ی رازیک له سه ر شیعر ی « که مالی » بخه ینه سه ر پشت چاک وایه چمکیکی بزانی ن ، چونکه باری ژیان و گوزهرانی هه موو شاعیریک په یوندییه کی له گه ل شیعره کانیا هه یه .

« که مالی » نازناوی شیعریتی خوی ناوی : (عه لی) یه ، کورپی باپیر ئاغای کورپی چراغه که یه کیك بووه له سه روکه کانی هوژی « ئیسماعیل عوزه یری » وله تیره ی « میرئالایی » یه . له سالی (۱۸۸۶) دا له شاری سلیمانی له دایک بووه .

باپیر ئاغای - باوکی ئەفسه ر بووه له سوپای عوسمانیدا ، (که مالی) له ته مه نی (۴) سالیدا بووه که باوکی کوچی دوایی کردووه ، له شاری که رکوک نیژراوه ، وه کو نه ریتی ئەوسای کوردستان له مزگه وتی : شیخ عه بدوللا - که ناسراوه به مزگه وتی دووده رگا و له سه ر شه قامی - نالی - یه ، خراوه ته به ر خویندن .. پاش ئە وه ی خویندن کتیبه ئایینه کان ته واره کات ، درپژه به وچوره ژیا نه نادات وئه بیته به نووسه ر - کاتب - وله سالی ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷ دا بوئه م ئیشه ئە گو یز رپته وه بو به غداد ... پاش ماوه یه کی کورت گه راوه ته وه بو سلیمانی . له جه نگی یه که می جیهانیدا له نیوان سالانی (۱۹۱۳ - ۱۹۱۷) دا

کراوه به سه رازو له سلیمانی هیشتوویانه ته وه . له دوی سالی (۱۹۱۹) که ئینگلیزه کان به ته وای عیراقیان گرت ، کرا به (قایمقام) ی چه مچه مال ، به لام ماوه په کی که م له م ئیشه دا مایه وه چونکه دوی ئەم میژووه ، ئیتر « که مالی » تیکل دنیای راپه پینی پوئشنبیری و بزوتنه وه ی سه ربه ستیخوازانه ی کورد بوو .. به تایبه تی له بزوتنه وه کانی شیخ مه موودی نه مردا . له م رووه وه ، شاعیر له بیره وه ری خویدا هیچی بو تو مار نه کردووین . هه رچه نده بو زیندوو کردنه وه هاندانی ئەم گیانه ی ، به ریز دکتور - عیزه ددین مسته فا ره سول - ئەلی :

(چه ند سالیك پيش مه رگی - چه ژنیک له گه ل چه ند کورپکی ئاموزامدا چووینه لای ، باسی - چیم دبی - ئەحمه د خواجه و ، روژانی شیخی نه مرکرا ، داوامان لی کرد ئەویش یادگاری خوئی بنووسیته وه زورتر خوئی له مه سه له که لائنه دا لای وابوو نابیی ره خنه له - شیخ بگریت و نابیی هه موو راستیه کیش - به لای گه شی و که م و کورپیه وه نه لیت دوايي بریار بوو یه کیک له ئاموزاکانم بچیت لای دابنیشیت و ، چی ووت بینووسیته وه ، چه ند جاریک چوو بوو هیچی لی ده سگیر نه بوو بوو).^(۱)

به لام هه ر له گه رمه ی ئەو سالانه داو له سه ره تای سالی (۱۹۲۲) هه وه له گه ل زوربه ی رووناکبیرانی ئەو سه رده مه ی شاری سلیمانی دا مشت و مرو گفتوگوئیان بووه له سه ر ئەوه ی کاتی ئەوه هاتووه : کوومه لیک ، پارتيك ، ریکخراویک ، به مه به ستي گوردان به باری پوئشنبیری و ، بزوتنه وه ی سه ربه ستیخوازانه ی کورد بدن . له م بواره دا ته قه للايان گه یشتوته پیکهینانی کوومه له یه کی رووناکبیری که ئامانجه کانی ئەم کوومه له یه له ریگای روژنامه یه که وه بگه یه نن به جه ماوه ری کوردستان ... ئەم کوومه له یه یان ناونا :

جه معیه تی کوردستان و ، ئەو روژنامه یه ش که ئەو ئەرکه له ئەستۆ بگریت ناونرا : روژنامه ی بانگی کوردستان . ئەم کوومه له یه له ژماره (۱) ی روژنامه ی ناوبراودا به م جوړه باسی لی کراوه ، (له سه ر موراجه عه تی جه نابیی سه عاده ت مه ئاب جاجی مسته فا پاشای میرلیوای ئەرکانی حه ربی موته قاعیدو له سه ر مه ئزوونیه ت و موساعه ده ی په سمي حکومه تی سیاسیی سلیمانی له ته ره ف به عزئی ئەربابی حه مییه ت و ئەفازیل و مونه ووه رانه وه قه راردرا که له سلیمانی جه معیه تیکی کوردی ته شکل بکا . بو ئەمه چه ند روژی له مه وپیش ئەسامیی

عوله ماومه شاخ و نه شراف و سائیری مونه ووه ران و که سه به به ته رتیبی حرووفی هیجا داخل دهفته ر کراو پوژی جومعه ی ۲۱ی ته مووزی ۱۹۲۲ پاش نویژی نیوه پو له مزگوتی سهد حه سه ن مفتی دا گرد بوونه وه له ته ر هف جه نابی مسته فا پاشاوه نوتقیکی ئیفتیتاحی دایر به قه سدو غایه ی ئەم ئیجتماعه خوینرایه وه ، سامعین که بیستیان غایه ی ئەم فیکره بو ته ره ققی و ته عالی میلله ت و وه ته نه به که مالی ئیفتخار قبولیان فه رموو .

بلاو کردنه وه ی ئەم فیکره یه ش به واسته ی ئەم غه زه ته وه که حکوومه ت ئیمتیازی داوه به جه نابی مسته فا پاشا ئیستا هه فته ی جاریک دهرده چی ئومید وایه ئینشائەللا به واسته ی هیممه تی ئەربابی حه مییه ته وه ته ره ققی بکات زاته ن هه موو شتیک وورده وورده زیاد ئەکات .

بو ته ماشاکردنی ئەم غه زه ته و سائیر ئومووری ئیداره ی ئەم جه معیه ته له ته ره ف حوزه رای کیرامه وه له ژیر ریاسه تی پاشای موشار ئیله یهیدا (۱۳) که س بو ئە عزایه تی ئینتیخاب کران - ناویان و عه ده دی رایان به م ره نگه یه .

عده دی رای	ناو
۶۵	ره فیق حیلمی ئەفه ندی
۶۲	ئەحمەد به گ توفیق به گ
۵۴	سالح ئەفه ندی قه پتانیچی
۴۵	فایه ق به گ مه عرووف به گ
۴۱	حاجی ئاغا فه تحوللا
۳۹	عیزه ت به گ عوسمان پاشا
۳۸	ئەده م ئەفه ندی یوزباشی
۳۶	ئەحمەد ئەفه ندی یوزباشی
۳۲	شیخ محه مه د ئەفه ندی گولانی
۳۱	شیخ عه لی ئەفه ندی سه رکار
۲۹	عه لی ئەفه ندی بایر ئاغا
۲۴	عه بدوللا ئەفه ندی محه مه د ئەفه ندی
۲۴	شوگری ئەفه ندی عه له که

ئىتر ئومىد مان وه هايه كه بو ته ره ققى وه تن و ميلهت هه موو لايىك
تايكوشى و نه گه ر قسوورىك ببينرى به بى ئه مهى له م لاو له ولا په حس و ته نقيد
بكرى پياوانه خه به ر به جه معيهت بدرى تاوه كو به پيى ئوسول جه معيهت نه و
مه سه له يه فه ورن داخيل موزا كه ره بكرى و نه تيجهى به واسته ي غه زه ته وه
ئيعلان بكرى .

له م خسووسه وه وا ئه زانم له مه زياتر به ستي مه قال زايده ، ئه مه
قانونيكي ته بيعى يه كه له عه سرى يازده هه مى هيجريه وه يه عنى له و ته ئريخه وه
كه غه زه ته پهيدا بووه هه ر قه ومى ره غبه تي به مه عاريف به ئه م واسته
موقه دده سه كرديى به ته دريجهى ته ره ققى كر دووه و نه گه ر وه كو ئيمه مابيته وه له
ناو ئه قوامى موته مه دينه دا بى نام و نيشان ماوه ته وه ، بنائهن عه له يه ي ئيمه يش
لازمه كه بو ته ر ققى و ته عالى كوردستان ره غبهت به م واسته يه بده ين^(۷) نه گه ر چى
نابى نه و بر گه يه ش فراموش بكه ين نه و يش نه وه يه دواى پيكه اتنى « جه معيه تي
كوردستان » و ده ر كرنى روژنامه ي « بانگى كوردستان » روژنامه ي « روژى
كوردستان » يان ده ر كر دووه ئه م روژنامه يه كتومتى زمانى حالى سه ده ي شيخ
مه حموى نه مر بووه ، هه موو ده نگو باس و هه وال و به يان نامه يه كى ره سمى
حكومه تي به تاييه تي فه رمان و ئيراده كانى شيخ مه حمودى له سه ر يه كه م
لا په ره كانى بلا و كرا و نه ته وه ..

ئه م روژ نامه يه يه كه مين ژماره ي له روژى (۱۵) ي تشريني دووه مى
(۱۹۲۲) دا بلا و كرا وه ته وه و (۱۶) ژماره ي لى ده ر چوو ه .. خاوه نى ئيمتياز و به
رپوه به رى « م. نوورى » و نووسه رى « عه لى كه مال » بوون ... « كه مالى » له م
روژنامه يه شدا كه لى ورده و وتار و شيعرى بلا و كر دوته وه .

هه موو نووسين و شيعره كانى « كه مالى » له م روژنامه يه دا برى تي بوون له
هاندان و وور يا كرنه وه ي كه لى كورد و پشتگيرى كرنى حكومه تي شيخ
مه حمود .

به لام ئه م روژنامه يه نه وه نده نه ژياوه ، هوى نه مانيشى نه و ته نگوچه له مه يه
بوو كه تووشى سليمانى هات و جاريكى تر له لايهن ئينگليزه كانه وه دا گير كراوه ..
به واتا « كه مالى » هه موو گيان و قه له م و بيروهوشى ته ر خانى مه سه له يه كى پيرو ز
كر دووه . « كه مالى » له م روژنامه يه دا بووه به نووسه رو له زور به ي ژماره كانيا
ووتارى ئه ده بى و ، كو مه لايه تي و سياسى هه يه ... نه وه ي شايانى باسه ئه م

پوژنامه یه دواى پیکهینانى حوکمداریتیی « شیخ مه حموودى نه مر » بوو به زمانى حالى حوکم دارییه که و به تیکچوونى حوکمدارییه که ، ئەمانیش وازیان له پوژنامه که هیناوه .

هەر له م ماوه یه دا له خواست و فه رمانی « شیخ » وهك له دیوانی « باخی میر » دا نووسراوه بووه به نووسەر لای حاکمه سیاسی یه کانی ئینگلیز که ئەو سه رده مه به رودوا له سلیمانی بوون وهك : « میجه رسون » ، « گرین هاوس » ، « ئەدموندز » دواى ئەم ماوه یه کراوه به فه رمانبه ری (مالی) له هه له بجه و دووسال ، واته تا سالی (۱۹۲۶) له م ئیشه دا ماوه ته وه ، به لام که « شیخ » و سوپاکه ی چوونه « پیران » « که مالی » دهستی له ئیشه که ی هه لگرت و خووی که یانده لای « شیخ » ی نه مر ، ماوه ی سالی لای مایه وه . له و ماوه یه دا له سه ر پاسپارده ی « شیخ » دوومبار چۆته « تاران و کرماشان » بو دیده نی کردنی « رهزاشا » وه هندی بالیوزی هه نده ران له ئیران و که یانده نی نامه به ناوبانگه که ی « شیخ » ی نه مر به کووماری شو ره وی .

له سالی (۱۹۲۸) دا که راوه ته وه شاری هه له بجه و له وی تاسالی ۱۹۵۰ نیشه جی بوو ، ئەمجاره یان له بهر ئەوه ی کوربه که ی به موچه خویری میری له شاری که رکوک دامه زرا که مالیش کوچ و باری ژیانی به ره وه و راگه ی تازه بردو ئەمجاره یان تا سالی (۱۹۶۳) هەر له وی ماوه ته وه ، ئیتر به هوی ئەوه وه که « که مالی » کوربه که وره ی گوینزراوه ته وه بو سلیمانی به ئیجگاری هاتوته سلیمانی .

پاش به سه ربردنی ته مه نیکی (۸۸) سالی له شه وی (۲۹/۱۱/۹۷۴) دا کوچی دواپی ئەکات و له گردی شیخ محی الدین ئەنیژی .

« که مالی » جگه له زمانى کوردی زمانى تورکی و فارسی و عربی به باشی زانیوه .

هیشتا له ژیانیشدا بوو که یه کیتی نووسه رانی کورد - لقی سلیمانی - له هوئی یانه ی فه رمانبه ران کوپکی ریزلینانی بو « که مالی » و « په رمزی » مه لا مه عرووف « و « ئیسماعیل حه قی شاوه یس » سازکرد .. دواى مه رگیش هه ریه کیتی نووسه رانی کورد - لقی سلیمانی - کوپکی فراوانی ماته می بوگپرا .

ئەگەر قوتابخانە شیعیریە کلاسیکیە کە ی سەر دەمی کۆتایی میرنشینى - بابان - چەند کە لە شاعیریکی تیا هەلکەوتبى بى سى و دوو « که‌مالى » یە کیکە لە وشاعیرانە .. « که‌مالى » جگە لە وهى وهک کە لە شاعیریکی دواچۆرى ئەم قوتابخانە شیعیریە : (حه‌مدى ، نارى ، بیخود) تا کۆتایی ژيانى هەر پەیرەوییى ئەو جوۆره شیعەرى کردووه سەربارى ئەمەش شیعەرى کوردى - لە سەر دەستى « که‌مالى » دا جوۆره پوونى و پەوانى و کردنە وه - شفافیة - تیکى بى گرى و گوولى بە سەرداهات .

چونکە نە وهى پیشتر ئەم جوۆره شیعەرى پى ئەناسرا شیوه گرانى و داخستنیکی تایبەتى پيوه دیار بوو، کە ئەلیم : پیشتر ، رەنگە هەر شاعیره هاوسەر دەمه‌کانى « که‌مالى » گرانتەر بینه بەر هەست و بیستن ، واتە : هەر خویندە واریکی شیعەرى کلاسیکی ، شیعەرى « که‌مالى » پى ئاسان تره ، وهک لە شیعەرى یەکیکی وهکو : بیخودی هاو سەر دەمی « که‌مالى » . لیڕه‌دا « وه‌فایى » مافیکی ره‌واى خوێه‌تى ئەگەر بى بووترى : یەکەم کە سیک پیشى « که‌مالى » ئەم رچە یه‌ى شکاندووه « وه‌فایى » بووه .. « وه‌فایى » هەر زور وه‌ستایانە لەم مه‌یدانە دا زال و سواره بە جوۆرى ئەتوانرى بە هەموومانای وشه‌وه بە شیعەرى « وه‌فایى » بووترى : (سه‌هل ممتنع) هەر چەند ئەم جیاکردنە وانە لە نیوان ئەم شاعیرانە دا هەر ته‌نیا ئەم لایەنە ناگریتە وه بە لکوهر یەکە لەم شاعیرانە جوۆره کە سایه‌تیه‌کی تایبەتى و بون و به‌رامه‌ى خویان هه‌یه ، هەر به‌و جوۆره‌ش لە چەندان لایەنى تره‌وه سەربه‌خون ، بو‌نموونه : ئەو یه‌کیتى بابەت و گیانە نیمچه رومانتيکیه‌ى لای (حه‌مدى) ئەبیرى لای (که‌مالى) نییه . یان ئەو هەموو خواسته‌مه‌نیه‌ى لای (بیخود) هه‌یه لای (که‌مالى) نییه ، کە واتە (که‌مالى) سەربارى ئە وه‌ش کە لە شاعیریکی قوتابخانە ی شیعەرى کلاسیکی سەر دەمی بابانە ، لە پالیشیا شاعیریکی دەنگو رەنگ جیاوازو بون بەرامه‌سەربه‌خویه ... لای (که‌مالى) کە متر یه‌کیتى بابەت بەدى ئەکرى . لە هەموو کیشه‌ کورت و درێژه‌کانى ئەم جوۆره شیعەردا شیعەرى هه‌یه و لە هەموویاندا سەرکەوتوووه . لە کۆتایی ژيانیشیا . جگە لە و کیشانە بە کیشى خومالیش شیعەرى زور هه‌یه ، زور کەم لاسایى شاعیری تری کردۆته وه . تاقى

کردنه وهی شاعیریتی (که مالی) تا قی کردنه وهی (که مالی) خویتی ، چونکه له ژیانیا شاعر هه موو شتیک بووه ، بویه به هه موو مانای ووشه وه (که مالی) شیعرى (که مالیانه) ی نووسیوه ، به لای خویه وه له و پروانگه وه که خوئی ناسیوه وه له خوئی گه یشتووه ، که ئه توانی شیعرى سه رکه وتوو بنووسیت . له دوا دوا ییه کانی ژیانیا ، که پیریتی په کی خویندنه وه - (متابعه) - ی خستبوو شیعرى زور لاوازی نووسیوه ، شیعریک له شیعره پله نزمه کانی شیعرى میلیی له م پرووه وه ئه وهی وینه یه کی ، شیعرى سالی (۱۹۳۰) که مالی بخوینیته وه و بازیک بدات بو شیعرى دواى سالانى (۱۹۶۰) به دواوه ، پروا ناکات ئه و دوو شیعره هی شاعیریک بن . که واته (که مالی) شیعرى لاوازی هه یه بیجگه له شیعرى لاواز ئه وهی به ووردی شیعره کانی (که مالی) بخوینیته وه تی ئه گات که ئه م شاعیره فهره نگی ووشه و ، وینه و خواسته مه نی یه کی سنوورداری هه یه . له م سنوورده دا زور جار وینه شیعریه کانی خوئی له شیعرى تریدا دووباره کردوته وه . (که مالی) له ریگای شیعره کانی وه ئه وه به خه لکی ئه سه لینی که له شیعرى کوردیدا شوین پچه و شوین پی وولاتی شیعرى مه حوی و، سالم و، نارى و، حه مدی) گرتوه :

له ریزی شاعیرانا بویه من ئه مپرو سه ر ئه فرازم
له شاگردانی به زمی حه زره تی (مه حوی) شه که رپازم
له پاش مه حوی هه میشه په پیره وی (سالم) ئه که م ، لاکین
به دل زور عاشیقی هه لبه ستی (ناری) نیکته په روزم

هه ر بو ده ست نیشان کردنی جیگه ی خوئی ئه لیت :

په پیره وی (حه مدی) ئه که م دائیم (که مالی) بویه وا
ویردی خاس و عامه ئه شعاری ته ره ب ئه فزایی من

به لام من پرکیشی ئه که م و ئه لیم : ئه گه ر (که مالی) لای خوئی ئه مه
سه لمایی ، شیعره کانی به و راده یه ی (که مالی) ئه یه وی ئه وه ناگه یه نن ، به لکو
به پیچه وانه وه من ئه ونده ی جیبه نجه و په نگدانه وه ی (نالی) له شیعرى
(که مالی) دا ئه بینم ئه ونده زه برو کار تیکردنی (سالم و مه حوی و حه مدی و

ناری) له سه زنییه ، بو به لگه ی ئەم قسه یه ی من ، با ئەم چەند وینه یه ی
(که مالی) بنووسین ، که ئەگەر کتومت شیعر ی (نالی) نه بن ئەوا شیعر ی
(نالی) نو (که مالیانه) دارپژراونه ته وه :

۱ - له دلا چی ئەکهیت ، پر ئاگری عیشقه ده خیلتم بم
وه ره سه رچاوه که ی چاوم که جیگه ی باسه فاهیکه

۲ - بیره سه ر چاوم سه فاگاهیکی خوشه گیانه که م
چی ئەکهیت ، هه روای له ناو کلپه و بلیسه ی سینه ما ؟

بائەم وینانه به رامبه ر به م وینه یه ی (نالی) پابگرین :
تو که حوریت ، وه ره نیو جه ننه تی دیدم چ ده که ی
له م دله ی پر شه ره رو سینه یی سوزانمدا^(۸)

هه روه ها ئەم وینانه ی :

۱ - نایخه مه سه ر کاغه ز ئەسلا تا کو ماوم چاوه که م
ناوی تو ده وران نه کا باقەت له دەم نامه حره ما

۲ - که ره له بالای نامه دا ناوت نه نووسم ، زویرمه به
خوت ئە زانی دوو زمانه ، خامه زور نامه حره مه

۳ - قه له م بیگانه یه ناوت نه هینم زویرمه به تو خودا
ره قیب ئاسا که چونکه هه ر خه ریکی دوو زبانی بوو

به رامبه ر به م وینه یه ی (نالی) ن :

که ی ده کات شه ر و به یانانی پرمووزی دهردی دل
روو ره شی هه ر وه ک ده وات و دوو زمانی وه ک قه له م^(۹)

۱ - بو من که گه دای کوویی نیگارم به حه قیقته
سایه سه ری زولفی له سه رم، بالی هوما یه

۲ - ئه که م ته سخیری مولکی هیند ئه گه رئه و دولبه ره پوژی
بخاته سه ر سه رم وهک سییه ری بالی هوما ، په رچه م

به رامبه ر به م وینه یی (نالی) ن :

(نالی) که غولامی مه ده دی زولفو بروته
شاهی که له بن سایه یی بالی دوو هومادا^(۱۰)

ههروهه ئه م وینه یی :

۱ - و وتم : خو تیله چاوت پیکه نی فه رمووی : برو شیتیه
ته رزاووی نازی مه حبووبان ئه بی هه رئه مسه ره وسه ربی

به رامبه ر به م وینه یی (نالی) یه :
پیم ده لین : مه حبووبه خیل و قیچه مه یلی شه رده کا
خیل و قیچه یا ته رزاووی نازی نه ختی سه رده کا ؟^(۱۱)

وهک و وتم له م به لگه هینانه وهیه ، ته نیا مه بست له وه بوو که زه برو
ره نگدانه وهو جی په نجه ی (نالی) زور تر له سه ره وهک له وهی (که مالی)
خوی باس ئه کات نهک خوانه خواسته که م کردنه وهی ده وری شاعیری تی و
زه برو ره نگدانه وهو جی په نجه ی (سالام و مه حوی و حه مدی و ناری) له سه ر

شیعرو ئەدەبی کوردی چونکە هەر یەکە لەوانە لووتکە یەکی جیاوازو سەر بلندی خۆیەتی و دنیای ئەدەب و شارستانی نەتەوێکی کوردیان دەوله مەند کردوو ، بەلام ئەم کار تیکردنە (نالی) وەک ووتم هەرچە ندبێ ئەنجامەکی لای «کەمالی» بەو شکاوەتەو کە (کەمالی) لە ئێشە کەدا خۆی ئاسایی رەفتاری کردوو و بۆن بەرامەکی سەلیقەکی شیعری کردوو بەهەوینی ئەو شیعرانە ..

بێجگە لە ئەو جێ پەنجە یەکی (نالی) بەسەر شیعری (کەمالی) یەو کە (نالی) وەک دیاردە یەکی زۆر زەق و ئاشکرا ، لای هەموو شاعیرەکانی دواکی خۆی ئەم رەنگدانەو یەکی هەیه تاک و تەرای بەیتەکانی (کەمالی) هەندی جێ پەنجە ی (بێخود و ناری و مەحوی) یشی تیا یە ... بۆ ئەمەیان ئەلیم : ئەم دیاردی یە کار تیکردنە سەر یە کتر یە نە کە هەر لای (کەمالی) هەیه بەلکولە نیوان هەموو شاعیرانی سەر بە یە ک قوتابخانەکی شیعری هەیه لە هەموو دنیا دا بەلام مەسەلە کە لێرە دا پە یو هندی بە چە ندی تی ئەو کار تیکردنە و رەنگدانەو یە هەیه . ئەمانە و ئەگەر سەر ژمیر یکی گشتی لایەنی ناوهرۆکی شیعری (کەمالی) بکەین زۆر بەیان شیعری دلدار ی و جوانین ... شیعری هەستی گریاوی (کەمالی) ن بەرامبەر بە و کلپە و سەودا هەمیشە ییە بۆ عە شق و روخساری جوان هە ی بوو ... شیعری دوش دامان و چۆک دادانە لە بەر دەم هەموو جوانی یەکی مرووف و سروشتا ... شیعری ژیانکی قە لە نە رایە تی و سەر هە لگرتنە لە دنیا ی پارە پە رستی و پریایی و چە وساندنە وە ی مرووف - (کەمالی) هەر گیز لە پشتی شیعەر وە چاوەروانی خە لاتی بە رامبەر و دەست گیرویی کە سی نە کردوو . ئەو هەندە شیعرانە ش کە لە بۆنە و لە سەر خواستی خە لک ووتوونی لە پشتی ووتنە وە کە وە قازانجیکی مادی و تاییە تی تیا نە بوو ، تە نیا قناعە تیکی تاییە تی (کەمالی) بوون ، بەرامبەر بە و بۆنە و شتە جوانانە ی لە و کە سە دا بوون .

شیعری بۆ بە ختە وە ریی مرووفی کورد ووتوو ... مرووفی کوردی هان داوہ نیشتمانی خۆی خوش بویت و پشت نە کاتە بەر ژە وە ندی گەل .

ئێستاش ئەگەر پەنجە بۆ هەندی لایەنی شیعری (کەمالی) (١٣) برابیی ئەمینی تە وە سەر ئە وە ی کە «کەمالی» لە ریگای شیعەرەکانیە وە بناسین . پیش

هه مووشتیک (که مالی) شاعیری که به ره‌ی گه‌له . لای (که مالی) هه مووشتیک له پشتی گه‌له وه پ‌سواپی و خود‌پ‌اندن و سه‌رشو‌ری یه . ن‌جائ‌ه گه‌رئه‌م لایه‌نه‌ی ژیا‌نی (که مالی) وه‌کو دیارده‌یه‌ک له شیعره‌کانیا : له چار‌یه‌کیکی وه‌کو (حه‌مدی) دا که‌متر بی‌نری ئه‌وا هه‌لو‌یستی سه‌رتاپای (که مالی) ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی که هه‌موو ته‌مه‌نی خو‌ی له پ‌یناوی به‌خته‌وه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌یدا به‌سه‌ر برده‌ه ، له هه‌ر شو‌ینی تروسکه‌یه‌کی بو‌چاره‌نووسی کورد به‌دی کرد‌بی شو‌ینی که‌وتوو‌ه بو‌ی ماندوو‌ه بووه ، دیارترین تروسکه‌یه‌ک که (که مالی) زور‌بو‌ی په‌روش بووه تروسکه‌ی بزوو‌تنه‌وه‌کانی « شیخ مه‌حمودی نه‌مر » بووه چونکه دل‌نیا‌بووه له‌وه‌ی ئه‌و بزوو‌تنه‌وه‌یه سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌و وورده‌شتانه‌ی که دوژمنانی کورد ، له‌پالیا‌نوقورچی پی‌له « شیخ » ئه‌گرن و هه‌میشه‌پاشقول و پیلانیان ئاراسته‌ی ئه‌و تروسکه‌یه‌کردوو‌ه (که مالی) به‌پشوویه‌کی در‌یژو ووره‌یه‌کی به‌رزو‌چاو‌یکی تیژه‌وه دل‌نیا‌بووه له‌پاکیتی و دل‌سو‌زی « شیخ » ی نه‌مر. به‌جو‌ری پشتگیری کردوو‌ه که دوا‌ی مه‌رگی « شیخ » یش په‌خنه‌ی لی نه‌گرتوو‌ه . له‌ته‌نگانه‌و خو‌شی دا پشتی به‌رنه‌داوه ، چونکه زانیویتی کوژانه‌وه‌ی ئه‌و تروسکه‌یه‌کلوی و په‌ریشانی گه‌لی کوردی له‌دواوه‌یه .. له‌مه‌یدانه‌دا به‌ریز دک‌تور : « عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول » ئه‌لی : (هه‌رچی هه‌لو‌یستی پیاوانی وه‌ک که‌مالی و ئه‌حمه‌د موختار جاف و ره‌فیع حیلمی - یه‌ه‌لو‌یستی پیاوی نیشتمان په‌روه‌ی هه‌ست به‌مه‌سنو‌لیه‌ت که‌ری ئه‌وتویه‌که‌بو‌چاکه‌ی گه‌ل و نیشتمان چاویان له‌هه‌موو ئازارو‌باری تایبه‌تی خو‌یان پو‌شیوه‌و له‌گول ناسک‌ریان به‌« شیخ » نه‌وتوو‌ه^(۱۳) .

ئه‌مه‌ی (که مالی) له‌م پوه‌وه‌کردوو‌یه‌تی له‌جی شانازی ئه‌ده‌بی کوردیه‌که سه‌رتاپای ژیا‌نی خو‌ی و ئه‌ده‌به‌که‌ی له‌پ‌یناوی خزمه‌ت‌گوزاری و به‌رژه‌وه‌ندی گه‌ل دا بووه ... به‌پ‌یچه‌وانه‌ی رای ئه‌و هه‌رزه‌خو‌ینده‌وارانه‌ی که ئه‌لین :

« شاعیرانی کلاسیکی کورد ، شاعیری ده‌ربار‌بوون ... به‌لام ئه‌بی ئه‌و جو‌ره‌که‌سانه‌و هه‌موو دل‌سو‌زان بزائن که (که مالی) و شاعیرانی (پیش (که مالی) یش له‌سایه‌ی هیچ (ده‌ربار) یکی کوردو‌غه‌یری کورد‌دا ، پله‌و خه‌لاتیان نه‌دراوه‌تی به‌لکو وه‌کو هه‌موو خه‌لکه‌ره‌شوکی و ساده‌که‌ژیاون‌وله‌گه‌ل به‌ختیاری خه‌ل‌کدا به‌ختیار بوون و له‌تیکش‌کانه‌کانیشیاندا ئاواره‌و ده‌ربه‌ده‌ر بوون ... له‌وانه‌یه‌له‌به‌رامبه‌رئه‌م رایه‌دا ئه‌وه‌ه‌رزه‌خو‌ینده‌وارانه‌بلین : ئه‌ی بو‌

(سولتان عه بدولحه مید) مووچه ی بو (مه حوی) بپیوه ته وه ؟ وه رامه که ی
 ئاشکرایه ، مووچه شی لی وه بگریت به هوئی پله و پایه و به رزی (مه حوی) خویه وه
 بووه و به رامبه ر ، به و مووچه یه ، روژیک له روژان پشتیان نه کردوته گه لی کورد ،
 ئه گه ر (وه فایی و ناری) شیعیان بو (شیخ عوبه یدوللای نه هری) و شیخه کانی
 (بیاره و ته ویله) ووتبی - ئه نجامی پایه به ندبوونی ئه و شاعیرانه خوین بووه به و
 ته ریفه ت و پیبازه ئاینیه وه که شیخه که په پیره وی کردوو وه ئه مانیش هه ر له به ره و
 ناوجه رگه ی گه ل دان ...

ئه و هه رزه خوینده وارو په خنه گره دوڤراوانه بیر له وه ناکه نه وه که به م کاره
 خوین ئه که ونه به ره ی ئه و به ری گه له وه ... چونکه به وه شه وه ناوهستن که
 ئه ده بی کوردی (له که) داربکه ن ، به زه ره بین ئه گه رین به دوا ی ووردترین گه ردو
 خه وش خه لکی وه کو « شیخ مه حمودی نه مر» دا ، ئه وه تا تازه به تازه پاشقولی لی
 ئه گرن و شانوگه ری پر پاشقول و نو قورچی له سه ر ئه نووسن . لیره دا پرسیا ریکی
 زور ئاسایی دیته ئارا وه ئه گه ر بلیین :

ئه ی باشه ئه گه ر گه لی کورد شانازی به (ئه حمه دی خانی) و (نالی) و
 هاوړیکانی و خه لکی وه کو « شیخ » ی نه مرو پووباری « سیروان » و « هه ندرین »
 وقور و چلپاوی ئه م نیشتمانه وه نه کات ، شانازی به چیه و بکات ؟

دیاره په یوه ندی (شیخ) ی نه مرو (که مالی) رای کیشاینه ئه م باسه وه
 ئه گینا هه ر له وه لوپسته ی (که مالی) یه وه ئه و شانازی مان کرد به م شاعیره وه
 که له ژیانیکی په ندو قه له ندارانه دا له گه ل میلیله ته که یدا ژیاو ، دوور له ریاو
 ستایشی چه وسینه رو قامچی و چه قووه ، مه رگیکی پر شانازی کردو ، به و مه رگه ی
 (که مالی) دوا چوړی بنه ماله ی شیعی کلاسیکی کوردی - شیوه ی
 سلیمانی - کو تایی هات و به و کو تاییه ی خوین ، که له پوورو سامانیکی
 نه ته وه ییی نه مریان بو ئیمه جی هیشت .

- ۱ - (دیاری شاره زوور) چاپخانه ی - ژین - ۱۹۶۶ - سلیمانی .
 ۲ - (باڅی میر) چاپخانه ی - راپه رین - ۱۹۶۸ - سلیمانی .
 ۳ - (گول دهسته ی شوعه رای هاوگه سرم) چاپی دووهم - چاپخانه ی راپه رین ۱۹۶۹ .

۴ - له پیشه کی چاپی دووهمدا ئه مه ی نووسیوه : له یه که م چاپ کردنی ئه م گول دهسته یه یدا پیره میرد - ی نه مرووتی : من تی چینی ئه که م « ئه مین زه کی به گ . ره شید نه جیب ، عه بدولواحید نووری ئه فهندی » خسته ناو گول دهسته که مه وه به لام بو جاری دووهم نه م خسته ناوی ، چونکه ئه وان هیچ دیوانیکی شیعرییان نیه تامن له م گول دهسته یه مدا به شاعیریان بده مه قه له م .

۵ - (شاعیره ناو وون سووه کانی کورد) سلیمانی - چاپخانه ی راپه رین ۱۹۷۳ .

۶ - گوڤاری پوښبیری نوی ژماره (سالی -) .

۷ - روژنامه ی « بانگی کوردستان » یه کیکه له روژنامه ههفته یی یه پیشکه وتوووه کانی سالانی بیست ، خاوه نی ئیمتیازو

به رپرسیارو سه رنووسه ری - مسته فنا پاشا یامولکی - ودهسته ی نووسه رانی : ره فیق حیلمی ، وعه لی که مال و م . نووری (شیخ نوری شیخ صالح) بوون ، هه تا ژماره (۱۴) ی له سلیمانی ده رچوووه چونکه دوا ی تیکچوونی حوکمداریتی (شیخ مه حموود) به ریوه به رانی روژنامه که ویستووینه له و ریگایه ی بو ی دانراوه لابه دن و به ریگایه کی چه وتی دوور له هیوا و ئامانجی میله تی کورد بییه ن به ریوه ، دوا ی ژماره ی (۱۴) ی (۳) ژماره ی تریشی له به غذا له لایه ن دهسته یه کی تره وه لی ده رچوووه .

- ۸ - دیوانی نالی - مه لا عبد الکریمی مدرس له بلاو کراوه کانی کوږی
 زانیاری کورد ل ۹۱.
- ۹ - هه مان سه رچاوه . ل ۳۱۰
- ۱۰ - هه مان سه رچاوه . ل ۸۶
- ۱۱ - هه مان سه رچاوه . ل ۱۰۸
- ۱۲ - له م چه ند قسه یه دا له سه ر شیعری (که مالی) ته گه ر بو نمونه و
 به لگه هیئانه وه شیعری (که مالی) خویمان نه نووسیږی له بهر ته وه
 بووه که سه رجه می شیعره کانی شاعیر له به رده ستان و له م پوه وه
 به چاکم زانیوه ته و شته بکه م تا خوینده واری خوشه ویست خوږی
 به دواي ته و به لگه شیعرییانه دا بگه ری .
- ۱۳ - روشنبیری نوی - ژماره () .
- ۱۴ - دیوانی ناطیق سالی ۱۹۷۰ چاپ کراوه .

يار وەفادارە لە گەلما چۆن جەفاكارى ئەكا
ئىشى بەدكارە كە جار جار فيرى بى باريى ئەكا
رەحمى پى كردم دلى سووتا كە دى ئەگرىم نىگار^(۱)
موجيزەى عەشقه كە زارى كارى زوردارى ئەكا !
مىرى خاوەن حوسن و جوانى زۆرە لەم دنيايەدا
يارى من شاھىكە داواى تەختى خونكارى^(۲) ئەكا
بو عىلاجى دەردى من هىچى نەكرد لوقمان ئەوا
دولبەرم ئىستا بە گول شەكرى دەمى چارى ئەكا
چاوى يارم چونكە بيمارە دلى ديوانەكەم
وا لە عەشقى ئەو هەميشە حەز بە بيمارى ئەكا
مەى بخۆ مینبەر بسووتىنە مەدە ئازارى دل
(شىخى شيرازى) وەها مەنعى دل ئازارى ئەكا
بى ئەدەب نابم لە لام وايە ئەگەر هات و بلىم
ئەى « كەمالى » شيعرەكانى من لە هى « نارى » ئەكا

-
- (۱) - نىگار : يار . بەماناى نەقشى جوانە .
(۲) - خونكار : پادشا . لە ئەسلا (خوداوەنگار) ه ، زۆردار . بە تەورى بە ماناى خوینپریش دەگەيىن .

*** **

- ۲ -

سهیری کهن هیئنده وه فاداره نیگارم دائیما
هر به نوقلی لیوی مندالی دلی من ژیر ئەکا
دهوری پرووی داوه خهتی پیحانی یارم پیم ئەلی :
حاشیهی بیضاویه ئایاتی پرووی تهفسیر ئەکا

- ۳ -

گەر له باخی ئەسته موول و پاريسابم په شمه لام
دل هه ميشه هه ره هه وای گول گه شتی باخی میر ئەکا

- ۴ -

شیوهن بو شاعیری به ناوبانگ
» ئەحمەد موختار بهک « ی عثمان پاشای جاف .

ديسان فهلهك ئەم داخه چ پوونای به جگهردا
ئەم ئاگره چی بوو له دلی عاله می بهردا ؟
ديسان چیه ئەم شووره له ناو میلهتی کوردا
عاله هه موو غه رقه له قورپو شین و چه مهردا^(۱)
من دیومه له خاک دیته دهری گول به به هاران
بوچی گولی ماته ؟ له ژیری گلو بهردا
ههنگامی خهزان^(۲) فهسل و دهمی کوچی گولانه
بهم فهسل به هاره گولی من وا له سه فهردا

۱ - چه مهر : نالقه به ستن بو شین

۲ - خهزان : پاییز

ٺه و خوسره وه وا حاته مي ته ي بوو به سه خاوه ت
 ٺه و پوسته مه وا شيري ژيان بوو له نه به رد ا^(۳)
 سه يري كه چلون چرخي فه لك دهر به دهري كرد
 كوژرا به غريبي له كه ژو كيوي (نه وه ر) دا^(۱)
 زانيم كه كوسووي^(۴) ٺه بي روژي هه موو جافان
 من ٺه و شه وه گه ردوون كه خوسووي^(۵) به قه مه رد ا
 ٺه ي سه روه ري عالي نه سه ب ! ٺه ي ٺه حمه دي موختار
 بوچ خويني شه ريفت به هه وادا به هه ده رد ا !
 سه يري كه ٺه ليي خويني پڙاوي گه شي توپه
 « سيرواني سروشك^(۶) كه ٺه كا هاژه له سه رد ا »^(۲)
 هر چه نده كه پويشتي به لام زيكرى جه ميلت
 ويردي ده مي كوردانه له شامو له سه حه رد ا
 ٺه و ناوه بلنده ي كه به جيت هيشتووه بي شك
 ٺه ينووي موئه پريخ له ته واريخي به شه رد ا
 نابريته وه خوينت بووه ته خويني سياوه ش
 مه نقووشه جه مالت له دل و فيكرو نه زه رد ا
 ته ئريخي وه فاتيم له خيرهد پرسی گوتي پيم :
 جي عه دنه ٺه وو ئيمه يي جي هيشت له سه قه رد ا

۳ - نه به رد : شه به مانا (ٺازا) پيش دي .

۴ - كوسووف : روژ گيران

۵ - خوسووف : مانگ گيران

۶ - سروشك : فرميسك

(۱) نه وه ر: ناوي ٺه و شاخه يه كه له ئيكي « ٺه حمه دموخٽاري » تيا كوژرا وه .
 (۲) ٺه م نبوه شيعره هي شاعيري ناسراو (تا هر به گي چاڤي) ي براي (ٺه حمه دموخٽار) ه
 كه ٺه ميش هر به بوئه ي كوشتني (ٺه حمه دموخٽار) وه و توويه تي . نيشانه ي ٺه ووشه كه
 (ٺه حمه دبه گ) له نزيك سيروانه وه كوژرا وه .

« گۆران » ی شاعیریش که ئەم شیوونە ی « که مالی »
خویندووتهوه ئەم دوو دیپره شیعرە ی بو « که مالی » ناردوووه .

ئە ی کاکه که مال ! شاعیری خوشخوانی هونەرماند
بیلبل نیه، تووی تهیری تهپه ننوم له سه هردا
دهك خوش بی دەم و په نجه وو نووکی قه له می تو
بو دادی که دات کاکه: له مهیدانی هونەردا

وام ئەزانی چاوه که ت ته نها دل و گیانم ئەبا
کافره ئیستا خه ریکه دین و ئیمانم ئەبا
موسحه فی رووت ئاشنای کردم به ئیسلامی که چی
کوفری زولفت ئیسته وا بو کافرستانم ئەبا

*** **

به غداد - ته مووزی ۱۹۷۲

شیعیره کانی تو « مه هین بانوو » دلی من شاد ئه کا^(۱)
پوژو شه و من عه شقی شیعرم تا کو بی هه ر زیاد ئه کا
نه مه زانی من له عه سری بیسته ما چه رخی فه له ک
سه رله نوی « مه ستووره » ییکی چه شنی تو ئیجاد ئه کا^(۲)
« ماه شه ر هف » وون بوو بوو چابوو تو که زیندووت کرده وه
پوچی ئه وه له خودا ده وامی عومرت ئیستمداد ئه کا
من دلم فه و تاوو پیره عومری سه د ساله که چی
عه شقی شیعرت تازه دیوانیکی لی بوونیاد ئه کا
شیعری سووزانت دل و جه رگی منی سووتاندو وه
عه هدی عه دل و داده ئه و ئیستا که بوچ بیداد ئه کا !
تو له کو یستانیت له « ئاویدهر » به خوشی و ئه ژیت
خو که مالی شه ر له گه ل گه رماو گره ی به غداد ئه کا

(۱) ، (۲) مه هین بانوو، مه ستووره / ماه شه ر هف خانم - له ئا فره ته شاعیره کانی کوردستانی ئیران.

دنیا

وهكوو زولفی بتان شیواوه حالی دهره می دنیا
 هه موو کاتیکی مه حکوومی نه مانه عالمی دنیا
 دهوامی هیچ نییه هه ر پوژه جوریکه نه گوپی زوو
 له لای زانا وهکویهک وایه شادی و ماته می دنیا
 ئهوی دانایه وهک یهک وایه لای ئیقبال و ئیدباری
 قهراری هیچ له سه ر باری نییه زور و که می دنیا
 نه گه ر شه کرت بداتی ژه هری تیدایه نه که ی بیخوی !
 دهخیم خوت بیاریزه له شه هدی پر (سه م) ی دنیا
 که من رهندو قه له ندهر مه شره بم فه رقی نییه هه رگیز
 له لام هه ر وهک یه که کاسه ی که ل و جامی جه می دنیا
 نه گه ر نه هلی دلی تو گوئی له ناله ی سازی دل بگزه
 « که مالی » گوئی مه ده ئاوازه یی زیل و به می (۱) دنیا

باکم نییه ئه م چه رخه بروخی که به سه رما
 دنیا هه موو بی بایه خ و قه دره له نه زه رما
 هیوای نییه هه رگیز نه به دنیا و نه به عوقبا
 که ی عاشقی شهیدا به ته مای سوودو زه ره رما ؟
 تو پوچی بویه که ئه روی دهس به جی ئه مر م
 گه ر بییته وه پوچ دیته وه دووباره به به رما
 دائیم له سه ری پیگه که تا که وتووم ئیستا
 به و هویه که ره حمت بی بنی پییه به سه رما
 جه رگه و دلی خوم کردووه به شایاشی به ری پیت
 بو وه ی که فیدای تو بیی هه ر نووری به سه رما
 تو ی مایه یی ئیلهامی قه سیده و غه زلی من
 بی تونه قه سیده نه غه زل ما نه هونه ر ما

(۱) زیل (زیر): دهنگی به زو باریک که له تازی موسیقا وه بیت (به م) ه به ران به ره که ی.

به نیشتر هه لدرپی دل گه ره همیشه یادی تو ناکا
وه کوو تووتی به رامبه ر ئاوینه ی رووت گفتوگو ناکا

به ساردی مه ییل دولبه ر یه که رهت سووتا ره گه و ریشه ی
نه مامی ئاره زووی عاشق هه تا مردن چرو ناکا

ئه وهنده نه گبه تم گه ربی و بگاته دامه نی دهستم
وه کوو [فی دار] ئه بی ئیفلیج و له رزه ی دیتی گو ناکا

ئه وهی نه شئه ی له بوونی زولفی تو وه رگرتبی گیانه !
ئیر شه و بو و وه نه وشه و سونبول و ریحانه بو ناکا

به راستی واریعه زاهید هه تا چه زکه ی ته ماشاکه
به لام وهختی که بیته باسی پاره پف له دو ناکا

ئه وهنده شیته سو فی رووئه کاته تا قی خشت و گل
که چی وهک من (که مالی) روو له میحرابی برو ناکا

دلی زویرم له حهلقه و پیچ و تاوی زولفی زنجیزا
خه لاسی بوو که چی دواپی به قوللابی موژت گیرا
به ئیما گفتوگوئی دائیم له گهله هلی دله ئه بروت
مه حاله که ی بووه خاسی یه تی بی تهله شمشیرا !
ئه گهر سپری ده می توئی بگهن ئه م خه لکه هه روهک من
نمهک تیکهله ئه کهن دائیم له پیکی شه ککه رو شیرا
له خه وما ئاوی سه رچاوه ی ژیانم نوش ئه کرد ئه مشه و
شوکور سبچه نیی دیم ماچی ده می تو بوو له ته عبیرا
من و جامی شه راب و زاهیدو ئه نندیشه یی که وسهر
به دهستی کهس نییه حوکی قه له م و ابوو له ته قدیرا
به خه تتی تی مه گهن ئاه و هه ناسه ی عاشقی زاره
عوروجی کردووه و مانگی رووی ئه و دلبه ره گیرا
به یادی تووتی که وهه ربیاری ئه و دائیم غه زه ل خوانم
سه با پیشکesh بکه عه رزم له خزمهت حه زره تی میرا^(۱)

(۱) حه زره تی میر: مه به ست له شاعیری ناسراو (ئه حمه د حه مدی به گی ساحی بقران)، که له سالی [۱۹۲۵] دا ئه م شیعه ری خواره وه ی بو (که مالی) نار دووه :

به‌سته‌یی زنجیری زولفو داخداری^۱ خالتم
ئهی سه‌نهم شیتی زره‌ی پاوانه‌وو خرخالتم
کو‌هکه‌ندیکم له کیوی بیستوونی ئولفه‌تا
دائیمهن شیرین مه‌زاقی باسوقیکی تالتم
بیته‌عه‌نقایی له ئه‌وجی سووتنا په‌روانه تو؟
بو‌حوزووری شه‌مع‌ی مه‌جلیس گهر بچیت شه‌هبالتم
به‌سمه‌ساقی گهردنی میناوو لیوی جامی مه‌ی
من که شیتی گهردنی بی‌گهردو لیوی ئالتتم
گهردی من بو‌سوورمه‌یی دیده‌ی غه‌زالان ده‌ست ئه‌دا
چونکه کوشته‌ی تاقی ئه‌برووو دوو چاوی کالتتم^۲
باری میننه‌ت تا قیامت ئه‌هلی دل هه‌لناگری
بو‌به‌هه‌شتی وا ده‌زانی زاهیدا هه‌ممالتم
توم له پاسه‌نگی سه‌بوك مه‌غزانی عه‌سرا دانه‌نا
من به‌نه‌قدی له‌فزی شیرین موشته‌ری مسقالتتم^۳
قته به‌حالی دانه‌ناوه «حه‌مدی» ژیانی بی‌که‌مال
ئهی «که‌مالی» بی‌مرووه‌ت سه‌یری چه‌ند بی‌حالتتم!

(۱) ئه‌م قه‌سیده‌یه له دیوانی «حه‌مدی» دا به‌پیی دارشتنی له سه‌ره‌رونی ئه‌بچه‌د به‌رحه‌رفی

«م» که‌وتوو له‌لاپه‌ره «۲۹۸» دا.

(۲) له دیوانه‌که‌ی (محو‌ی) دا ئه‌م به‌بیته‌ به‌م جو‌ره‌یه

گهردی من بو‌سوورمه‌یی دیده‌ی غه‌زالان ده‌ست ئه‌دا

چونکه کوشته‌ی ناوکی موژگانی چاوی کالتتم.

خه تتی دا پرومه تی ئەی مالی و پیرانم قه مه ر گیرا
به تیبی جه پشی هیندی که عبه وا بی شوپو شه ر گیرا
دلی بردم به ناز ئە و چاوه مه خموورانه سه رسام
به ناسک به چچه یه ک چون وا به سه هلی شیر ی نه ر گیرا
نه بوو هه رگیز ده وای دهردی دلم تا یاری بی په حمم
ئيجازه ی دا له لیوی بو عیلاجم گول شه که ر گیرا
له پیچ و تاوی داوی زولفی یارا حه پسه که ر عاشق
شه هی ئیقلمی هینده وامه زانه بی سه مه ر گیرا
له سینم دا دلم به ینی بوو وون بوو بی سه رو بی شوین
له کوی ئە و دل به ره بی په حمه دا دوا یی به سه ر گیرا
شکا بازاری قه ندی میسرو به لچیکا له ناو کوردا
له شیعیری تو (که مالی) شه که که رو قه ند هینده وه ر گیرا

(۱) سه بوک: سووک.

(۲) ئەم دپیره له دیوانه که ی «محو ی» دابه م جوړه یه.

من به له فظی نه قدی شیرین مشتەری مسقالتم.

*** **

چاوی خوین پیزت به قه تل عاشقان ئیما ئەکا
مهست و خوینریژه عه جاییب شوړشی به رپا ئەکا !

تیپی برژانگت به وینه ی له شگری هیندو حه بهش
هیړشی هیناوه بو سهر مولکی دل ده عوا ئەکا

تیغی ئە بروی تو هه میشه قه تل و عامی خه لك ئەکا
هه ر منی سه و دازه ده له م لوتفه موسته ثنا ئەکا

لوتفو قه هری هه ردوو وهك یه ك عه ینی لوتفو په حمه ته
ئو نیگاره ده ره قم هه رچی بفرموی چا ئەکا

بو جنیوو قه هرو لیدانت موتیع و حازرم
دل ئەگه ر سه رپیچیئی ئەمرت بکا بی جا ئەکا

تا (که مالی) خاکی ئەو ده رگایه بوته مه سکه نی
ئیکه هه ر یاری به ته ختی خوسره وو دارا ئەکا

ئەزانى بۆچ فەلەك گەردوش بەكامى ئەھلى دل ناكَا
بەبى ئەمرو مەرامى پياوى دوون قەت گەردوخول ناكَا
شتى خومالى ھەر بى قەدرە گەر راستت ئەوى بەخوا
ھەزار (قولونىيا) لام قىمەتى دەنكى (سىمل) ناكَا
دېك خو پاسەوان و ھاودەمە دائىم لەدەورى گول
سەرم سورماوھ بۆ بولبول پەرسىتەش بۆ چقىل ناكَا ؟
غەزالەى دەشتى چىن وەحشەن لەگەل كەس ناگرن ئولفەت
فیدایى كارتاسكەكەى سەحرایى (ھەلەبجە) م من كە سل ناكَا
ئەزانى پوژى عاشق پەش ئەبى وەك بەختى بەرگەشتەى
نىگارى دیدەكالم بویە چاوى فیری (كل) ناكَا
ئەوا جەژنە ھەموو كەس دەس لەمل یارن بەدلشادى
بەتەنھا یارەكەى بى پەحمەكەم دەستم لەمل ناكَا
بە لوقمان و ئەرەستو ناكرى چارەى ھەتا مردن
بە غەیرەز ماچى لیوت كەس عیلاجى دەردى دل ناكَا
پەقىب وەك سىپلى لاوورگە بە خەنجەر بىكوژن ئامان
بەغەیرى زەربى خەنجەر ھىچ شتى چارەى (سىپل) ناكَا
نەوەك بەربى لەدوایی پەرچەمى لوولى دلى عاشق
(كەمالى) بویە یارم پەرچەمى خوى خاوشل ناكَا

چرخى كه چرپه و ئيشى سهيره چاوه پروانى هه ل ئه كا
دائىما كاسه ي سه زى كيسرا به كاسه ي (كه ل) ئه كا

كارى دنيا ئىسته گوپاوه هه مووى تى ئه فكرم
مه شقى نووسين هه ر به كوپرو غار به ئه سپى شه ل ئه كا !

فিকে گه ر دائيم برائى بيت ليره وا له م عه سرهدا ؟
كه شقى زه راتيش به چاوى خيلى مام ئه حوه ل ئه كا

سه ر له عاله م هينده شيواوه ئه بينم جاهيليك
نوتق ئه دا عه ينه ن له ميسته ر (ئيدن) و (چه رچل) ئه كا

من له بيرم دى كه تووتى خوشه ويست بوو سه ير ئه كه م
عاقلى ئه م ده وره ئىستا هه ز له بووم و قه ل ئه كا !

مامه رپوى لافى شيرى لى ئه دا كه يفى هه يه
شيرى نه ر وه ك رپوى ماته چاوه پروانى گه ل ئه كا

ئه م جيهانه سينه مايه ديت و ئه پروا زوو به زوو
شيت هه ركه س يادى مازى و باسى موسته قبه ل ئه كا

ئەگەر غەم بېت بە جارى ھوش و فامم يەك كە پەت لا با
بە چاوى توقەسەم مەيلىت لە دىما زەرە لا نابا
لە مەستان ھەقىيەتى تانە بدات سوڧى كە نەيدىوھ
شوعاعى عەكسى رووى دلپەر لە پىكى بادهيى نابا
پەواجى ميسكى چىن يە كجارى ئە شكى كەم ئەبى نرخی
ئەگەر بوئى لە چىن و پەرچەمى ئە و شوخە بيبا با
لە قىبلە رووى بە جارى وەرگە پان بى ئىختيار ئەمرو
كە زاھىد رووى نىگارى نازەننى دى لە مىحرابا
بە جارى پوژى رووناكم لە بەرچا و بوو بە شە و ئەمرو
كە دەستى ئە و نىگارەم دى لە دەس بە دكارى سەگ بابا

ئەگەر تە شريف بهيئيت نايەلم پى بنىيت بەسەر خاكا
گول و پىحانە و نىرگس ئە نىژم من لەسەر پىتا ،
لەبەر پى پادشادا مەر سەر ئە بىر خەلكى بو حورمەت
ئەگەر رحمت بى و بىيت خوم سەر ئە بىر من لە بەر پىتا
بلى بە و باغە وانە كافرە با پىم بدا ، ساتى
بگىرم دەست لە باخى پرتە قال و سىوو ھەرمىتا
ئەگەر چى پىرم ئەمما ئە بمەوھ لايكى تازە و جوان
لە باخەلنا شەوى گەر بمخە وىئيت تو لە ناو جىتا

له دووری یارم

له دووری یارم عاشق عه ییه خوئی دووچاری مهینه ت کا
به ئاوازی سهگی بهر ده رکه کهی شهرته قه ناعه ت کا
هه موو پارچه و په لیکي چمکی داوینی نیگار ئه گری
به شمشیری بروی لاشه ی (که مالی) گه ر له ت و په ت کا
ئومیدی خیرو خوشی نابی هه ر گیز عاشقی شهیدا
ئه بی تا ماوه خوئی ئاماده بو دهر دو موسیبه ت کا

نهک به ته نیا سه برو هوشی عاشیقی مسکین ئه با
ئه و نیگاره ی کافره ئیمان و ئه قل و دین ئه با
تیره بارانی که کردم یار به برژانگی ووتی :
ئه م شه هیدی عه شقه بو مه حشر جلی خوینین ئه با
بو ته وافی که عبه بی پروی چووم به موشتاقی که چی
زولفی کافر حسنی وا بو من مه حالی چین ئه با ؟
په رچه می تاتای شکاندي قه دری شه و بوو یاسه مین
پیکه نینی حورمه تی گول شه ککه رو هه نگوین ئه با
گه ر بچپته سهیری گولزارو چه من ئه و دل به ره
ئابرووی گول خونچه وو لاله و حه یای نه سرین ئه با
داستانی عه شقی یاری من بزائن خه لکی گه ر
زه حمه ته کی ناوی عه شقی کو که ن و^(۱) شیرین ئه با
شاعیری کورده (که مالی) فیکری بیکرو ووردی ئه و
وا ره واجی شاعیره کانی شاعیری پیشین ئه با

وام ئەزانی چاوه کهت ته‌نھا دل و گیانم ئەبا
کافرە ئیستا خەریکه دین و ئیمانم ئەبا
موسحە فی ڕووت ئاشنای کردم بە ئیسلام و که چی
کوفری زولفت دائیما بو کافرستانم ئەبا

ڕۆژی نەورۆزه

ڕۆژی نەورۆزه که دنیا پڕ له سازو سوژ ئەکا
نیرگزو لاله و ونه وشه ڕووی زه‌وی پیرۆز ئەکا
په‌لکه‌ زی‌پینه‌ی به‌ئالا واه‌له‌ک هه‌ل کردووه
دای له‌ته‌پلی هه‌ورو شایی پادشای نەورۆز ئەکا
تا ئەبه‌د مه‌منوونی لوتقی بای شه‌مالم چونکه‌ و
په‌رچه‌می ئەو نازهنیه‌ جار به‌جار ئالۆز ئەکا
نایه‌لیت قه‌ت خانومانمان پاک و خاوین بی ئەبه‌د
مامه‌ ڕیوی دائیمه‌ کلکی خه‌ریکه‌ توژ ئەکا
سه‌یری که‌ن به‌دکاری بی پیر هه‌ر له‌ گورگی بوژ ئەکا
نه‌فعی شه‌خسی خوی ئەگه‌ر تیکه‌ل نه‌کا مه‌رده‌ ئەوه‌ی
خرمه‌تی بو‌خاکی پاکی نیشتمان و هوژ ئەکا

ئەم دەم و لیوہی

ئەم دەم و لیوہی لە باخا دی کہ گول باوی نہما
بولبولیش ہەر ئەو دەمہ کہ وتہ ہەواو رہقس و سہما

زوو لە دین لای دا بە جاری سوۆی بوو بە پوژپہرست
پوژی لاجانگی کہ دی ئەمشەو لە پیچی پەچەما

بیرہ سەرچاوم سەفاگاہیکی خوشە گیانہ کہم
چی ئەکە ی ہەر وای لە ناو کلپە و بلیسە ی سینەما

وا نہ زانی من نہ فامم پاسەوانی دەرکہ کہت
تا ئەبەد ناگورمە وہ قوربان لە گەل تەختی جەما

نایخەمە سەرکاغەز ئەسلا تا کو ماوم چاوە کہم
ناوی تو دەوران نہ کا با قەت لە دەم نامە حرەما

بەرگی شاییم ویست لە چەرخێ ئاسمان فەرمووی مەگەر
شیتێ تو نازانی من خۆم وام لە بەرگی ماتەما !

حالی شیواوی (کہ مالی) باش ئەزانی دل بەرم
گەر لە پەروانە بفری شەو لە ئاقاری شەما

دەبى قورپكەم بەسەردا خەلكە وا ديسان نىگار ئەپروا
وھكوو بولبول بنالم چاكە چونكە نەوبەھار ئەپروا

زوبانى لال بى بوچ وا زوو خورووسى سوبجەدەم خویندى
شەوى وھسلم بە سەرچوو مەوسمى بوس و كەنار ئەپروا

لەدېھاتى ئەبى سووچى چ دىبى يارى بى رھمم
كوتوپر وا كە زوو بىزار بوو لىمان روو بەشار ئەپروا

بە پەيكانى موژەى پىكامى ئەو بى رھمە واى زانى
كە تىرى روستەمەو بو دىدەنىي ئەسفەندىار ئەپروا

ئەگەر مەردى لە ساردىي مېھرى دەھرى دوون مەبە عاجز
زەوالى دى ئەمىش وھك بەفرەكەى پىرارو پار ئەپروا

(كەمالى) بو نىئارى مەقدەمى جانان تەماشاكە
كە ئەشعارم دوروگە وھەر قەتار ئەندەر قەتار ئەپروا

چونکه یار پیی خوشه دل جه ورو جه فا داوا ئه کا
لوتقی ناوی له و به خه م ویرانه که ی ناوا ئه کا
ئه م که ژو کیوانه وا سه ریان گه یشتوته فه له ک
زه حمه ته دوژمن له سه ر ئه م کیوه چون مه ئوا ئه کا
پیاوو ئه ولادمان له پیی زوحاک دا کوژران هه موو
ئه م که لی کورده له پر هه ر « کاوه » یه ک په یدا ئه کا

قووه ت نییه مه یلت

قووه ت نییه مه یلت له دلی غه مزه ده ده رکا
خالق مه گه ر ئه م مه یله له دل زیرو زه به رکا
جیا ئه بنه وه روح و دل و ئیمان و خیره د لیم
ئه و یاره وه فاکاره ئه گه ر عه زمی سه فه ر کا
سبجه ینی که وا چه ژنه که وای تازه ئه که ن خه ک
به و یاره بلین ئه م غه زه له تازه له به رکا
دل هینده جه فای دیوه له کولم و خه تی دل به ر
هه قیه که له سه یری گول و پیحانه هه زه رکا
ئه و چاوه فسوونکاره ببینی وه کوو من شیخ
زور زه حمه ته تا ماوه ئیتر ته رکی نه زه رکا
هه ول و ته قه لا سوودی نییه مه رد ئه وه یه وا
خوی دائیمه ته سلیمی قه زاو حوکی قه ده ر کا

فهلهك نادا هه تا پوژى قيامهت مه قسه دى دانا
ئوهوى دانابى داماو هه ميشه وا له زيندانا
دهخيلم ئهى سه با تيكي نه دهى لانهى دلى زارم
كه ئيستا وا له ناو پيچ وخه مى زولفى پهريشانا
نيگارم يا مهلهك ياخو پهرى يا خوڤى به بى شك
مه حال و سه به حوسنى وا ته جه لالا كا له ئينسانا
له باخا پهست ئه بى بو ئيمتجان و ته جره به پوژى
به رامبه ر كه ن ئه گه ر بالات له گه ل سه روى خه رامانا
له دوورى تو هه ميشه شيوهن و زارى ئه كه م قوربان
ئه گه ر چى وام له ناو جه معى پهرى پرويانى تارانانا"
له ناو كوردى عيراقا ئهى (كه مالى) شيعرى په نگينت
ئه وهن مه رغوبه هه روهك شيعرى (قائانى) له ئيرانا

(۱) ئه م غه زه لهى له تاران نووسيوه.

*** **

به جه ورت رازی یه هرگیز هه وای لوتف و که ره م ناکا
دلّم گیانه به خه م هوگر بووه ئوخه ی له خه م ناکا
ئه گه ر دهستی که وی دانیشتنی به رده رکه که ت عاشق
له حه شریشدا موحه ققه ق مه یلی فیرده وسو ئیره م ناکا
ئه زانی جی نشین و واریسی مه جنونی دیوانه م
غه زاله ی دهستی چین بویه له من ئیستا که ره م ناکا
به خوینی ئاله وه عاشق هه تا سه ره رزی مه حشه ربی
نیگارم بو برینی تیری قه ت مه لحم که ره م ناکا
له دلّا هینده جی گیره ئه مین به گیانی شیرینم
له قه بریشا که مردم مه یلی تو یه ک زه پره که م ناکا
فیدای ئه و عاشقه ره نده م له سایه ی لیوی ساقی و جام
وه ها موسته غنی یو مه غرووره یادی جامی جه م ناکا
له هه رلا تی ئه فکری نووری زاتی حه ق نمایانه
قه له نده ر بویه ئه سلا فه رقی بتخانه و حه ره م ناکا
قه له نده ر مه شره به حالی بووه ئه برپته وه دنیا
(که مالی) هه قیه تی گه ر ئاره زووی جاه و حه شه م ناکا

(۱) ره م ناکا: پاناکا. هه لئایه.

هەر وهکو تیری موژهی دائیم له جه رگم گیر ئەکا
یار به تایی زولفی دلی دیوانه شم زنجیر ئەکا
چاوه که ی مهستی دلی پیکام چ سرپیکه که وا
ئاسکی سه حرایی خه تا شیریی ژیان نیچیر ئەکا
وا خه تی دا ئە و پهری پوخساره پووی جا تی گهیم
ئهم خه تی پیحانییه ئایاتی پووی تهفسیر ئەکا ..
جانفیدای ئە و دل به ره شوخه م به نوقلی لیوی خووی
دائیم (تیفلی) گرینوکی دلی من ژیر ئەکا ..
ری به زاهید قهت مه دهن بو مه جلیسی مهستان ئەمان
به دره وشته سه د فسوون و حيله وو ته زویر ئەکا
گه ره باخی ئەسته موول و پاريسابم په شمه لام
دل همیشه هه ره هه وای گول گه شتی باخی میر ئەکا
گووی مه ده شیعری چه سوودی به د (که مالی) شیعری تو
سافو شیرین و رهوانه هه ره له شه کرو شیر ئەکا

سالی ۱۹۲۶

له چاوی مهستی نازت

له چاوی مهستی نازت شوور و فیتنه حه ربو شه پیدایدا
له بالای تو به لا بو عاشقی بی پاوسه رپیدایدا
له سایه ی په رچه می پرچینی تو میسکی خه تا هه رزان
له لیوت نوقل و عوناب و نه بات و گول شه که رپیدایدا
له شه وقی روومه ت و تاقی بروو جه بهت له پرووی ئه رزا
وه کوو چه رخی فه له ک پروژو هیلالی نوی و قه مه رپیدایدا
رهگی روحی منه ئه و په رچه مه مه نزلگه هی دله
له شاننه زور ئه ترسم بوی بیی رهنج و زهره رپیدایدا
خودا پیی داوی مال و مولکی دنیا شیتنه سا بیخو
دهنی ته بعی ئه بیی ئاخر له جه معی زیوو زهر پیدایدا
(۱) خه رابات جیهان بو هه ر که سی زه و قیکی تیدایه
به ته نها بو (که مالی) بی نه وایه ده ردی سه رپیدایدا

سالی ۱۹۳۸

(۱) خه رابات: ویرانه - مه یخانه.

پیاوی زانا چون له رهویه ی قهومی خوئی حاشا ئەکا
چون له ئاداب و ئوسوولی/ئەوگه له ئییا ئەکا !
ههروهکومەنسور «أنا الحق» گو بوو گەر بیشم کوژن
خوینه کهم ئەتکی به کوردی دهردی خوئی ئینشا ئەکا
کورد ئەوهند کوردن له سه د شهیتان له کوردی ناکه ون
ئیکه خه لکی بوچی بو خوئی/دهردی سه ر په یدا ئەکا !
باوکی ناناسی خودا ئەیزانی کییه و که ی بووه
هه ر که سی ئەرکی زووبانی خاسی ماده رزا ئەکا
هه ر که سی هات و ووتی کورد مردووه باوه ر مه که ن
شیته /بو عه قله که رو گایه قسه ی بی جا ئەکا

سالی ۱۹۴۵

ئەمه گیانی منه ئەی خاکی ئیمه وا له باوه شتا^(۱)
ده خیلیم زویر نه بی توخوا له ناو سینهی ته رو په شتا
ببارینی خوا بارانی په حمه ت تا ئە به د [به هجه ت]
به جه سته ی پاک و خاوین و به سه رتا پای سه رو له شتا
مه به عاجزه موومان دوا به دوا ی تو دیننه لات روژی
فه راموشمان مه که گیانه له قه لبی ساف و بی غه شتا
گوتی دل پیم: (که مالی) سالی کوچی بیژه وا [به هجه ت]
له ناو قه سری ئیره م دایه به دائیم وا له گول گه شتا

(۱) ئەم چوار دیزه یو کیل کۆره که ی (مسته فا به همەن) نووسراوه . ناوبراو به ریوه بهری قوتابخانه ی
(خالیدییه) بووه له سلیمانی له سه ر راسپیری خوئی که هیشتا له ژیاندا بووه بوی نووسراوه .

سالی ۱۹۴۵

دهردی عه شقت

دهردی عه شقت ویلی دهشت و هه رده وو سه حرام ئه کا
تووشی سه د به دناوی یو دوو چاری سه د سه وادم ئه کا ..
وه سلی تو هه ر باعیسی فه وتان و سووتانی منه
شه و قی پروت په روانه ئاسا ئه مکوژی و ئیفنام ئه کا
چاوه کانت ئه مکوژن لاکین شه که رخنه دهی ده مت
دائیمما بو کوشتنیکی تازه تر ئیحیام ئه کا
وه ک چرای فانوسه ناشاریته وه عه شقی نیگار
بام له په رده شدا بی ئاخر سه ر سه ری و پ سوام ئه کا
من ئه بی سووچم چبی پروژی ئه زهل سولتانی عه شق
دیل و یه خسیری که مه ندی په رچه می تاتام ئه کا
چاوه که ی مه ستت نیگاری مه ه جه بین بوته سه به ب
وا که مه خمووری شه راب و باده وو سه هبام ئه کا

شوکور تیری موژه ی ئه و شوخه قهت ئامانجی وون ناکا
له هه ر لاییکی بگری ئه م دلی زامداره کون ناکا
له گه ل ئه غیارو یارا دائیمما پروخوشه ئه و شوخه
له به دبه ختیمه پرووی لوتف و که ره م هه رگیز له من ناکا
تکای لیم کرد ووتی بم خوازه دنیا زووجه و ا بام دا
ووتم ئینسانی عاقل مه یلی وه سلی پیره ژن ناکا
(که مالی) چون له چه شرا فه رق ئه کا جه ننه ت له گه ل دوژه خ
ئه وه نده شیته سو فی فه رقی (که رکوک) و (تسن) ناکا

سالی ۱۹۵۱ که رکوک

ئەم دڵەم کاتی زەمانی نەوجوانی یاد ئەکا
میثلی نە ی کون کون ئەبی هەر نالەوو فەریاد ئەکا
وا خەتی موشکین لە رووی هات دلبەرم خاکم بەسەر
جا نزامی مولکی حوسن و ئانی^(۱) ئەو بەرباد ئەکا
پری مەدەن زاھید کە بێتە مەجلیسی مەستانەو
هەر بە تەسبیحی خەریکە پیکری مە ی تەعداد ئەکا
تا ئەبەد مەمنوونی پیاوی بی ئەدەب بم هەقمە من
چونکە رەفتاری بەدی بو چاکە من ئیرشاد ئەکا
بو تەماع گەر خزمەتی زالم بکەم بی مروەتم
عالم ئەیزانی کە هەر سەگ خزمەتی سەبیاد ئەکا
گەر لە خوشیانان پەرپو پۆ دەربکەم هەقمە ئەمن
فەقرو فاقە^(۲) ئیستە دائیم لیم موبارەک باد ئەکا^(۳)
خوین لە جەرگی دی وەکو فوارە « کە مالی » هەر گەھی
مەجلیسی عیلم و قسە ی شیرینی « مەحەوی » یاد ئەکا
تیپی برژانگی کە هیرش دینی بو سەر دل ئەلیی
لەشکری هیندە خەیاالی گرتنی بەغدا ئەکا
پری قیامەت دوورو بی پایانە تویشووی لازمە
پیاوی عاقل بویە مەیلی جەمعی تویشوووزاد ئەکا^(۴)

(۱) نان : شوخی و نازکی

(۲) فاقە : هەژاری .

(۳) مەبەست لە و فەرموودە ی پێغەمبەرە - د . خ - کە ئەلی : [الفقر فخری] .

(۴) تویشوو : مەبەست لە کەل و پەلی ریگا دیت . بە لام لیرەدا بە مانای کردەوی چاکە دیت .

ده خیل به ختم ئه ی بادی خوش سه با
له باتی به نده برۆ هه له بجه تو ئیستا
بچۆره خزمه تی ناطیق سه لام و حورمه تی من
بپرسه ئاخۆ هه له بجه چلونه ئیمسالیش
به که یفو زه وق و ئاهه نگه هه روه کوئه وسا
ده ماخی به رزه سه ری سپیه کیوی هه ورامان
وه یاخۆ میزهری توردا له داخی کولکه مه لا
زه مانی راوه که وه شاخی به رزی شنرووی
پره له دهنگی تفه نگو له گرمه و سه دا
به پۆژی جومعه ئه چن بو گولان و کانی شیخ^(۱)
بچووک و گه وره به شه وق و به زم و سه فا
دره خته کانی به نه شه و وشه فافه باخی میر^(۲)
وه یاخۆ ووشکه له بهر به فرو شیده تی سه رما
پره له لاله و گول ئاخۆ جوگه که ی کوله بوژ^(۳)
پراوه لیی گوله زه رده و ترنج و سه وزه گیا
ئه بینئ دهسته یی سه رخۆش و به زمی مه ی خوران
به دهنگی خوشه وه « فاضل »^(۴) ئه ئی مه قامی نه وا

(۱) ماوه یه که له پیش پویشتنی جووله که کانا شاعیری ناسراو علی ئه فندی که به که مالی ناسراوه ئه چینه کرکوک - جاسۆزی ناوچه ی شاعیران شاری هه له بجه ئاگری تی به رئه داو به م پرسیار ووده رامه ی له گه ل شاعیری هاوچه رخ و هاوده رده و هاو پینی خوی ئه که ویته گفتوگو بو هه و ئی ئه و ناوه .

(۲) باخی میر باخیکی خوش و پر میوه بوو له سانی ۱۹۶۳ دا هه موویان بری یه وه .

(۳) کوله بوژ ناوی چه میکه له کانی شیخه وه دینه خواره وه به ناو باخی میردا ئاوه که ی ئه روا .

(۴) فاضل کوریکی بهرگ درووی دهنگ خوش و پوخۆش و هوشیاره له هه له بجه .

بی وهفا دلبر له کوئی ما وه عده وو په یمانه کهت
 بوچی ته رکت کرد به جاری عاشقی دیوانه کهت
 من هه تا ماوم له سهر ئه وشه رت و عه هدهم چاوه کهم
 روح ئه کهم قوربانی ریشوهی چه فیه وو جامانه کهت
 تو له گول گه شتی چه مه ن دای دائیما په حمت بی
 بی بپرسه جاری حالی دیلی به ندیخانه کهت
 پوژی عالهم په ش مه که گیانه له سهر سوچی جه بین
 لاده تو خوا په رچه می شه و په نگی میشک ئه فشانه کهت^(۱)
 خه تتی لای لیوت عه زیزم من ئه زانم حکمه تی
 (خضر) ه بو دوزینه وهی سه رچاوه بی ه یوانه کهت
 ئه ی نیگار! تو چونکه له یلی کوردی من مه جنوون سیفته
 شیعره کانم هه سره سهر ته عریفی حوسن و ئانه کهت

(۱) میشک ئه فشان: میشک پرژین

بو « شیخ مهحموودی نهمر »
له سالی ۱۳۵۷ ی کوچی ووتراره

ئهوا ئه ی شه معی دین ! په روانه که ی دهوری چراکه ت هات
غریب و دهر به دهر مه جنوونی بی به رگو نه واکه ت هات
به دهوری پرووی وه کوو گولتا هه تاکوو نه غمه خوانی کا
له کوردستانه وه وا بولبولی داستان سه راکه ت هات^(۱)
له مه دحی تو هه تا هه لیه سستی هه لیه سستی به سوزو ته پ
فیداتم شاعیری شیرین که لام و خوشی نه واکه ت هات
به شه و بو پاسی دهرکی کوشکه که ت چاکه قوبوولی که
که ماله پیره که ی پیران و که لیبی باوه فاکه ت هات
دهخیم توخوا نوره ی وه فاته به سیه بی لوتفی
به دهر دو ئیشه وه زاماری په یکانی جه فاکه ت هات
به به ندی و زه جرو لیدانت نه بوو دلگیر ئه وا دیسان
به کوئی سیدقه وه دوو چاری ئه نوعی به لاکه ت هات
ریا ناکه هم ئه زانم شاهیده ئاوینه یی قه لبت
فیدایی به نده که ت به عنی « که مالی » باوه فاکه ت هات

(۱) داستانسه را: داستان نووس .. داستان بیژ، داستان هونه وه.

*** **

جانا ! دلہ کہم بہ نندہ بہ حلقہی سہری گیسووت^(۱)
سا مہ یخہ رہ بہر زہر بہیی شمشیری دوو ئہ بروٹ
میہرت^(۲) لہ دلم زہمہ تہ ئہی شوخی پہری پروو
دہرچی مہ گہر ئہ و پروژہ کہ و ئہ مخنہ تابووت
گیان و دل و ئارام و قہ زاو خیرہ دو^(۳) ہوش
بردی بہ جہ فا دیدہیی پرفیتنہیی جادووت
چہ ند شیرری ژیان ت بہ فنا دا بہ نیگاہی
سوہانہ لہ دہست قووتی شیرئہ فگہنی^(۴) ئاھووت
ہہر چہ نندہ کہ و ا تا قہ تہ کہم تا قہ بہ بی تو
پہ یوہستہ^(۵) دلم ئیستہ لہ گہل دہردو غہ ما جووت
تا بووم دل و دینم بہ فیدا کردو کہ چی تو
ہہر جہ ورو جہ فات کرد لہ ہہ قم گیانہ ہہ تا بووت
ئہ و دیدہیی فہ تتانہ یہ باعیس کہ « کہ مالی »
پرفیتنہ وو ئاشووبہ ہہ موو عالہ می ناسووت^(۱)

(۱) گیسوو: زولف

(۲) میہر: ہہ جہ بیہت، خوشہ ویستی

(۳) خیرہ: ئہ قل

(۴) شیرئہ فگہن: شیرشکین

(۵) پہ یوہستہ: ہہ میشہ

*** **

که زولفت شانه کرد بوئی میسکی چین پرووی ئاسمانی گرت
دهمی خه نده له لیوت قه ندوشه ککه رپووی جیهانی گرت
به غه مزه چاوه که ت پیکای دلی عوش شاقی بیچاره
عه جه ب کار ئاسکی که سه د هه زار شیریی ژیانی گرت
نه ما شه وقی به جاری مانگی چوارده ت دهست به جی گیرا
که نه و شوخه به ده رکه وت هه روه کوو خور لیوی بانی گرت
نه وه ک ئینسان فریشته و جن به جاری پیکیا دلیان
له موژگان و بروی تا دل به رم تیرو که وانی گرت
به نائی مولکی سه برو دلی کرد نه و یاره ئیستیا
وه کوو هیتله ر که ئیقلیمی هه موو یونانیانی گرت
خه تی دا پرومه تی نه و شوخه فه رمووی : نهی « که مالی » بوچ
مه گه ر حه شره که کافر که عبه یی ئیسلامیانی گرت

وه ره نهی سه روو عه ره ر عه بدی بالاو به ژنی مه وزوونت
شه بوئی بوئی گول شیواوی شیوهی هاتن و چوونت
وه ره نهی عه نبه ری سارا غولامی دانه یی خالت
وه ره له علی یه مه ن دل پر له خوینی لیوی مه یگوونت
به باری عیلمی حه فتا ساله وه دابووم به شاگردت ..
بژی نهی سامیری^(۱) سه ر سامی دیده ی پر له نه فسوونت
وه فات ده رحه ق به من به یینی بوو ئیستاکه جه فاکاری
چ پرویداوه له به نده ی عاشقی شه یدایی مه جنوونت
له داوی په رچه می یارا نه سیری چه شنی دیلی پرووس
هه تا مه حه شره « که مالی » زه حمه ته له م داوه به ربوونت

سلیمانی ۱۹۶۸

(۱) ناوی چادووگه ریکه له سه رده می حه زه ته ی مووسادا خه لکی بو په رستنی گویره که به کی له
زیپ دروست کراو بانگ ده کرد و بریکی ئی خربووه.

نیگاری بی وهفا بوچی منت پړسواپی عالهم کرد !
به ناهق بوچ منت دووچاری دهر دو مهینهت و خه م کرد

له مزگه و تا هه میشه هر خه ریکی نویژو تاعهت بووم
که چی دووچاوی مه سنت بوچی مه یخانه ی به جیگه م کرد !

له لای لیوی که دیم خالی ره شی سه رسام و چه یران بووم
و وتم بوچی له سه ر ئاوی به قا گه وری به هاوده م کرد !

هونه ر پزقیکی زور و نیعمه تیکی گه وره یه بو پیاو
هونه ر مه ند ناشکوره گه ر بیت بلیت خوا پزقمی که م کرد

بزانه به ختیاریت چونکه باش تیفکره وا گه ردوون
کراندی نوخته که ی زور (مجرم) ی خیرا به (مجرم) کرد^(۱)

(۱) مجرم = موجریم، محرم = مه حره م.

عاقیبهت ته ئسیر ئەکا هاوارو ئوفو ئاخى كورد
مه رهه م ئە كرى زامى جه رگى پر برين و داخى كورد
بیشه یی شیرى ژيانه و يانه یی به برو پلنگ
چون ئە ژى دوژمن له سه ر ئاسوى بلندی شاخى كورد
خوینی گولپهنگى شه هیدانه له خاك هاتوته دهر
زهحمه ته بیگانه بوئی كات گولاله ی باخى كورد
دهستی قودرهت لووتی به رزی وا گه یاندوته فه له ك
پیکى پولاً نانه وینی تا ئە به د برناخى (۱) كورد
زور ئە ترسم به عزه بی ئە قلی بلین پیم كافر
گه ر بلیم من عهینی باخى جه ننه ته ئیلاخى كورد
روسته می مازینده ران شیرى ژیان به برى به یان
ناگرن به رگه ی هوجوو می عهسكه رى قازاخى كورد !
كى ئە لیته كورد مردوو ه كورد نامری هه ر زیندوو ه
مه رهه م ئە كرى زامى جه رگى پر برين و داخى كورد .

سالی ۱۹۶۹/۱۰/۵

(۱) برناخ: لووت.

نیگاری من که نه مپو سه یری گه شتی گولستانی کرد
خه جالته بوو گولو بولبول ویداعی ناشیانی^(۱) کرد
نیازم چاوی مه ستت وا به تیلی بی شه پوده عوا
به بی سووچ و قه باحه ت قه تل و عامی عاشقانی کرد
چ بی په حمیکه نه و شوخه به برژانگو بروی یه کسه ر
له سینهی عاشقانان زامی شمشیرو سینانی کرد
گران بوو حه للی مه عنای ئایه تی پروت تا ده سی قووره ت
به خه تتی عه نبه رین هات شه روح و ته فسیرو به یانی کرد
به سه ر ده فته ر « که مالی » کرد قوبوول نه و دل به ره نه مپو
له ریژی گیان فیدایانان که هات و ئیمتیحانی کرد

(۲) ناشیان: هیلانه.

شهووی دووریت ئەوهنده گریه وورهاوارو شینم کرد
به خوینی ئالی چاوم پهنگی سه فحه ی سه رزه مینم کرد
که دیم ئاده م نه وهی وهک توله پشتی دیته دنیاوه
سوجوودی ئاده مم برد په جمی شهیتانی له عینم کرد
مورادم مه دحی زولفو پرووی نیگاری شوخه که ی خومه
که هاتم وهسفی ماچین و نیگارستانی چینم کرد
ژیانی تازهی بی به خشی به من یارم که پیگه ی دا
شهووی وهسل ته وافی لیوی موعجیز ئافه رینم کرد
که دیم زونناری^(۱) زولفو په رچه می وهک شیخه که ی (سه نعان)
قوبوولی مه زه بی ته رساوو ته رکی عه قلو دینم کرد
له ناو باخا چنارو سه روو عه رعه ر شه رمه زار مابوون
(که مالی) من که مه دحی به ژنی یاری مه ه جه بینم کرد

(۱) زوننار: پشتینیکی سووره عیسایی یان له پشتی ده که ن.

که بو سه ر مولکی دل سه یری هو جوومی غه مزه که ی تو م کرد
نیگارا یادی جه وری جه یشی جه نگیزو هه لاکوم کرد
که خال و په رچه می تو م دی خه جاله ت بووم و وتم یارهب
له ناو باخا له به رچی سه یری سونبول بو نی شه و بو م کرد
له خه وما جامی ناوی که وسه ری دامی په ری پووی
سبه ی زو و هاته دی شوکری خوا ماچی ده می تو م کرد
نه بوو حالی له باسی پووی گه نم په نگی بتان زاهید
که چی زو و حالی لی هات هه رکه باسی خه پله یی جو م کرد
هه مو تاعات و نویژم تیگه یشتم گیانی شیرینم
نه بوو مه قبول هه تا کوو سو جده یی میجرابی نه برو م کرد
ته ماشاکه (که مالی) من نییه فه رقم له گه ل فه ره اده
وه کوو نه و بیستوونی که ند منیش واقه لعی شاهوم کرد^(۱)

(۱) شاهو: ناوی شاخیکه له کوردستانی ئیران شاعیر سالی ۱۹۲۹ به نزیکیا تیپه ریوه.

وهك نىگاهت كردو نرخی بادهی سههبات شكاند
پووت كه دهرخست گیانه بازاری گولی حهمرات شكاند
زولفهكانت شانہ كرد نرخی شكامیسكى خهتا
پیکه نیت بازاری شهكری میسرو بهلچيكات شكاند
كه عبه كه چ نابى عه زیزم بوچ له لای زومره ی رهقیب
تو له سهر ماچى به جارى عاشقى شهیدات شكاند !
موحته سیب ناترسى بشكى شووشه یی ناموسه كه ت
ههر وهكو شووشه ی شه رابو گهردنى مینات شكاند
ئهى فهلهك یاره بیى بشكى دهستی چه رخی كه چه پوهت
بى سه به ب بوچی هه زار شووشه ی دلى دانات شكاند
خاکی دهرگاكه ت چ ئیکسیریكه سهرسام كه به و
وا كه قدری ته ختی شاهى خوسره وو دارات شكاند
سیجره ئه شعاری به لیفت ئهى (كه مالی) ئافهرین !
قیمه تی شیعرى هه زاران شاعیری غه رات شكاند

وهفای ئه و یاره دهرهق من زهمانى بوو ئه ویش رابوورد
دلّم بهینى له لای ئه و پاسه وانى بوو ئه ویش رابوورد
به دهووری پووی گولی یارا هه میشه ههر وهكوو بولبول
دلّم مه شغوولی فه ریادو فووغانى بوو ئه ویش رابوورد
له چینی په رچه می شیواوی دلّبه ر وا دلّم بهینى
شه هی چین و خه تاو هیندوستانی بوو ئه ویش رابوورد
وهفاو مه یل و مه حه بیته باوو عاده ت بوو له دنیا دا
نه ماوه ئیسته ناوی داستانى بوو ئه ویش رابوورد
له مه دحی ئه و خه تی سه وزو ده می شیرینی دلّدارا
(كه مالی) تووتییی شه كکه رفشانى بوو ئه ویش رابوورد

له ناو شوخانی شارا دلبه رم هات خودنمایی کرد
به خوینی جهرگه که م سهر په نجهیی دهستی خه نایی کرد
به شه و بو پاسه وانی دهرکه که ی چووم من بیحه مدیلا
سه گی دهرگانه که ی هات و له گه لما ئاشنایی کرد
هه موو تاعاتی فلسیکی نه هیئا لای خوا زاهید
که چونکه هر چی کرد چاره یه هه ربو ریایی کرد
دل و هیزو هه ناوو سه برو هوشی بر دم و پویش
نیگاری نازه نیم کاتی مه یلی مال ئاواوی کرد ...
له بهرچی زویری لیم بی رهحم و مروهت بوچی نازانی
له ریگه ی عه شقی تودا چهند (که مالی) گیان فیدایی کرد

زالمان کاتی که عهزل کران
ئه بن به شیخی شبلی و بایه زید
دووباره ئه گهر بچنه وه سهر کار
زولم ئه کهن ئه بن به شه مرو یه زید

به یادی شاعیری
به ریز « شاره زووری »

له پرووی مووهات شوکور ئه و شوخه نرخی ماچی هه رزان کرد
نه بات و قه ندو نوقلی لیوی وه قفی مه ی په رستان کرد
شوکور یارم له ترسی دهستی گول چینانی بی مروهت
ئه و په رزینی باخی پرووی گولی ئالی به پیحان کرد
به تیری چاوی نه که ته نیا دلی من له ت له ته و ویران
فوتووری چاوی سه د ده رویش و شیخی خانه و ویران کرد
که دهستی دایه شان و په رچه می چین چینیی داهینا
دلی سه و دازه ده شمی هه ر وه کوو زولفی په ریشان کرد
له پوژی ئه و وه لا بی ئیختیاری من ده سی قودرهت
منی یه خسیری! کافر زاده بیکی ناموسولان کرد
به یادی شاره زووری وا « که مالی » شیعر ئه لی ئیستا
ئه که رچی دهردی پیری بیری وا یه که ده فعه تالان کرد

که رکوک [۱۹۵۰] زایینی

سەرداری ئەولیای جیهانی پێشه‌وایه غه‌وڤ
 بوگوم‌بووانی راهی هودا ره‌هنمایه غه‌وڤ
 ئەولادی فه‌خری عالی‌مه‌ سەرداره‌ سه‌ییده
 نووری دوو دیده‌یی حوسنی مه‌حه‌به‌به‌ته‌ غه‌وڤ
 شابازی عەرش‌ی هەزره‌تی ذاتی ئیلاهییه
 یه‌عنی به‌ جومله‌ سرپری خودا ئاشنایه‌ غه‌وڤ
 سه‌نعان خیلانی ئەمری ئەوی کرد بوو به‌ گهور
 ئەمری هه‌تا کوو روژی قیامت ره‌وایه‌ غه‌وڤ
 ده‌رمانی ده‌ردی مه‌ینه‌تی دنیاو ئاخیره‌ت
 قوربانی بم له‌ لای ئەوه‌ موشکیل‌گوشایه‌ غه‌وڤ
 بو‌ته‌وفی^(۱) ره‌وزه‌یی ئەوه‌ دائیم مه‌لائیکه
 شه‌ریانه‌، پادشاهی مه‌لائیک سوپایه‌ غه‌وڤ
 پشت و په‌ناهی بی که‌ سو دامای عالی‌مه‌
 په‌یوه‌سته‌ ده‌ستگیری هه‌زارو گه‌دایه‌ غه‌وڤ
 مردووی زیندوو کرده‌وه‌ وه‌ك هه‌زره‌تی مه‌سیح
 واقیف به‌ سرپری باره‌گه‌هی کیریایه‌ غه‌وڤ
 که‌ناسی به‌رده‌ری ئەوه‌ شاهانی رووی جیهان
 بو‌ژانی دیده‌ خاکی ده‌ری تووتیایه‌ غه‌وڤ

(۲) ته‌وه: (طوف - طواف).

ئەوا پۈییم لە داخت شوخی سیمین بەر خودا حافیز
 بە جاری تەرکی عەشقم کرد بتی کافر خودا حافیز
 دلم پۆلا نییە خو پارچە گوشتیکە بەسە تا کە ی
 بە ئەبرۆت ئەیدە یە بەر زەر بە یی خەنجر خودا حافیز
 لە ئیمان خۆم تەو هەلا کرد بە یادی بەژن و بالای تو
 ئەو نە دەم سوچدە برد بو سە روو بو عەر عەر خودا حافیز
 هەزار عیلم و دوام کرد عاقیبەت ئەو چاوە سە ححارە
 بە تالی کردەووە ئە ی شوخی ئە فسوونگەر خودا حافیز
 « کە مالی » دل برینداری دەمی شمشیری ئەبرۆتە
 بە غەمزەت سا لە سینە ی بەس بدە نیشته ر خودا حافیز

- ۱ -

له ناو باخا ئه بېنم نيرگسي شه هلا ئه بم خوش حال
 ئه شوبهئ چونكه شيوه يي نازي به چاوي كال
 به يادي ئه ودهم و ليوت نيگاري نازهنيني من
 له باخا باخه وان خونچه ي نه پشكوتووي چني ئه مسال
 شه وو روژ بو نه بات و قه ندي ليوت گياني شيرينم
 دلي ديوانه كه ي من دائيما ئه گري وه كوو مندا
 له همدى خواوه ناييستم قسه ي خه لك و له كه س نادوم
 له دنيدا شوکور زور موسته ربحم هم كه پرم هم لال
 به جي نيه گيانه كه م بيكه ي به ره شوه ي ئه سپه كه ت ئيستا
 له بوته ي عه شقى توڊا وا (كه مالي) بوته زيوى قال

(۱) مه بهست له ره شوه ي ئه سپه كه ي شيخ مه محمودى نه مره .

به ريگه ی عه شقدا ناروا به به د خو مه ردمی عاقیل
ئه وهی بپروا به ویدا عه قل و هو سی زو ئه بی زائیل
له سو فیم هینده دیوه من ریاو بوخل و ته مه ع ئه صلا
نییه ته بعم به دهرس و وه عزو شیخ و خانه قا مائیل
له نویژو تاعه تا گه ر پوو نه که یته تا قی ئه بروی یار
به بی شک تاعه تی تو نادرسته و عاتیل و باتیل
به دائیم مائیلی جامی شه راب و باده یی نابم^(۱)
له شه وقی دیده یی مه ست و بلووری گه رده نی فازیل
ئه گه ر مه ردی له ریگه ی عه شقی یارا گیانی شیرینت
فیدا که زو مه ترسه ئه ی (که مالی) تا بی کامیل

(۱) ساف و بی غه ش.

- ۱ -

به تاتای په رچه می شوخیکی بی په روا گرفتارم
 عیلاجم ناکری نابیستی که س فه ریادو هاوارم
 به نه شئه ی نیرگی مه خمووری چاوی دلبری مه ستم
 هه همیشه بویه مه دخی نیرگی شه هلایه گوftarم
 به یادی ته بی شه که رباری توویتی ته بعم
 غه زمل خوانه (که مالی) بویه وا شیرینه شه شعارم
 له گوشه ی ته کیه دا گاهی شه که م ته سبیح و ته هلیله
 کنیسه جیگه مه گاهی خه ریکی به ندی زوننارم
 له دیوانی شه ده بدا تا شه مینم دائه ریژم من
 بناغه ی شیعری رهنگین چونکه ئوستادیکی هوشیارم
 جیهان هیچه به قا هیچه ژیان هیچه فه نا هیچه
 ئیتر بو خه م بخوم بو ده وری پیشووی پارو پیرارم

- ۲ -

زور له پوژ بیزارم و هر چه ز له کاتی شه و شه که م
 چه ز له شه و بویه شه که م من چونکه مه یلی خه و شه که م
 من خه وم به کجار له لا خوشه که چونکه دائیما
 دلبرم دپته خه وم هر سه یری بالای شه و شه که م
 پوژئی فه رهادی که دی شیرین ووتی : توم خوش شه و
 اوهرت بی یادی تو گیانه به پوژو شه و شه که م
 خوت شه زانیت عاشقیکم هر وه کوو تو پوژو شه و
 سه یری چاوی مه ست و گونای وه ک گولی خوسره و شه که م

له شاخ و کيوي دهر دو مهينه تا فهر هادي بي حالم
له دهشت و چول و هه رده ي وه حشه تا مه جنووني عه و دالم
له باس و خوا سي دنيا ناگه م و قه ت ناوي كه س نا به م
له عه يبي خه لكي چا و پوشي نه كه م كويرو كه رو لالم
خه ت و مه ت په شمه^(۱) لام چيمه له ده سي كالي نه حوو سه ر ف
خه ريكي مه شقي عه شق و خو يندني دهر سي خه ت و خالم
له حه فتا تي په پريم و وا نه زانن پيرو دام او م
له سايه ي عه شقه وه وا تازه مه شغوولي گرو گالم
به شوعله ي هه ر چرايه ك من وه كوو په روانه ناسو وتيم
به شه وق ي رووي نيگاري مه هجه بين سووتا په رو بalm
(كه مال) م بي ئي تر بو چيمه مال و زيوو زيپر^(۲)
له سايه ي خوا وه خو م خوا هن (كه مال) م گه رچي بي مالم .

هه له بجه ۱۹۴۰

(۱) په شمه : پوچ .

(۲) مه به ست له (كه مال) . كوپره گه وره يه تي .

تاكو ئۇ پوژۇھى لە سەنگى سەختى ئەلەد سەر ئەدەم
زەحمەتە داوینى يارى مەھجەبىن چوڭ بەر ئەدەم
مانگ ئەوا گىراوھ وەك « حەمدى » ئەللى تا بەر ئەبى
(ھەرلە تەشتى سىنەبى زامارو تەپلى سەر ئەدەم)
تو كە شاھەنشاهى مولكى حوسنى ئەمرو چاۋەكەم
وا منىش ئىستا سەكى جوانىت لە زىوو زەر ئەدەم
عەشقى توى گەرتيا نەبى كەللەم بەشەق كاسى ئەكەم
توى نەبى تىدا دلم بەر نىشتەر وخەنجەر ئەدەم
خاكى بەردەرگانەكەت گەر مەسكەنم بى گيانەكەم
من ئىتر ھەرشەق لە تەخت و ئەفسەرى^(۱) قەيسەر ئەدەم .

نىگارم بى ۋەفاۋ بى مەزەب و ئايىنە ئەيزانم
لە گەلما دائىما مەيلى بە قاروقىنە ئەيزانم
كە دل واحەپس و گىراوھ لە داۋى يارى بى پەھما
ھەموو سووچ و گوناھى پەرچەمى چىن چىنە ئەيزانم
لە ساىھى ماچى ئەو لىوانە ۋە بى ئىحتىياجىم من
كە ھەنگوۋىن و نەبات و شەككەرم تەئىمىنە ئەيزانم
ۋوتى شەۋكەس لە تاۋ ھاۋارى تو نانسوى ۋوتم گيانە
چ فايدە نابىيە^(۱) گوۋى لاي منت سەنگىنە ئەيزانم
لە عەشقى خالى شىنى توۋيە ! قوربان ئاسمانى پىر
لىباسى ماتەمى پوۋشىۋە پەنگى شىنە ئەيزانم
مەكە حاشا لە خوۋىنم پوژى مەحشەر قاتلم ھەر توۋىت
بە خوۋىنى جەرگى من سەرپەنجەكەت پەنگىنە ئەيزانم

(۱) ئەفسەر : ناچ

(۱) نابىيە : نابىستىت .

*** **

شامی دووری من که پوژی وهسلی دلبر یاد ئە که م
هەر وهکوو نهی روژو شه و هەر شیوهن و فه ریاد ئە که م
هه قمه گەر عەرعر په رستش که م له شه وقی به ژنی یار
پیری عه شقم چه شنه ئایینیکی نوێ ئیجاد ئە که م
چونکه شیوهی به ژن و بالای ئە و دلارامه ی ئە که م
تا کو گیانم بی له به ردا خزمه تی شمشاد ئە که م (١)
غم وه فاداره له من یه که له حزه جیا نابیته وه
یاری ته نگانه م خه مه هەر به و دلی خوم شاد ئە که م
دل له کوردستان گه لی بیزاره وه خته شه ق به ری
جا (که مالی) عه زمی به غدادی به هه شت ئاباد ئە که م

(١) شمشاد: داریکه گه لایه کی خپو وردو ئە ستوو رو بریقه دارو وه همیشه سه وزم هه یه. شتی ناسک و زه ریف له م داره دروست ده کری.

(۱)
چلون قابيل نبيہ تہنہا شورووعی قہ تلّی « ھپتلہر » کہم
وہاش نابی لہ داوی پەرچہمی یارا دلّم دەرکہم
لہ دەس تانہی رەقیبان مات و دامام نپیہ چارہم
ئەبی یا تەرکی عەشقی تۆبکہم یا ھەردوو گویم کەرکہم
موتالای خەتتی نەورہستەت بە من قەت ناکری گیانہ
مەگەر عیلمی لہ دوننی من بە جاری حیفزو ئەز بەرکہم
لہ کونجی بی کہ سیدا شەو کہ یادی وەسلی تۆسەرکہم
لہ خووشی خووشییا وەختە کہ بفرم بال و پەر دەرکہم
ئەگەر بۆم دەست بەدا ماچی دەمی تۆ گیانی شیرینم
خەجالەت بێم لہ حەشرا گەر تەمەننای ئابوی کہ وسەرکہم
دوو چاوم ھەلئە کوئم با نەبینم تاقی ئەبروی تۆ
بەبی جی بۆچ دلّم دوو چاری زەربە ی شیرو خەنجەر کہم
مەحالە دیارە تەسخیری پەری ناکا بەنی ئادەم
(کە مالی) بۆچی بی جی من تەمەننای وەسلی دل بەرکہم !

(۱) ئەم غەزەلە لہ ھەردوو دیوانی «دیاریی شارەزور و باخی میر» دا ھەبە، بە ھەندی جیاوازییەو ھە ئەو ھە لیرەدا نووسراو ھە ئەو ھە (دیاری شارەزور) ھە کە بەیتی یە کەمی لہ ھە (باخی میر) دا نپیہ لہ جیگایەکی تری لہ مە وداشدا ئەو ھە (باخی میر) ئە نووسینەو ھە ژمارە (۱۹) دا.

وهختی وهسلی ئه و په ریزاده وهها بی حال ئه بم
هر وهکوو (فیدار) نه گه ر بی و گفتوگو که م لال ئه بم

گیانی شیرینم ئه که م قوربانی ئه و شوخه که چی
هینده به دبه ختم هه تا کوو بیم له لای هر تال ئه بم

یار ووتی پیم خامی عه رزم کرد له بوته ی عه شقتا
شهرته جانا خوم بتاوینم هه تا کوو قال ئه بم

بی وهفایه گول هه موو دوو هه فته پرووی خووی دهر ئه خا
من له مه ولا عاشق و مه جبووری درک و دال ئه بم

نه وجه وانان هینده ئولفه تیان به من داوه (که مال)
سهیری که به م پیرییه هر تا کوو بیم مندال ئه بم

بى ويسالت كهى ته مه نناى جه ننه توله ئوا ئه كه م
بى نىگامت چۆن خه يالى باده وو سه هبا ئه كه م
بى خه تت مومكين نييه دل دهم به ريحانهى به هه شت
بى گوللى پرووت كهى ته ماشاى لاله يى حه مرا ئه كه م ؟
شيوه يىكى چاوى مه خموورى نىگارى پيوه يه
بويه دائيم هه ز له سه يرى نيرگزي شه هلا ئه كه م
ئيلتيفاتى با نه بى ئه و شوخه خو جه ورى هه يه
مشته رى چاكم به روح جه ورو جه فائى سه ودا ئه كه م
من كه مه جنون مه شره بم چيمه به سه ر شارانه وه
شيتى له يلم پروو له كيوو هه رده وو سه حرا ئه كه م
تو كه يارم بيت عه زيزم چيم به سه ر دنيا وه يه
توى مه به ستم ئي كه له م دنيا يه ئيستيفنا ئه كه م
بو فقه لك ناكه م ته نه ززول هه روه كو « نورى »^(۱) ئه لى :
(من به چه رخي ئاسمانى سپله ئيستيهزا ئه كه م)

(۱) مه به ست شيخ نورى شيخ سالى شاعيره.

له دووریت چاوه کهم دوربی له پروت ئالوودهیی دردم
وهکو بهرگی خهزان دائیم په شیوو زویرو پهننگ زهردم
له دوورئی په رچه می چین چین و شیواوت عه زیزی من
ته ماشاکه چلون شیواوه به کسه ر قافییه ی فهدم !
هه تا لیم دوره خالی کوله که ت ئه ی گیانی شیرینم
به جاری سهیری که گیراوه دائیم شهش دهری نهردم
جنیوو قاری توّم لا باشتره به خوا له لوتفی خه لک
له جهوری توّ نه گهر شهکوا بکه م من دیاره نامهردم
ره فیقی هه زه تی په روانه م ئیستا من له پی عه شقا
به قیژو قیره قیر بولبول مه حاله بی به هاودهردم
که دائیم خاکی سه رپیگای نیگارم هه قمه خه لکینه
ئه لیم به لکوو خودابیکا بگاته دامه نی گهردم !
ره فیقی ئه م زه مانه بی وه فاو بی شهرت و په یمانن
له ناو شار بویه من بیزارم و ویلی که ژوههردم

که وهسلت دهست بدا بوم هیچ خه یالی حووری عین ناکه م
گه دای به رده رکی تو بم مه یلی فیردهوسی به رین ناکه م

که زولف و په رچه می چین چینی تو سایه ی سه ری من بی
ئه به د گه ر بمدریتی پادشاهی مولکی چین ناکه م !

له شهوقی ماچی لیوی شه ککه رینت دل وه ها مه سته
هه تا ماوم خه یالی قه ندو نو قل و ئه نگه بین ناکه م

به هه ققی جووته چاوی مهستی نازت گیانی شیرینم
به شه و بی یادی رووی تو سه ره سه ره گوشه ی سه رین ناکه م

نگینی خالی تو م مه نزوره خاکی به رده رت جیمه
(سوله یمان) ی زهمان بم ئاره زووی ته خت و نگین ناکه م

گیانه کهم به خوا له دووری تو هه میشه شین ئه کهم
بولبول ئاسا بو گولی پروت گریه وو نالین ئه کهم
هر به یادی په رچه م و پرووی تویه به خوا جار به جار
ئه چمه ناویاخ و ته ماشای لاله وو نه سرین ئه کهم
گر بکه م ته شبیهی پروت گیانه له گهل خورشید و مانگ
توهمه تیکی پروته ته شبیهی به بی ته خمین ئه کهم
سابیته قوربان وه کوو رهنگی خه نه ناچیته وه^(۱)
جه ژنه سبچه یینی به خوینم دهست و پی رهنگین ئه کهم
گر سلیمانی بییته جه ننه ت و پر بی له حوور...
په شمه لام هه رمه یلی وه سل یاره که ی (پینجوبین) ئه کهم
چاوه روانم زولفی لادات تاببینم پومه تی
هینده بی عه قلم له کافر من ئومیدی دین ئه کهم
هر له شه وقی لیوی شه ککه رباری ئه و دلداره یه
من که وه ک تووتی (که مالی) وا قسه ی شیرین ئه کهم

(۱) (ثابت) ه.

له سه ر پوژى جه بينت لاده سا تو بى خوا په رچم
مه هيله هه روه گوو شه و پوژى عاشق رهش بکا په رچم
ئه گه ر چى لاييقى ئه و پوتبه يه نيم گيانى شيرينم
که ره کم، با شه ويک ته وقى مى من بى ده با په رچم
به جارى پوژى ئيمانم به ژهنگى کوفر ئه بى ته بدیل
ئه گه ر ئه و يارى دل نازاره بيتو دهر بخا په رچم
شکه نچ و پيچ و تابى مه سکه نى دله ده خيلت بم
ئه پچرى به ندی جه رگم پيى بلى با بانده دا په رچم
ئه که م ته سخيري مولكى هيند ئه گه ر ئه و دلبره پوژى
بخاته سه رسه رم وهك سيبه رى بالى (هوما) په رچم

شوکور ئينسانم ئه سلا حه ز به نازارى به شهر ناکه م
زه ره ر ناده م له که س خوم تووشى فیتنه و دهر دى سه ر ناکه م
له توانامايه دائيم هاوده مى ديوشه ياتين بم
به لام مومکين نييه ساتى رفيقى پياوى که ر ناکه م
که لى دوورن بلنديى هيمهت و کو کردنه وهى پاره
قه له نده رمه شره بم من جه معى خاشاک و شه ره ر ناکه م
فه له ک گه ر بى و بکا شاباشى من ئه ستيره گانى خوى
ته نه زول بوته ماشاى شه وقى خورشيد و قه مه ر ناکه م
قه ناعهت په روه رم به خوا ته مه عکاريم له لا کوفره
ده نى نيم مه دحى خه لکى بو ده سنده و زيوو زه ر ناکه م
موته ووهل بوو (که مالى) باسى زولفو په رچمى دلبره^(۱)
له پيچ و تابى په رچم ميا حيكايهت موخته سه ر ناکه م

(۱) موته وول : موخته سه رى (مطول) ه له به لاغه تى عه ره بى دا .

شاهیدی تیری برژانگی که ژهل چاویکی بی دینم
شاهاعت خوازمه روژی قیامت بهرگی خوینیم
له لیوم گول ئه باری کاتی باسی پووی دلبه رکه م
که بیمه باسی ئه و لیوو دهمه ی دهم پر له به نگوینم
قه ناعت په روهرم مینهت له شاه لئاگرم هرگیز
به جامی جه م ئه به د ناگورمه وه کاسه ی سه فالینم^(۱)
له دنیا نرخی قه ندو شه ککه ر ئه شک بی شک و شوبه
ئه گه ر بییه ن که لام و له فزی جوان و شیعی ری په نگینم
به خوینی جه رگه که م دهستی که ره نگین کرد نیگار فه رموی
(که مالی) سه یری که چند جوانه سه ره نه جی نیگارینم

(۱) سه فالین: سووآلهت. سه خسی. گلی سوروه و کراو.

بو ماموستا « بیخود »

له (۱۹۲۰) دا ووتراوه

به دوورم تی مه گه قهلبه ن موقیمی خاکی ده رگاتم
به وینه ی قوچی قوربانی به لا گه ردانی بالاتم
به یادی تاقی نه بروی توپه گه ر وا پرو له میحرابم
له شه وقی چاوی مهستی توپه ده ربانی خه راباتم
له مه حشه ردا به مهستی ده رنه هیتم سهر له خاکی گور
وه ها مهستی نیگاهی نیرگزی مه خمووری شه هلاتم
له من هه رگیز مه که قوربان ته له ب ئادابی هوش و فام
چه ل و مل به نده بیکی زه رخنه ریده ی^(۱) بی سه رو پاتم
چه نه زدیکی و چه دووری به نده بی نابی له دل زائیل
به دوورم تی مه گه قهلبه ن موقیمی خاکی ده رگاتم

(۱) ده ربان: ده رکه وان.

(۲) زه رخنه ریده: به زیر کپر دراو.

له کونجی خه لوته تی خه مدا که مه شغولی ریازاتم^(۱)
شه وو ریژ حسری فیکری په رچه مو پووی تویه نه وقتام
بلیسه ی دوزه خی عه شقت منی ناواره کرد وهرنی^(۲)
به خورایی نییه نه ی جه ننه تی عیرفان ته وه للاتم
نه گهر بو خزمه تت کاغه ز نه نووسم چاوه که م هه قمه
له بهر بی چاوییه دووربی له تو گهر بی موبالاتم
نه گهر بی باوهر پیت پروانه ناوینه ی دلی خوشت
که قوربانی دلی ناوینه یی حوسنی ته ماشاتم
له دیوانی چه من زاری مه چه بیه تدا وه کوو قومری
به لاگه ردانی سه روی مه سره عی مه وزوونی بالاتم
له بهر میجرابی نه بروی تویه گهر مه جبووری مزگه وتم
له نه شنه ی چاوی مهستی تویه دهربانی خه راباتم
نه گهر (فیل) م له بهر ده م نه سپی وه سفت فه رزه (بیرهق) بم
وه گهر شاهم له عه رسه ی عه شقی تو دا بی رهخت ماتم
له بهر زمی حوسنی خو تا توخوا جار چاره یادم که
که من په روانه که ی روخساری شه معی مه جلیس ناراتم
به (شیخ نوری) بفرموو چاوه کانت ماچ نه کات (بیخود)
به یادی خانه یی خه ماری نه و مه ستانه وا هاتم.

(۱) ریازات: ریاضه ی نفسی مه به ست خه لوه گیشی وبری دابو ده ستووری
سوفیتی به.
(۲) وهرنی: نه گینا.

شيعری حافظ
به ته خميس كردنی كوردی

پيرم كه سه يری سينه يی وهك باخی بهی بگم
يا مه یلی نه وخه تانی خیابانی^(۱) ره ی بگم
وا چاكه نه سپی فیکرو هه وهس ئیکه په ی بگم
لاکین مه حاله مه وسمی گول ته رکی مه ی بگم
من لافی عه قل لی نه دهم نه م کاره که ی بگم !

شیواوه نه م جیهانه وهها باشه زوو برپوم
بی هووده یه که ئیسته که مه شغوولی هاتوچوم
به ندهو غولامی (حافظ) ی شیرازی نووگته گوم
دونیا وهفای نییه و نه بووه پیکتی تیکه بوم
تامن حیکایه تی جه م و کاوس و که ی بگم

(۱) ره ی: ئیستا دهشتیکه له نزیک شاری تاران، شاری ره یی کونی مه به سته ناوی
شه قامیکیشه له تاران.

به رامبه ر چاوی مه ستت دل به مه ی قهت ئاشنا ناکه م
که خاکی پیّت بیّ بو دیده مه یلی (تووتیا) ناکه م
له سایه ی چه تری چینی په رچه مت من مه ست و سه رسامم
هه تا ماوم عه زیزم ئاره زووی میسکی خه تا ناکه م
له ئاوی که وسه ری لیوو ده مت دم ته پر بکه م جاری
وهک ئه سکه ندهر له مه رگیشا هه وای ئاوی به قا ناکه م
دوو چاوم کویره ئیستا من ئه که م شوکرانه بی یه زدان
که نابینام ته ماشای پیماوی سپله و بی وه فا ناکه م
(ده) گه ز خام و دوو سی گه ز ئه رزه جیگه و به رگی ئاخرمان
(که مالی) حه ز له قه سرو باخ و به رگی پادشا ناکه م

له کونجی بی که سیدا شه و که یادی وه سلی تو سه رکه م
له خوشی خوشیا وه خته که بفریم بال و په ر ده رکه م
له ده ست ته عنه ی په قیبان مات و داموم نییه چاره م
ئه بی یا ئه رکی عه شقی ئه و بکه م یا هه ردوو گویم که پر که م
موتالای خه تتی نه وره ستته به من قهت ناکری گیانه
مه گه ر عیلمی له دوننی من به جاری حیفزو ئه ز به رکه م
ئه گه ر بوم ده ست بدات ماچی ده می تو روچی شیرینم
خه جاله تم له حه شرا گه ر ته مه ننای ئاوی که وسه رکه م
دوو چاوم هه لئه کوئم تا نه بینم تا قی ئه بروی تو
به خوړایی دلّم بوچ تووشی زه ربه ی شیرو خه نجه رکه م
مه حال و سه عبه ته سخیری په ری ناکا به نی ئاده م
(که مالی) بوچی بی جی من ته مه ننای وه سلی دل به رکه م

کاتی و نه وشه و گول و پيخانه بوئه که م
هر يادی خال و په رچه م و پوخساری توئه که م
هر وهك گوله به پوژه هه ميشه عه زيزه که م
پرووم و له پي (قه لادزه) وويادی توئه که م
چه شنی دره ختی گندهل و پيرم ئه گهرچی من
ههروهك نه مامی تازه به يادت چروئه که م
پويشتيت هه ر دوو چاوو دلم كه وتنه شوینی تو
بی چاوو بی دل ئیستا که هه ر هات و چوئه که م
خو ناوی تو یه ويردی زمانم كه چی ئه لین
فه رموته گوايه موخلیسی تو نیم دروئه که م !

شهره ف هینده خورا دهنگی نه ماوه تا کوو بیروینم
نه ماوه تووی توژی تا له جیهك ئیسته بیچینم
وهفا ناویکی پروته هیچ نییه ئه سلی له دنیا دا
ئه گهر بفروشری شهرته گیان ئه دهم پی زو که بیسینم

له ریزی شاعیرانا بویه من ئه مپو سه رئه فرازم
له شاگردانی به زمی چه زره تی (مه حوی) شه که رپازم
له پاش مه حوی هه ميشه پهیره وی (سالم) ئه که م لاکین
به دل زور عاشقی هه لبه سستی (ناری) ی نوو کته په روازم
له دیوانی ئه دیبانی هه موو ئیرانی یانا من
غولام و عه بدی (حافظ) خواجه شه مسه ددینی شیرازم

ئەچمە گولزارو لە گەل بولبول كە گفتوگو ئەكەم
ئەو ئەكە مەدحى گول و من وەسفى گونای تو ئەكەم
با ئەگەر بۆم بىنى بونى ميسكى چىنى پەرچەمت
چون ئىتر من بونى عەترو سونبول و شەبو ئەكەم

بەرامبەر تاقى ئەبروت پروو لە مىحرابى دووعا ناكەم
دوو چاوى مەستى نازت شاهيدن من كارى واناكەم
تەماعكارى و رىيائى عەيبو بى ناموسى يە بو پىاو
ئەگەر تاجم لە سەركا قەت، رىيا بو پادشا ناكەم
وەفادارى لە لای من فەرزە تا ماوم لە دنيا دا
لە پاش مەرگيش لە پوژى مەحشەرا تەركى وەفا ناكەم
سەبا نەختى لە توژى خاكى رىي بو من ئەگەر رىينيت
ئىتر بو چارى ئىشى چاوهكەم داواى دەوا ناكەم
لە گەل گەلما (كەمالى) گەر خيانەت كەم قورپەساغم
لە دنياوو قىامەت پروو رەشى قاپى خودا ناكەم

هەركەسى ئەروا خەيالى هاتنەو ناكە ئەبەد
سەبرى چەند دلگىرو خوشە خاكى سەحرابى عەدەم

(نوون)

- ۱ -

مومکین نییه تیماری برینم به ته بیبان
به و خه نجهری ئه پروته که جنراوه دلی من
کردوو یه له کهل خه لکی جیهان قه تعی عه لائیق
له و پوژه وه به و زولفه وه به سراوه دلی من
له و ساته وه پویشتووه تو رواه له سپنهم
به و شاخی (که ماچار) وه گیراوه دلی من
مه قسوودی ته وافی خه می ئه و زولفه ته قوربان
وهک شاننه که واکه له تله ت و جنراوه دلی من

- ۲ -

له دووری تو نیگاری بی وه فاوو دین
سه فایکی نییه چوارباخی پینجوبین
به بی پووی تابدارو وورده خالت
نییه شهوقی له لای من مانگو په روین
مه هیله پوژی من ره شبی نیگارا!
له سه ر پوو لابه تو زولفی پرچین
قسه ی عه شقی من و تو هاته مه یدان
ئیترا باسی نه ما فه رهادو شیرین!
فیدای ئه و چاوه مه سته ی که (که مالی)
ژیانو عه قلو هوشو سه پرو ته مکن

خه لکی ئەمڕۆ وا له سەر ئه وجی فه له ك جه ولان ئە كه ن
هەر وه كوو ماسی له ده ریادا سه فاو سه یران ئە كه ن
نه گبه تی و بی عه قلی داوین گیری ئە م كوردانه یه
بویه تازه حه ز له زه رگه و ته پل و ده فایدان ئە كه ن !

خه لكینه وهرن به سیه ئیتر پروو له خودابن
به س مایلی فیتنه و شه پرو ئاشووبو به لابن
به س ته فره قه وو ویلی كه ژو كیوو چیا بن
زۆر عه ییه كه به م نه وعه په ریشان و گه دابن

وهك ته یر ئە گه رین عاله می ئەمڕۆ به هه وادا
ئه ستیره وو مانگ كه شف ئە كه ن ئیستا له سه مادا
به حری هه موو دنیا ئە گه رین وان له سه فادا
ئیه ون هه موو غه رقن له غه م و ده ردو جه فادا
خزمینه ده سا بینه وه ئیه وش ده وه هابن

زۆر عه ییه كه خه لك پرووت كه نه وه هه ندی له كوۆلان
شه و بیتو بده ن زرمه له ده رگای هه موو مالان
ئه شیای هه موو ئه و ماله ببه ن ئیه به تالان
بوچی به ده سی ئیه وه بگرین كه منالان
سایینه وه ئە مجاره كه می پروو له خودابن

ئەم چوارىنەيە لە ساڵى ١٩٢٥ د
بە بۆنەى شەھىد كوردنى دوكتور فؤادو
شىخ سە عىدى پيران و ھاوپىكانيانە وە ووتراوہ.

- ٥ -

ئيمە كوردو سەر چلین دائيم شەرو دەعوا ئەكەين
تاوہكو ئاخرنەفەس بەرزىي وەتەن داوا ئەكەين
ھوججەتى نامووس و ئىستقىلالى خومان سەير كەن
وابە خوینى گەرە گەرەى كوردەكان ئيمزا ئەكەين

- ٦ -

ھاتە ناو باخ دوینى دلدارى چەمەن ئارايى من
گول كوتوپر عاشقى بوو وەك دلەى شەيدايى من
بولبولى بىچارە ھەستى كرد كە گول باوى نەما
ھاتو سوچدەى بردە بەر بالای گولى زىيایى من
نامەوى گيانە جەواھىر سوورمە تەئسىرى نىيە
تۆزى ریتە نووربەخشى چاوى نابىنایى من
ھەر وەكوو ئاوينە سەرسامى سەراپای دل بەرم
یە عنى قوربانى سەراپای یارە سەرتاپایى من
دل بەرم دوینى كە تووشم بوو بە عیشوہ پىي و وتم !
چون نە مردوویت تو له حەسرەت لە عالى شەككەرخایى من
يار ئەلین فەرمووہ: وەختى مردنى من ديمە لای
تاكوو زیندووئى كاتەوہ لیوى مەسیح ئاسایى من
پەپرەوى (حەمدى) ئەكەم دائيم (كەمالى) بۆیە وا
ویردى خاسو عامە ئەشعارى تەرەب ئەفزایى من

له حسره ت پیچی ه وری لارو داخی پلپله ی زیوین
شه وو روژ کارو پیشه م دائیمه هر شیوه نه و نالین
به کول نه گریم له داخی خوینی کوکه ن پڑا بی جی
له داوینی چیا کاتی نه بینم لاله بی په نگین
له کیوی بیستون دا گیانی ده رچی بی نه واه رهاد
چ دهر به سته له گه ل خوسره و خه ریکی عوشه رته شیرین
نسیبی هر په که م روژ دهر دو داخ و مهینه ت و خه م بوو
نومیدی خیر و خوشی نه بووه نابی عاشقی میسکین
نه گه ر شیرین ده میکی چه شنی تو ببوايه نه و چه رخه
مه حاله چون نه بووه رهادی بیگه س عاشقی شیرین !

گه ه گرزه گه هی لووله گه هی خاوه دلی من
وهک په رچه مه که ت دائیمه شیواوه دلی من
بو زیاره تی پی تو یه هه همیشه وه کوو پریاز
گیانه له سه ری ریت سه ری دانواوه دلی من

نه م په سمه یادگار هه تا پاش نه مانی من
یادم بکه ن هه همیشه که س و دوستانی من
هه لبه سته کانی تیکه ل و شیواوه کانی من
نه نوینی دهر دو مهینه ت و تالیی ژیانی من^(۱)

(۱) نه م دوو به یتهی له ژیر وینه په کی خوی له «دیوانی» (دیاری شماره زوور) دا نویسیوه.

گول و لاله ی به هارم ناوی بی توئی نیگاری من
گولی پرووته عه زینم خو گولو لاله ی به هاری من
به ماچیکی دهمت گه ربیتو تو چاره نه که ی دهر دم
له پوژی مه حشه را نه گری به روکت گیانی زاری من
به یه ک له صزه له گه ردوون تیپه ری بو عه رشی نه علا چوو
فیداتم شاهبازی عه رشو شیرین شاسواری من
سه گی دهرگانه که ی کاک نه حمه دی شیخم ته مادارم
تکای عه فوم بکه پوژی جه زا شیخم لای کرد گاری من
په نیسی نه ولیایه قوطبه یه عنی واریشی غه وسه
په ناه و پشتیوانی کورده مایه ی نیفتیخاری من
نه که م پوحم فیدای نه ولادی لاکین پیرم و کویرم
نییه لایق به قوربانی بی گیانی هه ژاری من

۱۹۶۹ - ۸ - ۲

له حوسنا قهت فه لهك نه یديوه نابینى قهرینى تو
خو سوونى بوو قه مهر نه مشه و كه دى روژى جه بینى تو
به ئیما چاوه كه ت لای دام له دین وهك شیخه كه ی سه نعان
په نا به خوا له دیده ی كافر ی سیحرفه رینى تو
سبه ینى زوو كه چاوى كه وت به لیوى ئالى تو وهك شیت
به روکى دادرى خونچه له رهشكى^(۱) پیکه نینى تو
كه كوژراوى بروتم بو به غمزه نه م دهیه بهر تیر
چ بی رهحمیت نیگارا من عه جه ب ماوم له دینى تو
شكا بازارى قه ندی به لچیکا له ناو كوردا
كه نووسیم وه سفی شیرینى دهم و لیو شه كه كه رینى تو
خه لاسی بو به شهر نابى له داوى عه شقى تو گیانه
مه لهك ته سخیر نه كا زولفى خه می پرپیچ و چینی تو
دلى دهرهات و جارى هه ر نه هاتى بی وهفا بو لای
(كه مالی) موژده وا ته رکی گیانى كرد له قینى تو

(۱) قه رین: نه زیر، هاوتا.

(۲) رهشك: ئیره یی. حه سوودى، به خیلی.

گیانه که م بوچ وا له گه لئا هر به قارو قینی تو
بوچ وها تینوو به خوینی عاشقی میسکینی تو
من که دیل زولفی تو م بوچی به شمشیری بروت
ئه مکوژی به خوا گه لی بی مروه و بی دینی تو
بی سه به ب دائیم له گه لئا ترش و تاله روت که چی
هینده تالعداری لای من وه که شه کر شیرینی تو
پیم بل ئه ی زولفی دلبر بو به قه سدی کوشتم
دائیمه ماییل به پییچ و تاوو حه لقه و چینی تو
چوویته ناو باخ ئه مرو بیچاره وه نه وشه بوو خه جل
گه ردنی که چ کرد به رامبه ر وورده خالی شینی تو
مونفه عیل بوون و خه جل په روین و مانگی یه که شه وه
هر که ده رکه وت تاقی ئه بروو پلپله ی زیوینی تو
ئه ی فه له که ئه ی دوشمنی ئینسانی خاوه ن عه قل و فام
بوچی هر حامیی که رو گاو پیاوی بی ته مکینی تو !

ئەوھى يەك دەفەعە بىنى سىحرى غەمزەى چاوى كالى تو
بە خوشى و كەيف ئەزانى گيانەكەم جەورو مەلالى تو
هە چى توغرا ئەنوسن تاكوو ئەمرو كەس نەبوو ياراي
بكيشى سوورەتى مانەندى ئەبروى وەك هيلالى تو
لە مولكى نازدا توى پادشاهى حوسن و ئان^(۱) قوربان
زەوالى قەت نەبى يارەببى تا مەجشەر جەمالى تو
لە چىنى پەرچەمى يارا چىيە ئەحوالى توئەى دل !
شەمال ئەمرو پەريشانى بە من دا شەرحى حالى تو
بە پىرى بەختەوہ ئىستاكە من وا گورج ئەروم چونكە
بە شەوقو سوزەوہ دای پىم شوکور موژدەى ويسالى تو
بە فرميسك پاك ئەكەم ديوانى چاوى خومو ئەپزانم
نييە لايىق پەوہ جيى بيتەوہ تييدا خەيالى تو
نيگارا بوئى گول هات ئاشتى چاكە وەرە توخوا
بەهارە بوئى ديوانە رووى فەرخونده خالى تو
لە نەزعايە دەسا تووبى خوا يەك لەحزە بى بوئاي
لەتاو دووريت خەريكە گيان ئەدا گيانە (كەمالى) تو

(۱) ئانە: ژنى باکيزەخوو (ئان) يش گوئراوہ ماناکەى لە کوردیلا بووہ بە
«نەزاكەت».

له حهفتا ساله دا عاشق ده می تافی جوانی بوو
نیگاری نازه نینی تا نیگاهیکه نیهانی بوو
به شوعله ی پروی وه کوو په روانه خوّم زوو کرد به قوربانی
به ته ئیسراتی مه ی ساقی که رهنگی ئه رخه وانی بوو
قه له م بیگانه یه ناوت نه هینم زویر مه به توخوا
ره قیب ئاسا که چونکه هر خه ریکی دوو زوبانی بوو
له دنیا دا ره فیقی گیانی گیانی قهت نه بینراوه
هه تا ئه ولادی خوّم من دیم له گه ل من نانی نانی بوو
به تیری غه مزه زانیم کون ئه کا جه رگه و دلم ئاخر
که دیم تافی بروی ئه و شوخه بی ره حمه که وانی بوو
له کیلی قه بره که م توخوا بنووسن «مه هجه بین» خه لکه
بزانن تا «که مالی» کوشته یی دهستی قلانی بوو

بو چرووی ساحیبقران

ئه مرورّه نه مانی کوشش و زانینه ئه ی «چرو»
هه لسه کورانه زوکه له بو پیشه وه برو
شیر بیته دهر له بیشه نیه فه رقی نیرو می
شیرانه هه لسه، روله یی ساحیبقرانی تو

بو «ناطق» ی شاعیری نووسی وه

له سالی «١٩٣٧»

ناطق گیان دیسان وا له دووری تو
زامانی سه ختم واهاتوته سو
له پوژیکه وه پویشتووی لیره
چاوم لیلائی داهاتووه کویره
ئاخو ته ویله ئیستهش وه جارن
نه شئه ئه به خشی بو مهی کو ساران
ریی «گه پیات» ی هر ری په وی بازه
مه نزلگای جیلوهی شوخی ته ننازه
به لافاوی خه م وای پووخاندووه
تووی خه فته تییدا چاندووه
ئاخو وهک پیشوو به رزه ده ماخان
هاتوچو ئه کهن بو کووچه و باخان
«مالیده» ئه وسا که پر بوو له گول
وه کوو کارئاسکه ئه یان کرد لیم سل
«چالانه» داری چل په ری پوو بوو
مه نزلو مه ئوای بیچوه ئاهوو بوو
ئاخو ئیسته کهیش وا سه قداره
مه نزلو مه ئوای ئاهووی ته تاره
شه مام شه مامه ی هر زه ردو کاله
یاخود گه یشتووه شه مامه کاله
رچایه وه سفی خوت بنووسه بوم
پوژو شه و مه شفوول یادو فیکری بوم.

چاوه که م سا به سیه تی به س مه جلیس ئارایی بکه
 به س له گه ل ئە م خه لکه هاتو چوونی خوړایی بکه
 غه یری سه ر ئیشه هه تا ئیستا که چیت ده ست که تووه
 با سه رت سووک بی له مه ولا مه یلی ته نیایی بکه
 چه شنی یوسف تو بچو ناو بییره وه ببیه غه ریق
 یا بچوره ئاسمان ته نیا مه سیحایی بکه
 سه گ هه میشه خزمه تی سه ییادی زالم زور ئە کا
 تو ش به سه به س خزمه تی زالم به ئازایی بکه
 کونجی بی ره نجی قه ناعت پر له گه نجی گه وه ره
 ده ست به سه ریا بگره بو خو ت هه ر شه هه نشایی بکه
 قافله رویشت و مه نزل دووره ریگا پر خه ته ر
 بو سه فه ر خیرا که تویشووی په ریزایی^(۱) بکه

(۱) په ریزایی : ئاماده کردن

ئەم شیعەرە بو
«ساجید ئاوارە» نووسراوہ

عەزیزم «ساجید ئاوارە» ئەمە نیزیکی دوو سالە
لە ئەحوالی «کەمالی» بوچی تو ناپرسی بیحاله
لە مالا کەوتووہ (کویرە) نەخوشە زور دەمیگە ئەو
لە بەردەردو خەفەت ئیستاکە ھەنگوینی بە دەم تالە
ئەلپی پەرژینی گولزاری ئە دەب تیکچوو زەمانیکە
گولی تیادا نەما مەیدانی وازی چەند کوپرو کالە
لە عەرسە ی عیلم و ئادابا فراندی گوی ھونەر (مەحوی)
عەجایەب شاسواریکە بە وینە ی رۆستە می زالە
ئەبینی عەرسە کە شیرین سواریکی نییە تیدا
بە تەنیا جینگە لوقە ی کەرسواری چەند کوپرو کالە
وہکو بیستووہ شاعیر پیی ئەلین خەلکی بە یازەوان
لە لام وایە ئەمە فەرمایشی شیتیکی عەودالە

نهك به تهنها تیری غه مزهت جه رگمی کون کون کردووه
تیغی نه برۆت جه رگ و دلی نه نجن نه نجن کردووه
با سه ریشم دابنیم مومکین نییه دهست هه لگرم
خوا منی بو ماچی نه و لیوانه نه وسن کردووه
هیچ نه شهر ناکا له تو فیه ریادو هاوارم یه قین
خوا دلی توئی یا له پو لای یا له ناسن کردووه
دهردو جه ورو خه م هه مووی بو پیاوه ئوستادی نه زهل
دائیمه هه ر خیر و خوشی و شادی بو ژن کردووه
زه حمه ته ناکرپته وه هه رگیز گری به ختم به کهس
دهستی حه که نه م رشته یه ی یه کهسه رگری چن کردووه
کهس له جه معی زیوو زیر خیری نه دیوه چاوه کهم
زور دهسی پاک و به نویژی پیس و چلکن کردووه
یاری بی ره حمم (که مالی) دهردی دووری و جه وری خوی
یه که که رته و ه قفی دلی سه و دازه دهی من کردووه

ئاسمانی دوون هه همیشه دوون په رستی کاریه
سه رسه ری و نه حمه ق نه وازی شیوهیی ره فقاریه
هه ر که سی نادانه غه رقی خیر و خوشی و نیعمه ته
پیاوی دانا جوگه له ی خوین وا له چاوی جاریه
ده هری دوون ئیشی هه موو عه کهسه میثالی دیوو دده
یاری نه غیاره و نه وهی نه غیاره دائیم یاریه
وا که دائیم مه ست و بیمارم نه بینی هه قمه من
سه رخوشیم به خوا له شه و قی چاوه که ی بیماریه
هه روه کوو [فیدار] که سه رسام و په شیوم هه قمه من
شیت و سه رسامیم له ترسی زولفی وهک ره شماریه
تو خوا مه نعم مه که واعیز له عه شقی دل به ران
زه حمه ته چاره ی به راستی عیله تیکی ساریه

من فخر ئەكەم كه كوردم كوردی زوبانمه
ئەم شاخ و كیوه دلکشه وا نیشتمانه
ئەم خاكه پاكه جیگه مه كه هر زهرپرهیه کی ئەو
خال و بروو سه ری شه هی زهندو به بانمه
ئەم خاكه تووتیا سیفه ته پاكه یه كه وا
دهرمانی چاوی پرگل و پردهردو ژانمه
من فخر ئەكەم كه شاعیرو پهندو قه له ندهرم
شعیره كه تاج و نهجمه وو پروتیه وو نیشانمه
ئوستادی شعیرم و نییه ترسم له رهخنه گر
بابیته پرو ئەوهی به ته مای ئیمتیحانمه
شعیرم رهوان و راسته وه كوو به ژنی دلبه رم
ئەو دلبه ره ی كه روح و دل و جه رگ و گیانمه
مایه ی حیات و خوشی و شادیی ژیانمه
ئەو دلبه ره ی كه لیوی به من ئەبه خشی حیات
كافر نه بم ئەلیم: ئەوه «عیسا» یی زه مانمه
ئەو دلبه ره ی كه وا ده می گه وه رفشانه كه ی
نوقل و نه بات و شه كرو گول خه نده دانمه
لاده (كه مالی) بیروه وه سه ر باسی نیشتمان
ئەم نیشتمانه ی دلبه ری پر حوسن و ئانمه^(۱)
ئەم نیشتمانه جوانه یه وا وورده به ردی ئەو
یاقووت و دورو گه وه ره و ئەمسی كانمه

(۱) ئان : ئانه : نه زاكەت

*** **

پوخساره ئه وه يا گوله يا نهووری چرایه !
زولفه ئه وه يا نافهیی ئاهووی خه تایه !
بالایه ئه وه عه رعه ره یا سه روی په وانه
یا بو منی دیوانهیی بیچاره به لایه !
سه ده یفه له ناو جه ننه تی، رووتایه به دائیم
خالئ حه به شی زاده که هیندوکی سیایه
سا به سیه تی مه نعم مه که ئه ی واعیزی غافل
به و پشه وه یا هوو که ئه لئی باره گه لایه
بو من که گه دای کوچی نیگارم به خسه قیقه ت
سایه سه ری زولفی له سه رم بالئ هومایه
بو ماچی ده می خوئی به فه نا داوه (که مالی)
ئه سه که نده ره عه ودائی قومیک ئاوی به قایه

سه رم شیواوی شیوه ی په رچه می پرپیچ و تاتاته
حه واسم ته فره قه ی پیچ و خه می زولفی چلیپاته
وجوودم دائیمه مه حوی خه یالی تویه روژو شه و
سه راپام هه روه کو ئاوینه سه رسه می سه راپاته
به هاران بویه دائیم هه ر ته وافی نیرگزه پیشه م
که چونکه ئه و شه بیهی دیده یی مه خموورو شه هلاته
له ناو باخا که وه ختی سه رو ئه بینم بوئی ئه به م سوچده
به به رزی و سه رکه شی چونکه شه بیهی قه ددی په عناته
به یادی چاوی مه ستی تویه ئه ی شوخی په ری په یکه
(که مالی) وا هه میشه نیشته جیی گوشه ی خه راباته

زامی تیری غه مزه که هی دائیم له گهل دل هاوده مه
قه دهوای ناکه م نیشانه ی ئیفتیخاری سینمه مه
یار وه فاو مه یلی له گه ما گه ر نه پی باکم نییه
بویه خه مبارم جه فاو جه وری له گهل مندا که مه
گه ر له بالای نامه دا ناوت نه نووسم زویر مه به
خوت ئه زانی دووزمانه خامه زور نامه حره مه
خاوه نی ئیمان هه رکه س نیشتمانی خوئی بوئی
من وه ته نمه بویه مه یخانه هه همیشه چیگه مه
عه رزی یارم کرد به دهر دو قه هره وه به س بکوژه
بی ی ووتم تو شیتی نه تزانیوه کوشتن پیشه مه !
زه حمه ته بزگاری بی تا روژی مه حشره ئه م دلّه م
ئهی (که مالی) چونکه به ندو دیل تاتای په رچه مه
چاره بی دهر دی دلی عاشق به هیچ شت ناکری
گه ر عیلاجیکی هه بی ته نها ئه ویش ماچی ده مه

- ۱۹۶۹ -

دنیا هه موو خه م و خه فه ت و دهر دو مه ی نه ته
یا خه وه یا خه یاله وه یا حیکایه ته
پا بووردو و پویی تیپه ری دا عاتوو چاوه که م
ته نها خه می نه خوشی و مه رگو ره زاله ته
تا ماوی تیری ئی بخو له پیری خودا
نایبه یته گوپی ته نگه وه ئه م مال و سه روه ته
بو زپیر مه به به نوکه ری بیگانه ئهی برا
هه رکه س وه هابی پووره شی روژی قیامه ته

يار به له نجه ی شیوه یی ئاهووی خه تاو چینی هه یه
بو یه زولفی بوئی میسکی چین و ماچینی هه یه
لا ئه دا جار جار له سه ر پوخساری خوئی زونناری زولف
تا بلین ئه و کافر ه ی بی مروه ته دینی هه یه
پووت ئه که ن ته شبیه به پوژ شیت و نه فامن ئا فتاب
که ی وه کوو تو سرکه یی و سه ریوش و پو شینی هه یه
عه رزی حال م کرد و وتم په حمت بیی بوچ ئه مکوژی ؟
بیی و وتم تو شیتی یار که ی په حم و ئایینی هه یه ؟
خوژگه ئه مزانی که ئه و شوخی جه فا کرداره بوچ
وا له گه ل من دائیمه جه ورو جه فاو قینی هه یه ؟
ئه هلی عیرفان بی شک و شوبه ه به گیان سه وادی ئه که ن
تییگه ن گه ر وا (که مالی) شیعر ی شیرینی هه یه

ئه گه ر مه ردی له دنیا دا سه بو کبار و قه له نده ر به
په فیقی ساقی بی ساده و حه ریقی جام و ساغه ربه (۱)
وه کوو زا هید خه می جه نته ت مه خو ئاسووده خاتربه
به ته قریری ئه زه ل رازی به بی په روا له مه حشه ربه
هه ژاری و بی نه وایی شاهیه وه خواجه بو پاره
مه به ریسوایی دنیا و عاقیبه ت بی پوول و بی زه ربه
که سی مه رده که ئازاری دلی خه لکی نه دا هه رگیز
که چه لبی قه لبی مه ردووم که یت پر و سه ردار و سه روه ربه
ئه گه ر عاقل بی عیلم و مه عریفه ت ته حسیل ئه که یت وه رنی
که شیت و جاهلیت عه و دالی / ئه هلی قاترو که ربه

(۱) ساغه ر: پیاله ی شه راب.

سه با توخوا بلی به و دلبری بی مه زهه بو دینه
له گه لما بوچی دائیم مائیلی جه ورو جه فاو قینه
له داوی په رچه می نه و شوخه دا زهحه ت دلم دهر بی
سه راپا ههر شکه نچ و پیچ و تاب و حه لقه وو چینه
زه مانه مه یلی سارده گه ره گه لما من نییه باکم
شوکور یارم له گه لما مه یلی وهک گه رمایی هاوینه
گوتم: بوچی لیباست شینه شوخی مه هجه بین فه رموی
مه گه ر نازانی مانگی ئاسمانیش بهرگی وا شینه !
ئه که ن ته شبیهی پرویی تو به روژ ئه م خه لکه نازانن
له بهر که م فامیه ته شبیهی بی عه قلان به ته خمینه
قسه ی عه شقی من و تو داستانیکه نییه وینه ی
نه وهک مه جنوون و له یلایه نه وهک فه ره اود شیرینه

دلم به سراوی داوی زولفی دلرباییکه
سه رم شیواوی شیوهی یاری بی رهحم و وهفاییکه
به شه و دهنگی سهگی به ردهرگه که ت ئه بیه م ئه بم خوشحال
ئه ویش چونکه وهکوو من پاسه وانی باوهفاییکه
له لایهک تیبی برژانگو له لایهک هیرش زولفت
عه زیزم بو خه رابی مولکی دل هه ریهک به لاییکه
که ره م که خاکی ژیرپیت گیانه که م توبی و خوا جاری
که بو ژانی گلی ئه م چاوه ئیشاوه م دهواییکه
وه ره ویرانه که م ساتی به رهسمی به ننده لاواندن
بلین با پادشاهی^(۱) وا میوانی بی نه واییکه
له دلما چی ئه که هیت پر ئاگری عه شقه ده خلیت بم
وه ره سه ر چاوه که ی چاوم که جیگه ی باسه فاییکه
زه مانه سه یره هه روا بی ته ئه ممول دیت و دهر ووا خه لک
به ووردی گه ر ته ماشاکه ی عه جایه ب سینه ماییکه

ئەو كەسەى تاي پەرچەمى تۆى گيانە شەو بو كوردووه
نەفرەتى دائىم لە بۆنى خوشى «شەبو» كوردووه !
بوچى تانەم لى ئەدەى سووچ و گوناھى من چىيە
خوا منى پابەندى داوى پەرچەمى تو كوردووه
پياوى دانا لەزەتى دنياى نىيە خوا پوژى خو
هەر نسيى تا قە نائىك و قومى دو كوردووه
شيت نىيە رووكاتە تا قى گل (كەمالى) بو نويز
پرووى نيازى خو لى مىحرابى دوو ئەبرو كوردووه

لە پەرچەمتايە دل شانەى مەكە لانەى مەشيوينە
لە گەلا گيانەكەم تووبى و خودا ئەم جەورە مەنوینە
خواناكرده نەك بگرى هەناسەم مانگى روخسارت
لەسەر ماچى دلى ئەم بەندە پيرەى خوت مەرەنجينە
نەكا بو خزمەتى ئەو شوخە چووبى دل ئەمان ياران
سوړاخى كەن لە سينەمدا دەمىكە بى سەر شوينە
قسەى خوشى لە تو ناوى عەزىزم عاشقى زارت
لە ليوت جار بەجارى چاوەروانى تا قە يەك جوينە !
بەبى دەست نويزى كەعبەى پووتى ماچ كرد هەققى ئىعدامە
لە عەشقا كافرى مەحزە (كەمالى) زوو بخنكىنە !

له بهر پیری سه رو دهستم ئەله رزی تو ته ماشاکه
فهلهک پیکی شه رابی ناب ئەداته دهستم ئیستاکه
هه موو مهستی عه رهق بوون خه لکی جاران سهیر ئەکه م ئەمرو
به جاری گیزی نه شنه ی به نگو یا ئە فیوون و تریاکه
شتی سهیری وه هام له م بهینه دا دیوه که بو عبیرهت
به.... کهر له پشتی کیسه لی بینووسمه وه چاکه
ده خیلیم لافی عه قل و مه عریفهت قهت لی نه دهیت ئامان
زه مانه عاقل و دانا کوژه خو ت شیت و شه یداکه

له دلا عه شقی رووی تو نووری چاوم هینده جیگیره
له یهک جیا نابنه وه یه عنی که هه روک شه ککه رو شیره
دهسی قودرهت به خهتتی عه نهرین وا حاشیه ی نووسی
که زانی ئایه تی رووی دل به رم پیویست به ته فسیره
له چه رخی بیسته ما ئاوازی حوسنی یارو عه شقی من
له دنیا دا به وینه ی ناوی ئەسکه ندهر جیهان گیره !
زه کاتی ماچی کولت بو هه موو کهس چاوه که م ناشی
له عورفی عه شقدا هه ر موسته حه ققی عاشقی پیره
ته ماشاکه چ زه وقیکی تیدایه عاله می شیتی
له گوپی مندا زپه ی زنجیری پی دهنگی به م و زیره
ده خیله ری به زاهید قهت مه ده بو مه جلیسی په ندان
که چونکه به درپه وشته هه ر خه ریکی داوو ته زویره
ئەزانم ئەی (که مالی) تو که وا پارچه ی غه زهل ئەبیری
هه موو بو به ژنو بالای عه رعه رئاسای هه زره تی میره .

ژيان هيچه هه مووی دهردی سهری و نه ندووهی سه و دایه
نه گهر نیسیراچه ت و خوشیت نه وی نه ی کاکه له ولایه
نه خووی ته فره به وه عده ی هیچ و پوچی توده خیلتم بم
نیهایه ت نه تکوژی نه م پیره زاله ی ناوی دنیایه
که میک ترسی خوات بی چاوه که م با پیت نه لین خه لکی
که نه و مه حبوبه بی دینه له سه ر ئایینی ته رسایه
دل م مه شکنه نه ک بازار ی جوانیت یه ک که رپه ت بشکی
به چاوی سووکی مه نواری که جیی نووری ته جه لایه
نه بینم هر که سی پووی وا له قایی گه وره یه ک نه مرو
(که مالی) ش پووی دلی دائیم له قایی غه وسی به غدایه

جیهان ناشه زه مین و ئاسمانیش هه ردوو به رداشه
نه مان هارپیت به وینه ی دانه ویله ئاخر نه م ناشه
نیهایه ت چونکه مه رگه جومله نازو نیعمه تی دنیا
له دهمما هینده بی تامه له لای من چه شنی کاماشه
کلأوی سه خری جننه عه یب و نو قسانی نه کا په نهان
به راستی مالی دنیاو پاره بو دنیاوو دین باشه
مه حاله دیاره ناشاریته وه شه وقی چرا فانوس
گری عه شقیش له دلدا دائیمه هر ئاشکر او فاشه
ته ماشای شه وکته و جاه و جه لالی حوسن و جوانیی که
له به رده رگای نه یازا پادشاهی غه زنه فه راشه
وه ها حالی نه بیت جه ولان گه هی هر ئاسمانه و به س
نشیمه ن گاهی ته یری روحی عاشق عه رشی نه علاشه
ئیراده ی خواجه هه ندی ساکینی مزگه وته هه ندی [دیر]
(که مالی) بی نه واش گیان و دلی هه روا له (وه ششاشه) ه.

له دلمآ نووکی برژانگی به وینهی تیری روهامه^(۲)
له حسرهت زولفه کهی روژم به پراستی ههروه کو شامه
نیگار له یلایه من مه جنوون و دهشتی شاره زوورئه مرو
دوجه یله تاری زولفی پر خه می زنجیری سه وایه
خوشه ئه حوالی ئه و مهستهی له به زمی باده نوšana
نه زانی لیوی دولبه ر کامه یه و مینایی مهی کامه
نه وه که له یلاوو مه جنوونه نه وه که شیرین و فرهاده
قسهی عه شقی من و تو داستانی بی سه ره نامه

نانی پهنجی شان ئه خوّم وه که تو هه وای جاهم نییه
ترسی عه زلو خوّف و بیمی هه زره تی شاهم نییه
بو فله که ناکه م ته نه زوول چونکه زور دوون په روه ره
نیحیاجی شه و قی روژو پرته وی ماهم نییه
دهست دریزم که ه له به غذا که ه له تارانا ئه ژیم
حوورپو ئازادم دهسی به سراوو کوتاهم نییه
به سمه من ئوبالی مه زلوومان نه چیته که ردنم
تاقه تی باری حوقووق و ئاگری ئاهم نییه
خو «یه زید» نیم تا کوو بیمه دوژمنی ئالی (عه لی)
شیت نه بووم تابی عه زابی زاتی ئه لاهم نییه
من سه گی قایی «رسول الله» و ئه ولادی «عه لی» م
به ندهیی زارم خه یالی روتبه وو جاهم نییه

(۲) روهام: ناوی کۆری گووده رزه که له شه ری دوازه پوخدا بارمانی کوشت،
بارمان ناوی پاله وانیکی توورانی یه.

*** **

نه که مگر مه دحی ئه و زاته ی که فه خری جین و ئینسانه
مه لین خه لکه «که مالی» کافرو بی دین و ئیمانیه
گونه هکارم دهم پیسه ئه گهر ناوی نه به م حه قمه
چ مه دحیکی بکه م ! خو مه دحی ئه و ئایاتی قورئانه

له دووری سه روی بالآت دیده ههروهك جوئیاریکه
به خوینی ئالی دیده دهشت و سه حرا لاله زاریکه
به شه و کاتی ئه نووم پیچ و خه می چین چینی ئه و زولفه ت
له چاوی ئه شک بارمدا هه موو تاویکی ماریکه !
وه ره سهیری سه فاگای دیمه نی دووچاوی گریانم
له لایهك (به کره جو) ییکه له لایهك (سه رچنار) یکه
به شه و گوئی بگره دهنگی ناله نالی دل به شه حزوونی
له تاوی دهردی عه شقی تو عه جه ب شوورو قه تاریکه
مه حاله من بکه م دهرمانی زامی تیری برژانگت
له سینه ی پاره پاره مدا نیشانی ئیفتیخاریکه
له ریگه ی عه شقدا ئه ووهل قه دهم دانانی سه ره شه رته
نه که ی هیوایی سوود هه رگیز ئه مه نه وعه قوماریکه
(که مالی) دیت به شه و بو پاسه وانیی دهرکه که ت قوربان
مه که مه نعی مه رامی که سبی ناوو ئیعتباریکه

مال و حال و سه‌روهت و سامانی رووی دنیام نییه ..
قه‌یسه‌ری و قه‌سرو مه‌روو مالات و جووت و گام نییه
قانیعم رازیم به نانی جوئه که م شوکری خودا
ناره‌زووی گیپه و پلاوو گوشت و پاقلوام نییه
شه و له کولانان بنووم هیچ کهس نییه بیت پیم بلی:
پاره‌کهت کوا بمدهری «دنیاو مافیها» م نییه
خو هه‌مه بو سه‌تری عه‌ورهت من لییاس و به‌رگی جاو
مه‌یلی به‌رگی نه‌تله‌س و گول‌سورمه‌وو خارام^(۱) نییه
کهس به‌دهستی من نه‌کوژراوه هه‌تا نیستنا شوکور
چونکه ره‌ششاش و ده‌مانچه و نه‌سله‌حه و بومبام نییه

تاقی کیسرا وا ده‌می کردوته‌وه پیمان نه‌تی!
دل به دنیا خوش مه‌که‌ن خه‌لکه به‌قای بو کهس نییه
تو ده‌گه‌ز خامه کراست کاتی سبجه‌ینی نه‌رویت
خه‌م مه‌خو ئیمرو که‌وات گه‌رتاقه یا نه‌تله‌س نییه
پشتت نه‌شکینی عه‌زیزم باری قورسی زیوو زیر
لیی بخو سه‌رفی بکه ئیتر حه‌مالی به‌س نییه
شاهی (له‌ولاکه) شه‌فیعی ئیمه‌ پوژی ئاخیرت
نه‌حه‌قه هه‌رکه‌س بلی؛ له‌ولاکه^(۲) فریاره‌س نییه

(۱) خارا: جوړیکه له ناوړیشمی مه‌وجدار.

(۲) ئیشاره‌ته بو (حه‌دیسې) ی «لولاک ماخلفت...»

که یار نه بینئ عاشق لای وایه
که سی تیا نییه پووی ئەم دنیا یه
غهیری پئی مالی دلبر نازانی
پئی بو جیگای تر نه شاره زایه
به رامبه ر یاره دلی پوژو شه و
ناسره وی ههروهك قیبله نمایه
قههرو جنیوی بو ئەو خه لاته
جهورو جه فاشی ههروهك وهفایه
که ره نابیستی غهیری قسه ی یار
له گویدا ووتی ئەم خه لکه بایه
پهندی واعیزان قسه ی دلسوزان
لای پروپووجه ووتی بیجایه
به دست خووی نییه ههقیهتی چونکه
ئەم کاره ساتهش ئەمری خودایه

خه فته ناخۆم که به بینکه له من تو راوه ئەو یاره
خه فته تباری ئەوهم دائیم ئە بینم یاری ئە غیاره
له ناو باخا له دووری گول خه ریکی شیوه نه بولبول
که چی گول بی وه فاو په حمه هه همیشه هاوده می خاره^(۱)
به زه هری دهردی پیری من ده م تاله که چی ئیستا
قسه و هه لبهستی شیرینی ئەوی لیم «ساجد ئاواره»
له گولزاری ئەده بدا خونچه نابینی هه تا ماویت
که لای گول هه لوهری با بردی پاشماوه ی خه س وخاره
که وا پارچه ی غه زه لیان ئە بری بو یار «سالم» و «مهجوی»
که چی ئیستا که وا خام جاو ئە بینم به رگی دلداره !

(۱) خار: دړك.

ژیان بئی جیّیہ پووچہ بئی فہرہ لای ئہ وکے سہ ی پہندہ
ئہ وہی ئہ ہلی دلہ بہ م ژینہ کہ ی خوشحال و خورسہ ندہ
بہ لیّ قہ ہری خودایہ مردن ئہ ممما چاکترہ لای من
بہ راستی لہ م ژیانہ تال و بئی سوودو بہ دو گہندہ

تہ ماشای وینہ کہ م کہ وینہ پی پیریکی فہ و تاوہ
بہ دیمہن گہرچی فہ و تاوہ بہ دل ہہرتازہ یہ و لاوہ
ئہ بئی پوژئی بلین خہ لکی (کہ مالی) نیشتمان پہ روہر
ئہ گہرچی بہ ردی گوریشیی نہ ماوہ ناوی ہہرماوہ^(۱)

(۱) «ئہم دوو بہ یتہی لہ ژیر وینہ یہ کی خوی لہ (دیوانی باخی میر) دانووسیوہ».

*** **

وامه زانه تو له «زرگوین» ی دلی ئیمهش زره^(۱)
باوه پرت بی پیم له مه یلی تو دلم به خوا پره
ته جره به ی که شق بکه سینه م به غیری مه یلی تو
گهر شتیکی تیا بی توخوا له بیخا بیبره !
تووی لاله م هیند له سه حرای سینه ما داهپاندوه
فهرموو سهیری که عه جایب لاله زاریکی چره
ئم جیهانه هر له بهر عه شقه که هاتوته وجود
عه شقی گهر تیدا نه بی خو مه سئه له ی دنیا تره
وا نه زانی پیرو داموم له سایه ی عه شقه وه
وا له هه شتا تیپه ریم هیشتا دلی من هر کوره
وه سفه که ی لاله ت نه وهنده جوانه وه ک شیرداخی شام
وایه بوئم جه ژنه گیانه بو که وای خوت بیبره

هموو نه زانین گول درک داره
نیرگزیش دیاره بی درک و خاره
چاوت نیرگزه بو درکی ههیه.
پووت گوله باخه بوچی بی خاره !

(۱) ئەم شیعەرە ی لەووە لای شیعەرێکی کاک «ئەحمەد ماکول» دا نووسیووە، ناوبراو ئەو کاتە لە گوندی - «زرگوین» - بوو، شیعەرە که ی ناوبراو لە کوتایی ئەم بەشە دا یه:

په پيكي تاوسم دی له لاپه رهي قورئانا
ووتم ئەم پوتبه و قه دره خوا چون به توي داوه
جوابي دامه وه ووتی ئەي نه فام تو نازانی
جوان بو هه ر لایه ك بجیت جیگای وا له سه ر چاوه

له شارانی عیرا قدا میری خاوه ن حوسن و جوان زوره
له ناویاندا له سایه ی خواوه یارم ئیمپراتوره
که ماچی ئەو دهمه م کرد زور سه رم سوورما ووتم یارهب
دهمی ئاوی حه یاته، بوچی هه م شیرینه هه م شوړه
به لوقمان و ئەرستو ناکری چاره ی دلی زارم
که چونکه زامی برژانگی نیگاره کونه ناسوره

ئەمە ئەو پارچە ئىچى كە كاك «ئەحمەد حەمكول»
لە سالى [۱۹۶۷] دا لە گوندى» - زىگويىز - ە وە
بو «كەمالي» ناردووھ:

من لە گولزارا ئەزانی بوچی لالەم خوش ئەوی
چونکہ رەنگی لیوتە، لالە قەزای تۆم لی کەوی
پوژ ھەتا ئیواری سەیری لالە ئیش و کارمە
ئەچمە ناو جیگا کە بو خەو لالە لیم دیارە شەوی
دەردی دووری لالە زۆرە ساتی گەر لیم دیار نەبی
بی خەیا لی ئەو سەعاتی قەت دلی من ناسرەوی
دەردی دووری لالە کوشتوومی بە جاری تازە وا
گیانی شیرینم لە من تو شیعیری رەنگینت ئەوی!
بمبەنە بە ھەشت ئەگەر بی لالە وەك (کوردی) ئەلی:
دۆزەخە لای من جەھەننەم پف لە جەننەت نامەوی.

به پوولی نامه وی مه حیوویه یه ک دلساف و خویش پوویی
 فیدای ئه و دلبه ره م من حیله بازو توندو جادوویی
 ده خیلیم وینه گر کاتی ئه کیشی شکلی ئه و شوخه
 که می ووریا به شیوه ی چاوی مهستی با خه والوویی
 ئه گاته چه رخی هه و ته م تایی ته رازووی زوو له بهر سووکی
 له ده عوای جوانییا هه رکه س له گه لتا هاو ته رازوویی
 به سه بی لوتفی ئه ی بی رهحم و مروهت خوشت ئه یزانی
 مه حاله گیان فیداییکی وه کوو من راستگوت بوویی
 شوکور خه نده ی ده می زیندووی ئه کا دووباره پاش مه رگی
 ئه گه ر ئه و نازه نینه بیت و بو سه ر گوری مردوویی
 به کفنی ئاله وه شانازییه کاری له مه حشه ردا
 «که مالی» هه رکه سی وه ک تو شه هیدی تیغی ئه بروویی

حه پفه گهر بیټ و بلیم: تو گولی باخ و چه مہنی
گول ئه باری له دہمت کاتی که تو پی ئه که نی
نرخنی یه کجاری شکا قہ ندو شه کر له م شارہ دا
خه لکی کاتی که دییان دہم گول و شیرین سوخنہ نی^(۱)
تو به سل کردن و وهستانه وهوو پاکردن
خوت نیشان داوه که کارئاسکی دہشتی خوتہ نی
به بروی چه شنی که وان و به مووژہی وهک تیرت
تیگہ یشتم که «فہ لاموورن» یکی سه فشکہ نی
ئاشکرام بهس بکه ئہی دل که ئہ بینی دلداری
هہموو ئہ ندمام ئہ له رزینیت له پیر رائه چه نی.

تہماعاری به سہر پیاوا ئہ هینی عہیب و پرووژہ ردی
تہماع سہ ربیره تا کوو ئہ و سہری نہ بریوی گہر مہ ردی
به چی مہ غرووری خو تو چورہ ئاویک بوویت له پیشانا
که مردیشیت عہ زیم توژی خاکی یا که میک گہ ردی

(۱) شیرین سوخنہ ن: قسه شیرین

ئاشنایی قەت لە گەل ئەم دەهرەدا پەیدا نەكەى
ئەتكوژى ئەم پیرەزالە شیتە كاری وا نەكەى
ئاسمان ئەتنتیە سەر تەختى شەهنشایی بەلام
ئاخرى ئەتخا ملت ئەشكینی پى پروا نەكەى
تو بە پروتى هاتیه دنیاو بە پروتیش هەر ئەپوى
بۆ تەماع و مالى دنیا كاكە خوت ریسوا نەكەى
وا دلم لەت لەت ئەكەم وەك شانە بەلكو خوا بكا
چار بە جار ئەو پەرچە مە شیواو هەتی پى شانەكەى
جووتە چاوى ساحیری عاشق كوژت بەس هەلبەرە
ترسى خوات بى عالەمى یەكجاری بام شەیدا نەكەى
جەورى تو دەرمانە بو دەردي دلى بیماری من
لوتقى ناوى لیت دەخيله گیانە كاری وا نەكەى
شەرته سەردانان لە مەیدانى مەحەببەتدا «كەمال»
تو ئەگەر مەردى ئەبى سەر دابنیت و رانەكەى.

سهرم گهر بهرده بازی ریت نه بی پی شیل دوژمن بی
دلّم گهر فهرشی بهر پیی تو نه بی با نه نجن نه نجن بی
له بهر چاوم نه گهر یهك له حزه وون بی شكلی بالاکه ت
خودایه دوور له رووی تو هه ردوچاوم سووژن ئاژن بی
نه کا ئیسکی پزیوم دس به جی زیندوو له پاش مه رگم
نه گهر نه و نازه نینه ساتی بو سهر گوپره که ی من بی
نه گهر رووده ربخه یت لام پوژی رووناکه شه وی تاریک
که کاتی پروت نه بینم لام شه وه با پوژی روشن بی
له گه لما تو که دهسته ملان و یهك دل بیت نییه باکم
ره قیبی به دره وشت با ههر خه ریکی حیله کردن بی
ئیراده ی خواجه هندی دیلی تاتای په رچه مه و هندی
نه بی ههر عاشقی په نجه ی خه ناوی و قول و بازن بی
که قووت دا هه موو یهك له حزه یه تامی نییه فهرقی
(که مالی) گهر پلاوی سه دری یاخونانی هه رزن بی

زهمانی وه سلّ یاره سه د شوکور پویی خه می دووری
ده تیکه ساقی پیکی با به سه رچی ره نجی مه هجووری
ره یاحین و ونه و شه ی میرغوزار دینیته وه بیرم
خه تی نه ورهسته رووی دل به رانی شوخی ئاسووری
له خه لوته در بچو زاهید ته ماشای سنعه تی هه ق که
چییه نه ی زاهیدی غافل ! له به رچی شیت و مه غرووری
نه لین ساقی مه زه ی ماچی ده م ولیوی شه که رباره
(که مالی) فرسه ته زوو توبه که ت بشکینه مه غرووری

توخوا وازبینه با چه رخی فهلهك هه ر دهوری واژوون بی
که چونکه دوونه خوئی با پشتیوانی مهردمی دوون بی
له بهر بی ئه قلییه مه عزووری وا ئاغا به مال وجاه
به خاکا روئه چی گهر سه روهتت وهك گهنجی قاروون بی
له سایه ی عاشقی شهیداوه ناو بانگ دهرئه کات مه عشوق
ئه گهر ئه قلی بیی له یلا ئه بی مه منوونی مه جنوون بی
هه موو شیعیکی به رجه سته ی وه کوو بالایی دلداره
(که مالی) لایقه شیعت ره دیفی قه ددی مه وزوون بی

نیگاری مه ه جه بیینی من به خه نده و نوتق و گوفتاری
شه کر هه رزان ئه کا بو عاشقی سه و دازه دی زاری
ده خیلی به ختم ئه ی شاننه لانه ی دل نه شیوینی
که کاتی دئه هیینی په رجه می / پر چینی تاتاری
هه موو عیلم له ریی مه یخانه کانا ئاخری دانا
که دیم ئه فسوون و سیحری جووته چاری مه ست و عه بیاری
شوکور یار ئینرنی دا شه و بچه به رده رگانه که ی بو پاس
ئیر بو چیمه روتبه ی شه هریاری و ته ختی قاجاری !

له گه لمار ته گه ر به م چه شنه بې پرهم وسته مگر بې
موحه قه قمه له داخا من ئه بې دوايي دلم دهر بې
له دلما دهر بچې گه ر ساتي يادي تاقې ته بروكته
دل و جه رگو هه ناوم پاره پاره ي شير و خه نجه ر بې
و وتم: خو - تيله - چاوت پي كنه ي فه رمووي برو شنيته
ته رازووي نازي مه حبوويان ئه بې هه ر ئه م سه ره وسه ر بې
مه حاله بيته داوي عاشق ئه و وه حشي غه زاله ي من
په ري زه حمه ت به ئه فسوون و دوعا و حيله موسه خخر بې
غولامي پيري خو تم به س دلم بشكينه ناتر سبت
هه ناسه ي ساردي من كاري بكا زو و مو له پروت دهر بې
له كه چ بازي فه له كه عاجز نه بې گه ر ئاقلبت هه رگيز
له ده ست پيري ژنيك حه يفه دلي دانا موكه دهر بې
و وتم ئاخو عه زيم من ئه بينم پروت ؟ به ناز فه رمووي
(كه مالي) مو مكي نه بمبيني وه ختي روژي مه حشه ر بې.

هه تا دلبه ر له گه ل عاشق نيگه ايكي ني هاني بې
ئه گه ر پيريش بې دائيم هه ر ئه بې تافي جواني بې
به رامبه ر تيره باراني موژه ت خوي ناگري ئينسان
هه زيمه ت هه ر ئه كا با روسته مي مازهنده راني بې
ئه كه م روحم به قه لغان سوپه ر بو ت گياني شيرينم
خودا ناكرده نه ك بو تو قه زايي ئاسماني بې
مه حاله خير بيني موده تي عومري له دنيا دا
ئه وه ي دهره ق ره فيقي به دنياه و ناني ناني بې

له جوانی و دلبریدا ههروه کوو تو ئیسته مومتازی
منیش مه شهووری ئافاقم به عه شقی نوکته په ردازی
به ههله وهستان و ئاوردانه وهو سل کردنا گیانه
موحه ققهق بوو له لام کارئاسکه که ی سه حرایی - پیبازی
سه ری من چاتره به خوا له فوتیول بیده ره بهر شهق
هه تا کوو بووم ببیته باعیسی فه خرو سه ره ئه فرازی
سه رم خو به رده بازی پیته دل لای خوته هه ر گیانه
که مالی بو ئه وهی بیکه له ریئا مه شقی گیان بازی
به ئیما یه که پهرت تالانی ئه قلو سه برو هوشی کرد
سه رم سوورما له سیحری دیدهی مهستی فسوون سازی
ئه گهر بو به نده دهس دا قاپیه وانی ده رکه که ت قوربان
به چاوی تو قه سه م نایجه م به سه د ته ختی مه لیک غازی
سه لیس و نوو کته بازی تو (که مالی) شاهیدن ئه مرو
که شاگردی هونه رمه ندی جه نابی شیخی «شیرازی»

حه یفه دانا به جه فاو جه وری فه له که خه مگین بی
حه یفه ئاوینه ی دلی ئه هلی سه فا ژه نگین بی
چه رخی که چه ره و که سه باتیکی نییه خه م چه ئه خوئی
گهر به میهرو شه فه قهت یا به جه فاوو قسین بی
له کن ئه ربابی مه حه ببهت ئه وه روو سووره که رووی
هه ر وه کوو لاله به خویناوی جگهر ره نگین بی
هه موو هه ر عاریپه یه خه لسه ت و کالایی جیهان
گهر «که وا» ت ئه تلهس و خارا بی ئه گهر په شمین بی
کییرو نه خوهت مه که بو نیعمه تی دوو پرۆژه «که مال»
بوچی بی هووده به شت ره جم و تفو نه فرین بی

به زمی دنیا سهیره هیندی کونجی مه یخانه ی ئه وی
ساقی وو جامی شه رابی ناب و په یمانه ی ئه وی
ووشکه سو فیش بو حیسابی به ینی خوا و خوی دائمه
وا له مزگه و تابه هر ته زیجی سه ددانه ی ئه وی
هیندی دهر و پیشه به های و هووی له ته کیه و خانه قا
لوولک و ته پل و ده فو پرچ و خنه و شانیه ی ئه وی
هیندی وهک مه جنوون له پای هه رده ی دوچه یلا شیت و ویل
هاوده می وه حشی و ره فیقی شیت و دیوانه ی ئه وی
هیندی خاوه ندی دووسه د دی و قه یسه ری و باخه که چی
هه ر دلی پر داخه ته خت و تاجی شاهانه ی ئه وی
هیندی نانیک و قومی دوی بی ئه کا شوکری خودا
قانیعه و رازی ژیانیکی هه ژارانیه ی ئه وی
عه ینی ههروهک سینه مایه به زمی دنیا چاوه که م
سه رسه ری سه یری نه که ی بی ری حه کیمانه ی ئه وی
که م که سی په یدا ئه بی مه قسوودی خوی و هیچی تر
سه یری هه رکه س من ئه که م هر دهره م و عانه ی ئه وی

دلّ دیوانه که ی سه ودا زهدهم که وتوتّه ناو داوی
نه سیره و دیل و پابه نده به تاتای په رچه می خاوی
که لی تالاوی دووریم چه شتووه نه ی نازهنین توخوا
که رهم که له و ده می کانی حه یاتت پیکه شه کراوی
غهمی عه شقت به جوړی کردمی شه یداوو سه رگره دان
له دنیا دا نییه خو چه شنی من نیستاکه به دنای
له حه فتا سالیبا پیکای دل و چه رگم چ پی دینه
به تیری غه مزه کانی دل رفینیکئی که ژهل چاوی
جوانیت چاوه که م خوا زیاد نه کا عومرت نه گه ر بگری
ده سی پیریکی مانه ندی (که مالی) زویرو داماوی

جه وهه ری «زاتی» ت که بوو بام مه سنهدت بالا نه بی
که وکه بی به ختت له بورجی عیززه تا په یدا نه بی
تیشکی عیرفانت به سه بو که شفیی هه ورازو نشیو
چاوی دل بینا بوو بام چاوی سه رت بینا نه بی
لای نه وهی دانابی فه رقی گولشه ن و گولخن نییه
خو چه هه ننه م حازره گه ر [جنة الماوی] نه بی
عیززه ت و زیلله ت هه موو چه ند روژه خو ناکه ن ده وام
به ردی په ق زوره ده با تو دوشه کت خارا نه بی
هه ر وه کوو یوسف (که مالی) تو بچو ناو بیره وه
چی نه بی بام مه سکه نت بالا وه کوو عیسا نه بی

یاره توخوا پیم بلی تو چیت که مایه ی ژینمی
باعیسی هیزی هه ناوو لاشه که ی بی تینمی

تو نه بی هیچ که س منی ناوی چ بیگانه چ خویش
جا که وا بی تو که س و کارو برای شیرینمی

سه ده زار عه ییم بیی تو دای نه پوشیت یه ک که رت
باعیسی سه ربه رزی یو سه رمایه بی ته مکینمی

توم بیی نه چمه حه ج و هیند خیر نه که م بچمه به هه شت
رابه ری دلسوزی ریگه ی راستی دنیاو دینمی

گه ر نه خوش بم نه مبه یه له ندهن ته داویم زوو نه که ی
مه لجه م و ده رمانی زامی جه رگه که ی خه مکینمی

توم نه بی چون یار له مال بوم دیته ده ر بی ترس و خوف
توی که مه حبووبه ی عه زیزو یاره که ی دیرینمی

هه‌میشه ته‌بعی تو پئی خوشه گیانه مه‌ردم‌تازاری
له لام وایه له دینی ئیوه‌دا باشه گونه‌هکاری

له چاوما تا سبه‌ینی خه وئه‌به‌ستی مات و سه‌رسام
که چاوی مه‌ستی نازت چون ئه‌زانی عیلمی سه‌حکاری

به ئه‌بله‌م تی مه‌گه ئه‌ی گیانی شیرینم که سه‌رخوشم
به یادی چاوی مه‌ستی تو‌یه بی‌زارم له هوشیاری

دل‌م ئه‌و چاوه بیمارانه بردوویه به عیشوه و فه‌ن
له ساغی بویه خوشم نایه هه‌ر پیم خوشه بیماری

گونه‌هکارم ئه‌ترسم خوینی پیسم جه‌وه‌ه‌رت بگری
به‌سه ئه‌ی تیغی ئه‌بروی چه‌زره‌تی مه‌حبووبه خوینخوااری

قوسوورت چی له یاران دیوه تو ئه‌ی شوخی بی‌ مروه‌ت
که بی‌زاری له یارو دائیمه مائیل به ئه‌غیاری !

دی ئه‌و شوخه به‌رده ئاسنه ته‌ئسیری لی ناکا
(که‌مالی) به‌سیه به‌س شو‌رو فوغان و گریه‌وو‌زاری

دهمیکه چاوه پروانی غه مزه تم ئه ی مه هجه بین تیری
دلّم شیتته دهسا له و په رچه می پر چینه زنجیری

له دنیا دا هه موو شت قابیلی ته غیبرو گورانه
به ته نیا حوسنی توو عه شقی منه نه یدیوه ته غیبری

هه ناسه ی گه رمی پرتپن و بلیسه م به رد ئه کا له ت له ت
که چی له و شوخه دل نازاره ناکا زه پره ته ئسیری

غه زاله ی وه حشه یارم قه ت له گهل من ناگری ئولفت
ئه وا ئه مرم دهسا خزمینه زوکه ن فیکرو ته دبیری

له مه کته بدا خه ریکی مه شقی حوسنه یاری بی ره حمم.
له دل له وحه و له قورسی خوړ ئه که م وا بوی ته باشیری

خوا بالیت نه ره نجی گیانی شیرینم مه ره نجینه
دلی بیچاره یه کی وهک (که مالی) عاشق و پیری.

بَلین به و شوخه بابەس پەرچەمی چین چینی دابینی
مەکان و مەسکەنی دلە نەوێک ریشە ی بپچرپینی
ئەکەم گیانم بە قوربانی دەم و لیوی شەگەر باری
ئەگەر لوتقی ببی ئەو مەه جەبینه پیم بیدا جوینی
وێکوو من گەر ببینی تاقی ئەبروی دل بەرم سوئی
موحەققە قمە کە سوژدە ی بەر ئەبات و توبە ئەشکینی
شوکور یارم لە گەڵا هاودەمە دائیم بە روژو شەو
رەقیبی پیسی بەد سا با لە داخا خوی بخنکینی
بە تەئیسراتی مە ی ساقی چرای گونای کە هەلگیرسا
دلی عاشق ئەبی پەروانە ئاسا خوی بسووتینی
لە چینی پەرچەمت گەر بای سەبا بونی ببات بو چین
رەواجی میسکی ئەشکی تا قیامەت قەدری نامینی
ئەکەم گیانم بە لاگەردانی بالات تاکو چاوی بەد
خودا ناکردە نەک ئەو شیوێ شیرینەت بشیوینی
لە سایە ی وەسفی لیوی شەگەرینی تۆوێه قوربان
کەوا شیعیری (کەمالی) نرخی قەندو شەگەر ئەشکینی

بناغهی ده‌ری دون پروخواه یه کسه‌ر تیک چووه ناشی
به جاری تیک شکاوه و ووردو خاشه به‌ردو به‌رداشی
فه‌له‌ک نادا هه‌تا روژی قیامت مه‌قسه‌دی دانا
خه‌ریکه هه‌ر ئەدا عیززه‌ت به پیایوی سه‌سه‌ری و ناشی
له مه‌کته‌بخانه‌یی عه‌شقا شوکور یارم یه‌که‌م ده‌رچوو
خودایه زوو ببیتته حاکم و من بېمه فه‌رپراشی
ئه‌گه‌ر چی ئەمکوژی چاوی به‌لام ئیحیام ئەکا ده‌رحال
به خه‌نده‌ی لیوی له‌علی شه‌ککه‌رئه‌فشانی نمه‌ک یا ششی
به جاری سه‌برو ئارام و دلی بردووم و خوشحالم
نه‌ماوه غه‌یری روحم وا ئەویشم کرد به پاشی
خه‌تی دا پرووی دلارام له مه‌ولا من نییه چاره‌م
(که‌مالی) مه‌سه‌له‌حت وایه بروم زوو بېمه سه‌رتاشی

ئه‌وا جه‌ژنه هه‌موکه‌س مه‌ستی عه‌یشه و خوشییه و شایی
له‌مل یه‌کدایه ده‌ستیان بو ئوسوولی گه‌ردن ئازایی
به‌ته‌نها یاره‌که‌ی بی په‌حمه‌که‌ی پرو ترش و تالی من
هه‌میشه سل ئەکا لیم هه‌ر وه‌کوو ئاهوویی سه‌حرایی
ئه‌چم بو پاسی به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی شه‌و بانگ ئەکا خه‌لکه
ده‌ری که‌ن ئەو سه‌گه‌ با پیس نه‌کا ده‌رکم به‌خو‌رایی
ئه‌وه‌نده مه‌ست و سه‌رخوشی شه‌رابی ماچی ئەو لیوهم
له‌که‌وسه‌ر ده‌م مه‌حاله‌ته‌ر بکه‌م ئەی شوخی به‌غدایی
که‌چاوم لا عه‌زیزه‌گیانه‌که‌م بو دیدنه‌ی تو‌یه
که‌پرووی تو‌ی بی نه‌بینم نامه‌وی بو چیمه‌ بینایی
له‌باخا سه‌روو عه‌رعه‌ر گه‌ریبینن به‌ژن و بالایی تو
ئیتراکه‌ن ئەبه‌د قه‌ت مه‌شقی ئازادی و دلارایی
ده‌خیلک بم زه‌مان داناکوژه خو‌ت شیت و نادان که
نه‌ده‌ی هه‌رگیز (که‌مالی) تاکوو ماویت لافی زانایی

۱۹۲۳ - بغداد

دهخيلت بيم سه با تو مه حره می نه سراری جانانی
به ریدی کوپی یاری مه حره می زولفی په ریشانی
جه لابه خشی نیگاهی دیدهی بی نووری یه عقووبی
سه فابه خشی دلی پر «اضطراب» ی پیری که نغانی
له باتی به نده ساتوبی و خوا نازانه هه روهك به رق
به گورجی بوم بچو تا ره وزه یی شاری سلیمانی
ریعایاتی نه دهب که سه رسه ری داخل نه بی زینهار
ته وافی که عبه یی جانانه دهست نادا به ئاسانی
له گومرگ^(۱) لابه ده گه یته خانقای گه وره^(۲)
بلی: ئه ی مه رکه زی عیرفان و ئادابی موسولمانی
(که مالی) وا له به غدادی به هه شت ئاباددا دائیم
موقیمی ده رکه هی مه عرووفی که رخه و غه وسی گه یلانی
به یادی مینبه رو میحرابی تو یه ویردی ئیوارهی
به شه وقی تو وه یه ته زبیح و ته هلیل سبه ینانی
له دووری تو خه ریکه (دیجله) یه کی تربکا ئیجاد
ئه وه نده ئه شکی جه سرهت هات له هه ردوو چاوی گریانی
له پاشا ئه ی سه با هه لسه برۆ بو مه نزل دلبه ر
بکه جارووبی^(۳) خاکی پاکی عه نبه ربوویی ئه یوانی

(۱) گومرگ: مه به ست له ناوچه ی گومرگه سوووتاوی ئیستایه که که وتوته سه ر شه قامی

«سه یوان» له شاری سلیمانی.

(۲) مه به ست له مزگه وتیکه له شاری سلیمانی.

*** **

له دواييدا ده خيلت بم له باتي به ندهيي مه هجور
 به کولې سيدقه وه روخسه ت ته له ب فهرموو له دربانې
 که وه قتي روخسه تي داي چووږته خزمه ت حه زره تي دلبر
 ببه سو جده له باتي به ندهيي سهر گه شته يي فاني
 له پاش عه رزي دوعاوو ئي احترام و راسيمه ي ته عظيم
 بلي: ئه ي خوسره وي ميسري مه لاحه ت ماهي که نعاني
 غه ريب و بي نه وا عه بدې قه ديمي زه پر خريده ي خوت
 (که مالي) خه سته وو بيچاره به نده ي موخليسي گياني
 به به غدادا ئه گه ر چي راحه تي ته ئمينه روژو شه و
 له يوسف ته له عه تان خالي نبييه قه ت کونجي ئه حزاني
 ئه نيسي گولر پوخانه هاومشيني ماه روپانه
 پيالهي مه وچ ئه دا دائيم له باده ي نابي پومماني
 له دووربي تو هه ميشه روژي وهك شه و سوبجي وهك شامه
 به بي پرووي تو له لاي وهك خاره خونچه ي باخ و بوستاني
 نيشاتي عه يني دهرده نوشي نيشه شه ربه تي ژه هره
 به وينه ي شه ربه تي مه رگه له لاي ئه وراحي په يحياني
 ده ماغ و فكري تارو ماره شيواوه په شوکاوه
 به چه شني په رچه مت کردوويه تي مه شقي په ريشاني
 به يادي چاوي مه ستي توويه وه رني (که مالي) زار
 زوباني لاله بي تو قه ت ئه کا ده عواي سوخه نداني؟! (۱)

(۳) جارووه ب: گه سک.

(۱) سوخه ئواني: قسه زاني. زمان پاراوي.

*** **

له جه ژنی قوربانی سالی [۱۹۳۵] دا
که «شیخ مهحموودی نهم» له به غدا
دهست به سهر بوو (که مالی) - نهم
چوارینه ی به بونه ی چه ژنه وه بو ناردووه:

جه ژنی که سیک موباره که، سه به ست و حور بژی
پا به ندی دهستی غهیره نه بیت چه شنی کور بژی
کوردی هه ژار ئه سیری دهستی غهیریت جه ژنی چی!
که ی جه ژنی توویه بگری بر و سه به قور بژی

بۇ كچه جووله كه يهك

كه من ته وراتى پرووى توم دى نيگارى په لکه خورمايى
به كوڭلى عيلمه وه چاره م نيبه وا نه بمه موسايى
موحه قه قمه له باخا سه روو عه رعر گيانى شپيرينم
له بالاي توئه كه ن ته علمى نازادى دلارايى
ئه گهر شه ككه رده ميكي چه شنى توئى بياويه نه و عه سره
چلون فه رهاد نه بوو عاشق به شيرين شوخى به غدايى
و وتم ماچيك كه ره م كه ي نه تده مى گيانم و وتى شيتيت
چلون ناوى حه ياتى خوم نه دهم من پيت به خورايى
دووچاوم بوئه قوربان خوش نه وئى تامن ببينم پرووت
كه پرووى توئى بئى نه ببينم نيکه من بو چيمه بينايى

له داخى دهردى دنياو نه هلى لارو خوارو بييارى
دلّم وا شهق نه با ساقى به پيكي زووبكه چارى
جنيوم بي نه دا نه و شوخه هر چه نده جنيو تاله
كوتوپر خوش شيرينى نه كا ليوى شه كه ربارى و

من له گهل توّمه ئه‌ی برای گیانی
ئه‌گەر توّ خاوون فامو ئینسانی
هه‌جوی گه‌وره‌تر له خوت قه‌ت مه‌که
نه‌وه‌ک باوکت بی توّ پیی نه‌زانی

سبه‌ینی چه‌ژنی قوربانه به ئادابی موسولانی
مه‌رو مالات ئه‌که‌ن ئیسلامه‌کان ئیستا به‌قوربانی
بزانن خه‌لکه بو‌پاراستنی خاکی به‌نرخێ کورد
به‌قوربانی ئه‌کا وا پوله‌کانی خوی سلیمانی

دلم دهردت به‌ده‌رمان گه‌ر نه‌زانی با له‌ت و په‌ت بی
سه‌رم گه‌ر به‌رده‌بازی ریت نه‌بی دوو چاوی مه‌ینه‌ت بی
وه‌کوو لوتفت ئه‌گه‌ر جه‌ورو جه‌فای پی خوش نه‌بی عاشق
خوایه شه‌رمه‌زارو پووره‌شی پوژی قیامه‌ت بی
ئه‌وی پویشته‌ خه‌یالی هاتنه‌وه‌ جاریکی تر ناکا
له‌لام وایه قیامه‌ت بی غه‌م و دهر دو موسیبه‌ت بی
پیاده بوو به‌فه‌رزین [کش] ئه‌کا ئاخه‌ر له‌شاه یاره‌ب
نه‌که‌ی ئینسانی ناکه‌س ناییلی خوشی و سه‌عه‌اده‌ت بی

بۆ كئیلی گۆرپه كه م

له دهشتی مه عسییه تدا تاكوو توانیم ئه سپی خوم رانی
به جیم هینا هه موو کردارو پیشه ی پیسی شه ی تانی

له گه ل ئه م حاله شا یارهب له عه فوت نائومید نابم
که چونکه توم هه میشه هه ر به ته نیاو تاكو حه ق زانی

(که مال) ئه ی چاوه که م تو شاعیریکی باش و هوشیاری^(۱)
هونه رمه ندی له هه لبه ستا ئه که ی هه رپه ی ره ویی «ناری»
«که مالی» خوی و ئه مثالی به شیعرت شادو دلخوشن
که م و کووپی نییه هه رگیز ئه بن دائیم به کپریاری
ئه بینم شاعیران دیوان ئه که ن نه خشین به بویه و په نگ
به لام دیوانی تو روشن ئه بینم من په زه پرکاری
له وه زنو قافیوه ته جنیسه دا هه لبه ستی ئیوه م دی
سه رم سوورما به راستی زور له له بزنی خوش و گوفتاری
قه سه و هه لبه ستی تو شیرینه هه روه ک قه ندو من تووتیم
گه لی مائیل به قه ندم وا به دل من ئه بمه کپریاری
عه زیزم ری ئه ده ب زور راسته بی په روا برۆ پییدا
نه که ی وه که هندی لاده ی بییه تووشی لاری وهرخواری

ئەو ھەلبەستەى پېئىئە وە ئدە بو ئەم ھەلبەستەى خوارەو ھە كە كاك
«كەمال ئەسەد رەزا» لە سالى ۱۹۷۱ دا بو (كەمالى) ناردووھ:

سەبا كارم ھەيە توخوا لە ئەحوالم تەماشاكە
بە سروھى پالى تىزى خوت ھە تاكوو شارەزور پراكە
لە گەل خوتاً پەيامى من بەرە بو خزمەتى پيرى
لە باتى من لە سەر لىوى ووتەى چاكى تەمەنناكە
بلى ئەى پيرى دل لاوى كە لام شيرين دلى پاكە
لە راستى من وەكوو چاوت نە بينايە وەيا چاكە !
ئە گەر چاكە دلت توخوا لە گوشەى خوشە وىستيدا
سەرنجىكى بە ووردى قوول لە ئيمەى دورى شەيداكە
سەبا ئامان لە بەردەميا وەكوو شيعرى پەوانى خوى
بە گوفتارى ھەموو دەردى دلى من پەخش و والاكە
بلى عوودونەى و تارى فرى داوھ لە دورى تو
بەبى ئاگا لە ئەحوالى زەمانەى شيعرو پووناكە
سەبا بيستوومە ويرانەى دلى دلدارەكەى ئاوا
دەخيلت بم «كەمالى» دل خراپە بووم دە ئاوا كە

- ۲۲ -

(كەمالى) تو لە لای خوت شاعيرى زاناوو ئينسانى
بلندي قەدرى شاهى من ھەتا ئىستاكە نازانى
مەحالە ئاوى دەريا بەش بكا پەنجەى كە پىي تەركەى
ھەتا بزميرى پىي ھەفحەى كتيبي وەسلى كە يلانى

زهره رمه نند من نه بووم تا چاوم نه بريه شه وقی پرووی مانگی
به لام واکویری کردم شه وقی به رقو به رقی لاجانگی

له دنیا دا دلّ مه جنوونی پی کون کون نه کرد له یلا
له ناو خاکی ته نووری کام ژيانه ناخو برژانگی

یاره ب ئەزانم که تو خه پیری
خالقی هه موو خه لقی به سیری
بو رجا هی نام وا بو خزمه تت
کویری و پرو په شی و مووی سپی و پیری

۱۹۷۰/۷/۱۴

پینج خشته کی له سهر

شيعری «سالم»

- ۱ -

به راستی سهیری که ی سهرگه شته یی سه و داو زاریکین
وه کوو یه ک کوشته یی شمشیری ئه بروی نه ونیگاریکین
ئه سیری په رچه می پرپیچ و لوولی تازه یاریکین
«من و بادی سه هرگاهی عه جایه ب بی قه راریکین
به سهرگه ردانیا هه ردوو ئه لئی مه شغوولی کاریکین
به شارهت بی له توها و دهردی دلسوز و شه فیهت هات
به سه حرای عه شقدا وایاری خه مخوری په فیهت هات
له گهلتا یه ک زوبان یه ک دل ئه دا موژده سه دیقت هات
«له هاو دهردی مه که وه حشسهت وهره بولبول په فیهت هات
بنالینین به جووت هه ردوو په هه نده ی گول عوزاریکین»
به دل ئاواته خوازی تی بگهی ئه حوالی من قوربان
که چه نده دل په ریشان و په شیوو خه سته م و نالان
هه راسانم له دهست دهردی فیراق و ناله وو گریان
«سه دای لافاوی ئاوی چاوو فاله ی دل له دهست هیجران
وهها دیت موته سیل شه و هه ر ئه لئی دهنگی زه واریکین»
شوکور وای بو گلی دوو چاوی ئیشاوم دهوام دهست کهوت
له خاکی پئی جه واهیر سوورمه یه عنی تووتیام دهست کهوت
په فیهتی باش و دلسوزو به په حم و باوه فام دهست کهوت
«له سایه ی دهوله تی ساحیب مه کان و ئاشنام دهست کهوت
له کووی جانانه دا دائیم له گه ل سه گ یاری غاریکین»

له پئی عه شقا له گه ل زاهید مه حاله ئاشنا نابین
له روژی هه ووه لا و ابو، موقه دهر تازه چانابین

له پیچ و تاوی تورپه ی په رچه می یارا په ها نابین
«له گه ل زاهید به ته قدیری فه له ک هه رگیز جودا نابین

له قوربی غه‌یزه ره‌غبه‌ت‌دا ، میسالی «سیر» و ماریکین»
ته‌بیب ناکا ئه‌به‌د تیماری زامی تازه‌ناسوری

بریندارم به تیری غه‌مزهی دوو چاوی مه‌خمووری
ئه‌کا شاباشی به‌رپیّت وا «که‌مالی» گیانی په‌نجووری
«ستاده‌م خوم و پوچ و دل به «سالم» وه‌ختی پابووری
له‌به‌ر پیّتا نه‌قدبه‌رکه‌ف نیساری ئینتیزاریکین»

- ۲ -

له غه‌مزته تیره‌باران، بو‌دلی عوش‌شاقی مسکین هات
له‌زولفو پروت به‌جاری ترسی کوفرو موژده‌یی دین هات
له‌سیحری چاوی مه‌خموورت به‌لا بو‌گیانی بی‌تین هات
«محاطی عاریزی دولبه‌ر له‌سه‌ردا زولفی مشکین هات
به‌دهوره‌ی باخی گول‌دا ، ته‌رزی سونبول ، مه‌جزه‌په‌رژین‌هات»
به‌ته‌نیا تیغی ئه‌بروت جه‌رگو دلی ئه‌نجن کرد
هوجوومی تیری غه‌مزته گیانه‌سینه‌ی زاری کون‌کون‌کرد
هه‌موو دهر‌دو جه‌فای په‌کجاری وه‌قفی جه‌سته‌یی من کرد
«هه‌وای ماچی دهمت ریی به‌نده‌ری زولفی به‌دل وون کرد

(۲) مه‌حاتی: (محاطی).

*** **

موسافیر بو سیاحت سوویی^(۳) چین چوو تووشی ماچین هات
 له دووریی رووی توئه مشه و زه لیل و خهسته وو بی خه و
 ئه گریام بی که سو ته نیا به بی شه وقی چرا و پرته و
 له پره له سامه سوژو شه وقه وه خویندم به وینه ی که و
 «دویم بوده فعی چاوی به د له حوسنی تو نه کرد ئه مشه و
 له دهم روو حوله مین تا سو بوح دهم ئاوازی ئامین هات
 له بالای تو عه زیزم سه رو ئه که ما شهقی دلارایی
 ئه که عه رعه ر له به ژنت گیانه دائیم که سبی ره عنایی
 هه موو لاسایی حوسنی تو ئه که ن ئه ی شوخی به غدایی
 «کتیبی وه سفی جوانی تو م ئه خویند ئه مشه و به ته نیایی
 له پهرده ی غه بیه وه تا روژ به گویمه دهنگی ته حسین هات»
 به راستی مردنی عاشق جیایی خزمه تی یاره
 له وه سلی یار ئه گه ر دووریی له گیانی خووشی بیزاره
 به راستی سه یره وه زع و حالی عوش شاقانی بیچاره
 «بلیم پیته با حه دیسی کوشتنی فه رهادی ئاواره
 له شه وقا دای له سه ریا تیشه کاتی دهنگی شیرین هات»
 ئه وه ی رووی به ری عه شقا سه رو مالی به تالان چوو
 ئه به د ناگاته مه قسه د دائه مینی هه روه کوو مردوو
 به هه ر لایا بجی به ختی ره شی ری لی ئه به ستی زوو
 «له ئاهم گه رده نه ی ئه لبورز به ته م کیوی ده ماوه ند بوو
 به ری - ره ی دا که قیسمه ت روژی هه وو هل بو وه رامین هات»

چ خوشه ئینتزارو چاوه ری ته شریفی دلداران
 له سه ر پیگا به ئومیدی ویسالی شوخ و نازداران
 (که مالی) وا کولاره زامی جه رگی سینمه زاماران
 «هه میسان هاته سووی زامی دلی «سالم» وه کوو جاران
 به سه روه ی بای سه حه ر کاتی که نه فحه ی زولفی موشکین هات»

(۳) سوویی: به ره و.

دلّم شاباشی سهر پئی یاره گهر مهیلی گهرانی بی
سهرم دانا له بهر پئی خوانه که رده نهک زیانی بی
ئه که م گیانم سوپهر نهک بوی به لایه ئاسمانی بی
«هه موو شه و چاوهریم به لکوو به مه خفی یاری جانی بی
له تارکیی شه و شوغله ی چرا موشکیل نیهانی بی»
ئه زانی دل بریندارم به غه مزه ی چاوی فه تانت
به سه بی شه رت و قه ولی گیانی شیرینم به قوربانت
به هه ققی په رچه می پر پیچ و ژاکاوو په ریشانت
«چرای هه وو هل شه وی قه برم گره ی دله له هه جیرانت
به سروه ی بای ئه جهل شه معی مورادم هه رکه فانی بی»
شکه نجی په رچه می هه رچه ند دلی زارم په ها ناکا
به مه حزی مه رچه مهت خونچه ی ده می یهک ده فعه واناکا
هه موو جه ورو جه فای لای چاکه یه یارم خه تا ناکا
«له سه حرای مه حشه ریشدا دلبهرم ته رکی جه فا ناکا
فیدای ئه و شوخه بی پوچم که جه وری دوو جیهانی بی»
له گهل ئیمه له بهرچی توندی پوو خوشی له گهل ئه غیار
له هه ق دوژمن ئه که ی لوتفو جه فا کرداری ده ره هه ق یار
عه زیزم توخوا لوتفی له ده ره هه ق عاشقی بیمار
«لیقا خواهیش ئه که م دائیم که بنوینی به لام ناچار
ره زام جوابی له هه رفت بشنه وم بام (لن ترانی) بی»
به رهنگی زهردی بی شه وقی په ریشان حالی دل له ت له ت
به لئوی ووشکی بی ئاوی شه هیدی دووری و فیرقه ت
به ئاه و ناله ووشینی جگهر سووتاوی پر مهینه ت
«به شیوه ی چه نبه ری قه ددی خه میده ی پیری بی تا قه ت
ئه بی فکری بکا یار گهر غورووری نه و جوانی بی»
موسه وویر هه رچی هه ن گهر بین له به لچیکاو له پوماوه
له چین و رووسییه و ئولکه ی هه موو ئه قتاری دنیاوه
مه حاله شکلی ئه و ناکه ن سهرم له م کاره سوپوماوه

«به جوز»^(۱) «مانی» موسه و ویر تافی ئە برۆی تۆی نه کیشاوه
 که «مانی» نه قشی کیشابی ئە بی هه روا که مانی بی»
 دلم دهردت به دهرمان گهر نه زانی با له ت و پهت بی
 هه میسه یاخوا دوو چاری رهنج و دهر دو مهینهت بی
 له ریگهی عه شقدا تووشی جه فاو دهر دو مه شه ققهت بی
 «وهفا داخی نه کا گهر دل به گو یزان چاکه له ت له ت بی
 زووبانی پیوه دا عه قره ب که سی میهری زووبانی بی»
 له کاتی مردنا نایه دهم دهم یاری بی دینم
 به ئی عجازی مه سیحا هات و تازهی کرده وه ژینم
 له سایه ی ماچی لیوی سه د شو کور دهم پر له هه نگوینم
 «پهوانی کو هکن با تازه کا ته قریری شیرینم
 به شیرینی دهمی نابی شه کر با ئە سفه هانی بی»
 (که مالی) سه یریکه چهنده په شیوو زویرو به د حالم
 جگه رسووتاو دل داماوو سه ودا کارو عه و دالم
 به خوینم رهنگ ئە کا وا دهست و په نجه ی یاری چاو کالم
 «برینی باتینی»^(۲) کو شتمی خه مو شێ تا به که ی سالم
 نیهانی به سیه تی خوینم خه نه ی په نجه ی فلانی بی»

(۱) به جوز: بیجگه .

(۲) باتینی: باطنی .

ئەم پىنج خىشتە كىيەش ھەز لە سەر شىعەرىكى - سالم - ھە كە نىوھى
يە كە مى بە يتە كە ھى سالم - ھو بە كوردى، شىعەرە كە ى دوایی كە - فارسى - يە -
حافظى شىرازى - ووتوویە تى. ئەو دەستوورە بە زاراوھى شىعەرى كلاسكى
پىئى ئە ووتەرى (ملمع).

بە يادى چاوى مەستى تو ئە نو شتم با دەبى سە ھبا
لە شە وقى گەردنى تو یە كە ئە گرم گەردنى مینا
ئە بى نە ھىبى غە مى دنیا و عوقبا عاشقى شە یدا
«بە دەل كە ین با بە نە شئە ى مە ى خومارى مېخنە تى دنیا»
[ألا یا أيها الساقی أدر كأسا وناولها]
بناغە ى ئە م جیھانە ئە ى برا یینە لە سەر با یە
ژیان راست ئە وى دەردى سە رو ئە ندو ھى سە ودا یە
نە كە ى تە فرە بخو ى بە م پیرە زالە ى ناو ى دنیا یە
«مە للى ریحلە تە دنیا برا ئیمروزو فەردا یە»
[جرس فریاد میدارد كە بر بنیدید محملها]
وە كو ھە ندی بە شمشیری برو ى دل بەر بریندار نین
بە دەردى عە شقە وە دل پەر لە دەردو ئیش و ئازار نین
لە ناو گىژاوى دەریای عە شقدا وەك من گرفتار نین
«لە بىمى مە و جى دەریای ئە ھلى دل زاھید خە بەردار نین»
[كجا دانند حال ما سبکباران ساحلها]
لە نە شئە ى چاوى مەستى دل بەرى پە ینىكە سەر خو شتم
جگەر پىكراوى تیری غە مزە دل زامارى ئە بر و شتم
بە ما چىكى دە مى ئە و نازە نینە گیانم ئە فر و شتم
«قسە ى من شو رە تى شاپرە و تە مامە تازە بىو شتم»
[نهان كى ماند آن رازى كزو سازند محفلها]

دهخيلت بم قسه ي پيراني دنيا ديدة مه شكينه
 به تو هرچی بلي گيانه بهرې وو جي و سهرو شوينه
 كه چونكه شاره زايه تو دلي هرگيز مه رهنجينه
 تو خوا هرچی نه لي ناسيح له نيك و بهد به جي بيينه»
 [كه سالك بي خبر نبود ز راه و رسم منزلها]
 كه هه لديني به ناز نه و شوخه چاوي چه شني شاهيني
 نيتر عاشق نه بهد ناميني سه برو تاقت و ژيني
 نه كا مردوو به خنده زيندوو ليوي موعجيز ناييني
 «كه بادي سوبح دهم نالوز نه كا زولفاني چين چيني»
 [زتاب جعد مشكينش چه خون افتاد در دلها]
 له ربي عه شقا هه زاران پادشاو سولتان و سهرداران
 هه موو عه ودال و ريسوا بوون له دهشت و كووچه يي شانان
 نه مان خو تان بپاري زن له فيتنه ي ديدة خوماران
 «مه حبه بت زور به ناشووبه به سه هلي تي مه گن ياران»
 [كه عشق ناسان نمود اول ولي افتاد مشكلها]
 (كه مالي) بهم قسانه خه لك نه كه ن هه رچه نده گالته و گه ب
 قوبوولي كا نه گه ر دلداري دل نازاري شيرين له ب
 به پاسي دهركه كه ي رازيم له با تي روتبه وو مه نصب
 «ويسالي دل به ره - سالم - موقه ددهم تر له هه رمه تل ب»
 [متي ماتلق من تهوي دع الدنيا و أمهلها]

که من ساقی و مهی و شه مع و شهرابی نابو جامم بی
نیگاری باوه فا هاوسو حبه تی شوربی مودامم بی
به زولفو پرووی سه فابه خشایی ماتی سوبج و شامم بی
به ماچی خو شیفابه خشیرینی قه لبه و زامم بی
ئه بی ئیتر چ په روای عه یبو و عاری خاس و عامم بی !
موباره ک بی له تو باخی به هه شت و حوری یو غیلان
به تاپو مولکی تویه سه لسه بیل و په وزه یی ریزوان
له بیرناچینه وه ئیمه ش ئه چینه دوزهخی یه زدان
ئه ویش مولکی خودایه ئیکه بو ته زیرو دمامم بی
عیبادهت بو ریا لای ذاتی هه ق خو پارویه ناکا
فرو فیلو درو جه زبی دلی ئاواره یه ناکا
هه زار تا عت هه ناسه ی بی دروی مهی خواره یه ناکا
به لی جه زبه ی ریایی نه عره یی مهی خواره یه ناکا
ئیتر من بو پو والهت بو پوکووع و بو قیامم بی !
شوکور زور موسته ریحم نه شه هه نشاهم نه خونکارم
نه شیخ و زاهیدم نه واعیزی ووشکی ریا کارم
نه وه ک به عزی خه ریکی غاره تی ئه موالی توججارم
نه وه ک به عزی به دائیم مائیلی نه هبی که رو بارم
به سه گهر ساقی یه ساده و شهرابی له علفامم بی^(۱)
ئه لین پیم بوچی هه ر باسی روخی خوباننه گوفتارت
سه راپا پر له باسی دل به ره دیوانی ئه شعارت
له میلهت بدوی چاکه بکه ته بدیل ئه توارت
«که مالی» مه گره گوئی ئه م قه وله هه رتو چاکه رهفتارت
له میلهت ئه بی کاتی بدویم هه قی که لامم بی

(۱) هه مان قه سیده له لاپه ره «۸» ی - گول دهسته ی شوعه زی هاوعه سه م - دا چه ند جیاوازییه

هه یه:

۱ - د پیری چواره می له پارچه ی دووهم له وی تردا به م جوړه یه:

[له خاتر دهر نه چووین ئیمه ش ئه چینه دوزهخی سوران]

ئه م قه سیده یه له - گول دهسته ی شوعه رای هاوعه سرم - دا پاکتر نووسراوه ته وه. ل - ۸ -

ئه مه ی ئیمه نووسیماننه وه له لاپه ره [۶۳] ی دیوانی - باخی میر - دا هه یه.

(۲) له عه قام: له عه پهنگ.

«بو کوچی فایبق بیکهس»

نازانم دیسان بوچ گهردوونی پیر
قاری گرتووه پرقینهو زویرا
ئه گهری به سهر سهری یاران دا
به هه موو مائی بهدی و شاران دا
له ههر جیگایه ببی دانایی
یا شاعیریکی شیرین ئه دا بی
له پیشا خوینی وورد وورد ئه مژی
له پاشا به داخ به دهرد ئه یکوژی
ئه مسال و زیاتر ئه گهری کون کون
وه کوو مال دزراو گشت کون و قوژین
شیوهنی [زیوهر] خو نه بووه ته و او
وا شینی [فایبق بیکهس] هاته ناو
ئه ی کاکه فایبق ئه ی شاعیری کورد
خاوهر فکری بیکر خه یالاتی وورد
زور ره نجت کیشا له پی نیشتمان
خوت خسته به ندو زنجیرو زیندان
مه ئی بی که سم باش ته ماشاکه
ته ماشای دهشت و چول و سه حراکه
له گهره و بچووک له پیرو جوان
له بو پیشوازیت هه زاران ئینسان

له ریی هه‌له‌بجه وا چاوه‌پوانن
 هه‌موو که‌سی تۆن چاو به‌گریانن
 مه‌لی: من مردووم نامریت نه‌مردوویت
 فه‌له‌ک له‌ئیمه‌ی هه‌رچه‌ند گوم کردوویت
 به‌لام خو‌شیوه‌و یادت تا مه‌حشهر
 له‌ چاوو دلدا قه‌ت ناچیته‌ ده‌ر
 نه‌ شیوه‌ت له‌پیش چاومان ئه‌بی وون
 نه‌ یادت له‌ دل ئه‌پروا تا مردن...
 ته‌ئریخی کوچی تۆم پرسى له‌ دل
 جوابی دامه‌وه‌ ده‌ی پر سکل
 ووتی بنووسه‌ تۆ [یک ده‌م و ده‌س^(۱)]
 خدا خوش بوه‌ له‌ فائق بی که‌س]

(۱) وادیاره‌ ئه‌م شیعره‌ له‌ کاتی چاپ کردندا هه‌له‌ی تی‌که‌ و توه‌وه‌ چونکه‌ کو‌ی گشتی ئه‌و
 ژمارانه‌ ئه‌کاته‌ (۱۹۵۱) له‌ کاتی‌کدا - بیکه‌س - له‌ سالی (۱۹۴۸) دا کوچی دوابی
 کردوه‌.

شیخ قادر حەفید ئەحمەدی کاکى
بە لوتفو سەخاوە بە دلی پاکى
لە ناو عالەمایە کجار مەشهور بوو
جە بینى پاکى پەر شەوقى نوور بوو
زۆر زوو کۆچى کرد داخى بە جەرگم
بە منى نیشان دا ئاکامى مەرگم
تەئریخى کۆچى و شوین و مەسکەنى
لە شیخ مەحمود - م پرسی پیکەنى
و وتم نازانم زوو بو بە هەشت چوو
پێیان و وتم [أ. غەرقى رەحمەت بوو].

(۱) بو کۆچى دواى «شیخ قادر حەفید»

ساقی له داخی خەمی زەمانە
دەخیام هەلسە زووکە ئازانە
بگەرە فریام یە کجار پەشیوم
عەودالی دەشت و پەهندهی کیوم
سوپای خەم و دەرد هیرشى هینا
وولاتی دلم ئەکا ئیستیلا
ساقی گیان مەگەر تۆبە پیکی مەى
بشکینی ئازا پزگارم بکەى
بە یادی دیدەى مەستی سیوونگت
له شهوقى لیوی ئالی گول رەنگت
دلەى بە تالان براوم قوربان
بسینەرەوه توخوا ساقی گیان
هەر چەنده دلم بى کەلکە لای تو
بمینی چاکە نەونەمامی تو
دووڕ ئەخاتەوه لیت دەردو بەلا
بەلا گەردانی بالاته بەخوا
ئەسوورپیتەوه وهکوو پاسەوان
ئەپارپیتەوه له قاپی یەزدان
کەوا بوو ئازیز شەرت و وهفات بى
پزگاری بکە با هەر لەلات بى
حەیفە پیت پلین کەبى وهفا بوو
بەتالان برا دلەى کوست کەوتوو

دەردم گرانە
تو خوا مەردانە
زۆر باربەلیوم
واقووڕ ئەپیوم
ئەمرو تا فەردا
کەس چاری ناکا
جەیش و سوپای خەم
له دەردو ماتەم
تیگە پیکی مەى
بمدهرى پەى پەى
له دەست سوپای خەم
تکات لی ئەکەم
ئازیز بزانه
بو تو قەلغانە
بە روژو بە شهو
بى خورا کەو خەو
هەرگیز ناسرەوى
قەزات لیی کەوى
ترسى خودات بى
عەبدى دەرگات بى
چاری نەکرد زوو
وا له کیسی چوو

هەلەبجە سالی - ۱۹۴۵ -

«من نه گور اوم»

من نه گور اوم وهك جاران ماوم
 له دهردي دووريت دل پر زووخاوم
 شيوهي پوخسارت له دل جيگيره
 بليسي عه شقت هر به ته سيره
 عه كسي پروت له ناو بيليله كه اي چاو
 ناسورپته وه به فرميسك وئاو
 تا پروژي مه حشر هر به ندهي گيانيم
 مه حوي شيوهي توم نازانم خوم چيم
 گه جهوري فهلهك به دهردي زه مان
 له يادم ناچي مه حبويي دهوران
 له گهل خه فهتو دهردي زه مانه
 وا زوران ئه گري ئازيز بزانه
 نايه لي خه فهت بگري مولكي دل...
 ئه مين به كاتي كه ئه چمه ژير گل..
 تو وا نه زانيت كه من گور اوم..
 ئيستاش هر شيوهت وا له بهرچاوم..
 به عه شقت زيام له سهر پرووي دونيا..
 ئه وساش هر عه شقت بو به هه شت ئه مبا

هي زو هه ناوم
 بينايي چاوم
 وهك گول له گلدا
 له په رهي دلدا
 نه قشه وهك نكين
 شوخي مه هه جه بين
 من بي وه فا نيم
 به يادت ئه ژيم
 به خوا ئازيز گيان
 يهك ده قيقه و ئان
 عه شقت ئازانه
 ئه ي خان مهردانه
 ياري جه بين گول
 هر ئه ليم به كول
 وهك جاران ماوم
 هي زو هه ناوم
 ياري به وه فا
 به ره لام ناكا

هه له بجه سالي - ۱۹۴۴ -

ئەي مانگ ئەزانم تۆش دەردەداری
تۆش ھەرۈەكۈۈ من عاشقى يارى
تۆش شىت و شەيداي نازەننىكى
عاشق بە بالاي گولجەبىننىكى
بەلام ھەق نىيە تۆ وا شەيدا بى
تۆش ھەرۈەكۈۈ من ويىلو ريسوابى
چونكە تۆۈەك من جيگەت پەست نىيە
ۈەك من يارەكەت دوورەدەست نىيە
لەسەر ئاسمانىت بىستوون و بەرز
ئەبىنى بالاي يارت بەسەد تەرز
كاتى ئەچىتە سەرجىگا بوخەو
تير تير بالاي ئەو ئەبىنى بە شەو
زور باش تەماشاي وورده خال ئەكەي
سەيرانى باخچەي لىموى كال ئەكەي
نەك ۈەكۈۈ منى ھەزارو داماو
نابىنم دیدارى يارى مەستەچاۋ
كەۋابى نابى تۆ وا شەيدابى
تۆش ھەرۈەكۈۈ من شىت و ريسوابى

دوينى لە ھەمام نازك ئەندامى
گلەسەرىكى پونخوشى دامى
ۈۈتم پىم بلى تۈۈ ھەقى خودا
عەترى عەبىرى يا مىسكى خەتا
ۈۈتى خاكى بووم من لەسەر زەمىن
بەلام لەگەل گول بووم بەھاۈنشىن
بۈنى خوشى ئەو تەئسىرى كرد لىم
ئەگىنا خاكم خاكى سەپرەيم

«شیخی شیخ مهحموودی نه مر»

له بهدبهختیی من
له بیخو له بن
قوتبی ره بیانی
بو کامه رانی
واریعو به دین
ئه ولادی «حسین»
بی کیبرو عینوان
له سر پروی جیهان
ئازاو قاره مان
له جهرگه ی مهیدان
مهردی هونه روه
ئازامو سه روه
کاتی کوچت کرد
له ناو گه لی کورد
به شادمانی
له دنیای فانی
که پرسیم من زوو
[غهرقی رهمهت بوو]^(۱)

ئه مسال له پرهات ره شه بای خه زان
هه لی که ند ریشه ی گولی کوردستان
کام گول ئه و گوله ی ئه حمه دی کاکی
ناشتی و ئاوی دا به دهستی پاکی،
سه ربه ست بوو دلیر ره شیدو لاوچاک
شیخ مهحموود یه عنی حه فیدزاده ی پاک
مه شهووری عالم خوش خولق و خوش پرو
به جوړی هه لکه وت مانه ندی نه بوو
سوپاشکین بوو خاوه نی حه شه م
له پروژی جه نگا مانه ندی روسته م
یا شیخ کوچت کرد ئه ماما وه کوو تو
کوانی که بییت و بلی من ئه مرو
داخت به جهرگی هه موو کوردا نا
شین و واوه یلا به جاری هه لسا
یا شیخ ته شریف برد تو بو جه ننه ت
ئیمه ماینه وه بو دهر دو مهینه ت
ته ئریخی سالی وه فاتت له دل
ووتی: بنووسه ئه ی پیری عاقل

گیانه دوینی شه و له نیوهی شه ودا
خه و تبووم که دیم له شیرین خه ودا
قاسیدی هات و نه زانی کی بوو
موژدهی دا که دیم نامه ی تو ی پی بوو
نامه تم وهرگرت نامه سهر چاوم
زور خوشی به خشی به دله ی سووتام
فهرمووته ئاخو چلونه حالت
به بی من توخوا چلونه ئه حوالت
به شه و چی ئه که ی چون رائه بویری
له دووریم چاوت ماوه یان کویری ؟
ئازیز ناویرم حاله به یان کهم
وا چاکه دهردم له تو په نهان کهم
با هر نه زانی ئه حوالی زارم..
له دووری بالات هیئند بی قه رارم
له سه دیه کیکی گه ربوت به یان کهم
باسی دهردی دل شه رمی هیجران کهم
ژهنگاوی ئه بی ئاوینه ی دلت،
زهرد ئه بی پوخسار وهک په ره ی گولت
وا چاکه گیانه حاله نه زانی
بام هه رام نه بی لیت زینده گانی
هر خوم بزانه دهردی دلی خوم
توخوا با بوخوم هه ر خوم خه م بخوم
ئه وهنده ئه لیم: لاشه به بی گیان
چونه به بی تو منیش وام قوربان

ئەزانى ئايا بۆ چىيە ئىنسان...
كە دروست ئەكا كۆشك و خانووى جوان
ئەكا تەلارو ھەيوانى رەنگىن
ئەنىژى گولو رېحانەو نەسرین
ئەپوئىنى دارى چنارو ەرعەر
لە ناو باخ لەگەل سەروو سەنەوبەر
بۆ ئەو ە چاكە بەدلى بى خەم
لەو جىگايەدا ياران بكا جەم
خۆش راببوئىرن تابىن دلشاد
خەم و پەژارەى دنيا دەن بەباد
ئەگىنا كەسى قامو ھوشى بى
دلى خاويئىنى پىر لە چوشى بى
چون لە خاك دروست ئەكا مەنزىلى
مەنزىلكى وا لە ئاوو گلى
كو ئەكاتەو ە سامانى دنيا
ئەخاتە ژىر خاك تىرى لى ناخوا
سبەينى كە مرد لە دوای جىمىنى
خەزەكەى مىراتگر دەرى بىنى

«توبه»

وتم به دلهی هزار
له عشقی یاری نازدار
له گهل من به قینه وقار
یار بی رحمه و غه دداره
له گهل من جه فاکاره
توبه توبه هزار جار
ئهی دل وهره توش وهک پیاو
بهسه با نه بی به دناو
توش توبه که هزار جار

توبه توبه هزار جار
پووخوشه له گهل ئه غیار
وا توبه ئه کهم ناچار
هر مهیلی به ئازاره
به شم دهر دو جه خاره
له عشقی یاری غه ددار
وهکوو پیاویکی ته او...
خوت دهر بهینه له داو
له عشقی یاری غه ددار

«زهمین»

زهوی رازی خوئی ئاشکرا ئەکا ئەگەر
 ئەوهی وا له دلیایه بیخاته دهر
 ئەبینی له شیرین سواران پره
 له شاهه نشاوو تاجداران پره
 پری مهردی زانایی دهریا دله
 پری نازهنینانی پرومهت گوله
 به سهر هاکی ئەم شههریانه دا
 به سهر ئەم هه موو گول عوزارانده دا
 تکایه برای خوشه ویستو عهزیز
 به سهریا مه پوتوبه ده عیه ووفیز
 که ئەم خاکه گونایه، لیوه، ده مه
 خهتو خاله سینه و بروو په رچه مه
 زهمانی ئەمانیش له سهر پووی زهمین
 گهراون به کامی دل و پیکه نین
 به دهردی دلی زویرو خه مناکه وه
 له پاشان هه موو چوونه ژیر خاکه وه

«بو» تانیا» ی خوشه ویستم»

هه رتوی ته سکینی و ئارامی گیانم
 به خوا چه یفت کرد شوخی نازهینن
 گه ردن ئازادی ئەکه ن ته نیا من
 ئەوه که ی شیوه ی وهفای ئینسانه ؟
 دهست له مل کردن گه ردن ئازادی
 داوینت ئەگرم له سارای مه حشه ر

«تانیا» ته نیا توی مایه یی ژیانم
 ئەم چه ژنه شادیت له من کرد به شین
 له چه ژنا دوژمن خو له گه ل دوژمن
 له به ده ختیمه لیم زویر بووی گیانه
 چه ژنه پیروزه و خوشی و دلشادی
 خو بو من نه بووی وهفا دل به ر

مه لی ئیسك سووك ریشولہی هه ژار
بهس بگره سه ریان گويسوانه و پاسا
ره شایي نییه له دونیا دیار...
توش برسیت ئه بی قه زات لیم که وی
دانت ئه ده می به بارو ته غار
به له نجه و لارو یاله شوپره وه
قونه یه که بکه و وهره خواره وه
له گه نمی سووری وه کوو ئالتون جوان
خه م و په ژاره م له بیر به ره وه
لانه ت بو ئه که م له هه یوان و ژوور
دل م حازره بووه به قه قنهس
به خوینی زامی جه رگم گول ره نگه
ناهیلیم هه رگیز ببینی سه رما
ئیسراحت ئه که ی ریشولہی سه رچل
توش سه رمات نابی ریشولہی هه ژار

ریشولہی هه ژار ریشولہی هه ژار
تو خوا بهس بکه ئه م دارو ئه و دار
به فر گرتوویه رووی زه وی و ناوشار
نه دان نه گه نم هیچ دهس ناکه وی
من دیمو کراتیم مه لی هه رزه کار
به په رو پوری هه روک پوره وه
مه وه سته به بان گوئی پاساره وه
با بو ت رو بکه م به ئاره زوو دان
به ده نوک جوان جوان بی چنه ره وه
ئاوت ئه ده می به پیاله ی بلوور..
گه ر ئاره زووت بی بچی ناو قه فهس
بچوره ناو دل وه ک قه فهس ته نگه
له به فرو باران له وه یشوومه ی «با»
گه رم ئه بیته وه به شه راره ی دل
منیش له دهس خه م زوو ئه بم پرزگار

«ناموژگاری بو لاهکان»

له بیسه که ی خوئی یه ته ده ری زوو
 هه تا نیچیری زوو بکات په یدا
 تیکی ئەشکینی ئازا ئەیکوژی
 له پاش ئەو ریوی ئەسوورپته وه
 تیری لی ئەخوا جا ریوی بی خیر
 نه به زو گه و ره و ئازاو دلیرن
 منه تی باوکی خوشیان هه لئاگرن
 پاشماوه که یان جی دیلن ئەپوون
 تیر ئەبی هه روه ک مام ریوی ده غه ل
 شیر به پاشماوه ی تو بخون چاکه

مه شهووره ئەلین شیر که برسی بوو
 ئەگه ری به تاو له دهشت و سارا
 که نیچیری دی خوینی ئەمژی
 تیری لی ئەخواو ئەگه ریته وه
 ئەدوژپته وه زوو باشماوه ی شیر
 هه ندی مه رد هه یه هه روه کوو شیرن
 زور کووش ئەکه ن هه تاکوو ئەمرن
 په یدا ئەکه ن و تیری لی ئەخون
 له پاش ماوه یه ک ئینسانی ته مه ل
 پاش ماوه مه خو وه ک ریوی کاکه

به وهیشوومه ی بای پیشره وی زستان
 شه و بو، ریحانه و وه نه وشه و شه ست په پ
 به رگه ی وهیشوومه ی بای زستان ناگرن
 په رچه م ریحانه و گول جه بینی من
 به هه رچوار کاتی ته پو تازه و چوان
 پی یارم له ناو جه رگه و دل دایه
 له سه رمای زستان نابینی زهره ر

تو ته ماشا کاکه هه نکامی خه زان
 گه لای درهختی تازه و سه وزو ته پ
 زهره ئەبن ئەرژین گشت هه لئه وه ریپ
 به لام یاره که ی نازه بینی من
 به هارو پاییز هاوین و زستان
 چوئکه پیی ئەوان له ناو گل دایه
 به تینی دله ی پرگه ره و شه ره ر

ئەي دلەي بۆ خەم خولقاو
ئەي دلەي ليم تەوہللا
چەند تکام کرد لیت ئەي دل
مەكەوہ شوین نازداران
بام نەكەویتە ناو بەند
لە كەمەندی پەرچەما..
ئەم جارە زۆر موشکیلە
بئی گوی بە قسەت نەكردم
پویشتیت بە تەپاوتل
دیلو یەخسیری کردی
كەوابوو توخوا ئەي دل
منی كەساسو ھەژار
ئەگەر پوخسەت ئەدا پیم
بۆ بەردەبازی سەر ری

ئەي بئی ھیزو تینو تاو
دووچاری دەردو بەلا
ووتم بەس بمكە خەجل
ھەر وەكوو جاری جاران
مەبە یەخسیری كەمەند
لە ناو پەرچەمی خەما
پزگارت بئی ئەي دلە
ھەتاكوو ئابرووت بردم
تاكو دل بەری دەم گول
بەندی زنجیری کردی
بئی بەیاری دەم گول
بەبئی دل ناگرم قەرار
بە شوینیا منیش بابیم
خۆم دابنیم لە ژیر پی

شەمال بۆلای لەیل شەمال بۆلای لەیل
شەمال دەخپلم بچۆ بۆلای لەیل
بۆلای لەیلەکەى بى وهفا بى مهيل
پيشكەش که نامەى دەروون لەخەم کەيل
بلى ئەى ئازيز شوخى بى پهيمان
بى شەرت و مروەت بى وهفاو ويژدان
مەجنوونى شەيداي هەرزە گييلەکەت
دەروون لەخەم کەيل شيت وويلەکەت
دائيم هەر ئەلى بە پەروشەوه
بە دلى زويرى پر خوروشەوه
گيانەکەم خو من بە پوژو بە شو
ناسرەوم دائيم بى خوراک و خەو
لەبەر دەرگاکەت هەتا بەيانى
ئەسوورپيمەوه بۆ پاسەوانى
بۆ بەردەبازى سەر ريگات سەرم
بۆ فەرشى بەرپيت دلەى بەنەرم
دائيم ئامادەن بە ئارەزووى گيان
هەتا پيت نەگات زەرەرو زيان
توش کەچى تابى مەيلت کەم ئەبى
دلم دووچارى دەردو خەم ئەبى
نە پووێهکى خوش نە وهفات هەيه
تەنها هەرجه ورو هەرجهفات هەيه
منيش وا دلم لەتو تەوساوه
مەيله گەرمەکەى ئەوسام نەماوه
ئەمجا کى بيگات شەو پاسەوانى
لە ' بەردەرگاکەت هەتا بەيانى
کى دلى لەت لەت بکات وەك . شانە
کە پيى دابينيت ئەم قژە جوانە !
من پزگارم بوو لەدەردو جەفا
تو زيان ئەکەى يارى بى وهفا

سالی - ۱۹۵۰ -

کهریکی پیرو له پرو دهرده دار
 له ژیر باره دار شان و مل زامدار
 شیریکی مردووی پوژی له دهشت دی
 به هر نهوعی بوو پیستی دارنی
 کردیه بهری زوو ووتی من شیرم
 شیریکی بهسام نازاو دلیرم
 وایان نئزانی شیره به یه کجار
 هر کهسی نئیدی زوو نئیکرد فیرار
 زور دلی خوش بوو ووتی له مه ولا
 هیچ کهس ناتوانی بارم لی بکا
 به خوشی نئیم همیشه بوو خوم
 بو هر جیگایه ههز بکهه نئپوم
 پوژیکیان ووتی له دلی خویا،
 با نه عره لیدهم له دهشت و سه حرا
 تا کوو بترسن له دهستم ئینسان
 به ربووه زه ره زه ره کهری بهسته زمان
 وهختی زانیان خه لقی که که ره
 کهریکی گه پرو پیسو بی فه ره
 ده وریان گرت دایان رنی پیستی شیر
 شه لته یان خسته سه ره کهری بی خیر
 گلیان پی کیشا تا گیانی ده رچوو
 نه تیجه ی کیبرو مه غرووری وابوو

ئەم خەلكە ھەموو وابوون بە ھەققە
 كەچى لە لايان قسەى ھەق رەقە
 ھەر ھەقە و لە ژيەر ناھەق ئەنقىنى
 ھىچ كەس ناويىرى ناوى ھەق بىنى

- ۲۵ -

ئىمىرۆ پىيى ووتىم لاويك ماموستا
 پىويستە عەسا ھەلگىرى ئىستا
 چونكە تۆ چاوت كزبوو ھە پىرى
 بى ھىزو تواناي يەكجار زويىرى
 ئەترسم بەبى عەسا بگەوى
 خوگە پوكىشىت ھەرگىز ناسرەوى
 جوابم داىەو ھە ووتىم رۆلە
 گيان سەروى بالاكەت عەسامە
 قىربان تاكوو بالاي تۆ عەسابى بو من
 من ترسم نىيە گيانە لە كەوتن

ئازيز نه مزاني وهفالات قاته
 هر جه ورو جه فاو دهر دم خه لاته
 بي مروه تيبی تو له حد به دهره
 نسيبي دلم زامي خه تهره
 خو من سهرم کرد به سهر گهردي پريت
 دلم کرد به فهرش، خاکی به ري پريت
 به شه و پاسه وان کولانه که ت بووم
 به پروژ خادمی دهر گانه که ت بووم
 هه رئه مريکت کرد و وتم به سهر چاو
 زوو به جيم هينا ته کميل و ته واو
 ئه مرت له لای من واجبو فهرزه
 من بهم ئه حواله ئه تو بهم ته رزه
 شهرت بي دله که م بسينمه وه ليت
 بي وهفائتر قهت مهيل نه دهرم پيت

دهنکه شه ونمیی به وینهی دور، جوان
 دیته سهرگولی بون خوشی به یان
 سونبول په خش ئه بیی دائیم به سهریا
 وه نه وشه سوجده ئه با له به ریا
 بهم جاهو قه دره دلی خوش ئه بیی
 به بونی خوشی گول سهر خوش ئه بیی
 هه لئه سیی ئه چی بو ئه وجی فه له ک
 ئه یه وی بیی هاوده می مه له ک^(۱)
 چونکه زعیفه و بیی تاقهت و تاو
 مه حو ئه بیته وه به نووری ئافتاو
 راسته ئاکامی مه غرووری وایه
 قهت مه غروور نابی ئه وهی زانیه

- ۲۸ -

به راستی خوشه عاشق یاری شوخ و میهره بانای بیی
 به هاران فه سلی گول ناو باخ و گولزاری، مه کانی بیی
 سهری یاری وه فاداری له سهر سهر سنگو پانی بیی
 دلی خوش و سهری پرچوش و ئیقبالی جوانی بیی
 له من دادو له ئه و نازو نیازو عیشوه ئارایی...
 بکه م رازو گله ی شه و گاری دووری رازی ته نهایی
 شه ویکی مانگه شه و خوشه بخوینی بولبولی شه یدا
 له ملامبی ده سی دلدارو شوخی میهره بانای وا
 خوشه عاشق له دلداری بیینی کامی دل به خوا
 له مه زیاتر نییه که یف و سه فاو خوشی له دنیا دا
 من و ئه م ئاره زووی که یفه به راستی شیت و مه جنوونم
 ئومیدی سهر ئه که م به خوا له به ختی شوومی واژوونم

مه له ک: فریشته

چ خوشه کاتي جوانی عه شقی یاری ماهرپوخساری
که عاشق دل بیدا وهک من به دلداری وه فاداری
له ناو باخ و گولستانا هه وای سافی چه مه ن زاری
له گهل یارا بکه ی سه یرو سه فای بی ترسی ئه غیاری
شهرابی ناب و^(۱) گویی ئاوو شه وی مه هتاب^(۲) و فه سلی گول
خوره ی ئاوو سه دایی عوود و تارو نه غمه یی بولبول
شنه ی بابیت به سه رما خوشه دائیم له پرووی سه حرا
بهیننی بوم هه میشه بونی عه ترو عه نه بری سارا
له لام خوشه به راستی جیگه ییکی و اوو فه سلی و
له گهل تو ئه ی نیگاری نازه نین ئه ی شوخی بی هاوتا
به لام دووربین له چاوی دوژمنان و خویش و بیگانه
سه ری تو بی له سه ر پانم ده سی من بگری په یمانه^(۳)
به راستی خوشه لام بچنم له باخی پرووی نیگارم گول
له ده ستمایی ده سی دلدارو به ختیاربین به کامی دل
بکه یین رازو گله جار جار بنوشین پیکی باده و مول
به دهنگی یا که ریمی قومری یو بانگه و سه دای بولبول
له سه رسنگم بی پرووت ئالوژبکا پا زولفی پرچینت
ده می من بی له سه ر دوولویوی ئالی له علی شیرینت
چ خوشه ماچی که م سه رتا به پی سینه و گریبان^(۴)
که هی دووچاوی مه خمورت که هی زولفی په ریشانت
ده م و لیوو چه ناگه و پرومه ت و سه رسنگه و مه مکانت
وه کوو ئاسک ئه گه ر سل که ی بکه م گیانم به قوربانت
شه ویکی وام ئه وی بو توله یی شه وگاری جیاییمان
هه تاکوو تازه که م دووباره یادی ئاشناییمان

(۱) ناب: ساف و بی غه ش.

(۲) مه هتاب: مانگه شه و.

(۳) په یمانه: پیاله ی شه راب، ده فری شه راب.

(۴) گریبان: به روک، باخه ل

ئەي مانگ له لای خوټ تاکی به جوانی
وا دهماغ به رزی و له سهر ئاسماني
گه شت و گیل ئەکەي به دلی بی خەم
شهوق ئە دەیتە سەر پووی هەموو عالەم
به شوخی و جوانیت پوچ مەغروری تو؟
خو نیتە بالاو برژانگو برو
زەر دەخەنە و ناز عیشووەو پیکەنین
قسەي رەنگین و گفتوگۆي شیرین
دیدهي وهك نیرگز زولفی وهك شه و پو
ئەي مانگ ئەمانەت له کوی هەیه تو؟
خۆزگه تو مانگی منت بدیایه
تا کوو خوټ له بهر چاو بکه و تایه

فەلەك راست بېرۇ فەلەك راست بېرۇ
توو بىو خودا فەلەك راست بېرۇ
پىم بلى بەلام بى فيلو درو
مانگى من جوانه ياخو مانگى تو!
مانگى من خاوهن بەژنو بالايە
بالاي بە وينهى سەروى ساوايە
چاوى ھەروەكوو كارتاسكى خەتا
ھوشو ئارامى عاشقان ئەبا
مانگى تۆلەكوى بە قسەى شيرين
بە عيشو ھو لەنجەو لارو پىكەنين
خوشى ئەبەخشى بە عاشقى زوير
جوان ئەكاتەو ھە دلى پياوى پير؟
لاى خوت مانگى تۆبە جوانى تاقە...
خوچەند شەو ھىلال چەند شەو مەحاقە
مانگى من كەوا لە زەمىن دايە
دائىم لە تاقى چواردەمىن دايە
مەحاقى نىيەو بە ھىلال نابى
فەلەك توشىتتەيت مانگ ئەبى وا بى
مانگ مانگى منە قەت ئاوا نابى

وہ تہن ئہ ی نیشتمانی خوشہ ویستم، بوچی داماوی
وہ کوو بہرگی درہختی پاییزان بوچ زہردو ژاکاوی
بہوینہ ی پەرچہ می یارم چییہ وا گرژو شیواوی
مہ گہر نازانی تو ہیژی ہہ ناوو نووری دوو چاوی
بہ سہ سہر ہہ لبرہ تووی و خودا ئہ ی نیشتمانی جوان
وہ تہن ئہ ی دایکی زہندو بہختیارو کہ لہورو بابان
وہ تہن وا رولہ کانت پی گہ یشتوون شیر ی مہیدان
لہ دنیا تی گہ یشتوون ئہ ہلی عیلم و فہنن و عیرفانن
لہ رپی تو دا ہہ موو یہ ک یہ ک فقداکاری دل و گیانن
کہ تو مات ی ہہ موو ماتن کہ شادبی جوملہ شادانن
فیدات بم بہسیہ بہس عاجز مہ بہ ئہ ی نیشتمانی جوان
وہ تہن ئہ ی دایکی زہندو بہختیاری و کہ لہورو بابان
ئہ مین بہ رولہ کانت یہ ک نہ فہس غافل لہ تو نابن
بہ حیلہ و مہ کری شہ یتان زادہ کان ہہ رگیز خہ پرو نابن
بہ پارہ ی دوژمن و بیگانہ فییری ہات و چونابن
وہ کوو جارارن ئہ بہ د ویلی قسہ ی پوچ و درو نابن
ئہ کہ مین قوربان ی تو دایکی وہ تہن یہ ک دہفعہ مال و گیان
بژی ئہ ی دایکی زہندو بہختیلری و کہ لہورو بابان

سەرىك بوۋەتەن نەبىت تووشى دەرد
وہكوو شىت نەكا مەيلى كەژو ھەرد
خوى نەكا تووشى زامى دەردو بەرد
تا وەتەن دەركا لە دەستى نامەرد

ئەوسەرە ياخووا بەستەى فیتراك^(۱) بى
بە بەردەبازى سەر پىي ناپاك بى
دلىك بوۋ بەرزىي وەتەن نەدا جوش
ھەمىشە نەيكا فيكرو بيرو ھوش
بەعە شقى وەتەن ئەونەبى سەرخوش
دائىم پىر نەبى لە نەشئەو خوروش

ئەو دلە ياخووا بەر خەنجەر كەوى
بەرتىرو شمشىر بەر نىشتەر كەوى
دەمىك لە مەدحى وەتەن نەدا دەم
بە قسەى شىرىن لاوان نەكا جەم
نەيان بزوينى گەر زورۇ گەر كەم
تا وەتەن دەركەن لە دەست نامەحرەم

ئەو دەمە ياخووا پىر ژەھرى مار بى
لە زەقنە مووتو زەقوم سەرشار بى^(۲)
پىيەك لە پىگەى بەرزىي وەتەنا
نەگەرپى و نەسوئى لەپاى تەوہنا^(۳)
بەشاخ و كىوو بەبن دەوہنا
دائىم بە ھەردو دەشتو رەقەنا

ئەو پىيە ياخووا بەستەى زنجىرى
غەرقو نقوومى دەربەندى مىرى

ھەلەبجە (۱۹۴۰)

(۱) فیتراك: دارەبەن، يا چەرمى بارىك كە بە پاشەوہى زىنى ئەسپەوہ دەبەستى شتىكى بە تەرك و پاشوويەوہ ھەلدەواسرى.

(۲) سەرشار: پىر.

(۳) تەوہن: كۆمەلە بەرد.

پوڙی پاوکه ری به یانی زور زو
هستا ئازانه بو سه رکه ژی چوو
وا پیکه وت وورچی تووشی بوو له وی
برینداری کرد گرتی دهست به جی
ووتی مه مکوژه ئاغا په قوربان
خزمهتت ئەکه م به دلو به گیان
پاوکه ر پازی بوو وورچ بوو به نوکه ر
خزمهتی ئەکرد له دهشتو له دهر
پوڙی له گهل وورچ بوو سه فهر ئەچوو
ریگا که دووو گهرمای هاوین بوو
له ژیر سیبهری داریکا ههر دور
دانیشتن پاوکه ر خهوی لی که وت زو
میشی زور هاتن چوونه سهر پاوکه ر
خهریک بوون ههر دوو چاوی بی ننه دهر
وورچه که به دهست به دارو گه لا
دهری ئەکردن ئەهاتنه وه دوا
ته له به ردیکی دوزیه وه به مشت
مالی به سه ریا هه موویانی کوشت !
زو گیانی دهرچوو پاوکه ری فه قیر
وورچه که رویشت پایکرد وه کوو تیر
ره فیقی وورچ بیت یا هی پیاوی که ر
گه ر بکه یت ئە بیت دوو چاری خه تر
ئهم نه سیحه ته م بگره گوئی گیانه
با تووشی خه تر نه بیت بی زانه

هزره تی یه عقوب ره سوولی ره حمان
یه کی لئی پرسی ووتی به قوریان
له «میسر» بوئی کراست بو هات
خو بیرى که نعان نزیکه له لات
تو چون نه تزانى که له ویدایه.
سه رم سوور ماوه له م ماجه رایه
فه رمووی نه حوالی ئیمه بزانه
بی عهینیی وه کوو به رقی ئاسمانه
گاهى وا له سه ر ئاسمان نشینین
گاهى پشتی پیی خو مان نابینین

«خو ناسی»

خودا نانسری به لیبسی جاو
به خه رقه ی دپاو جل پینه کراو
به شه رتی خودا بناسی به حه ق
له به رکه به رگی سوورمه و ئیسته بره ق
به کلاوی قووچی ئاوینه له سه ر
به عه ساو که وئی پیستی بزنو مه ر
له مانه هه موو سه رفی نه زه ر که
به دل خواناس به شه پقه له سه رکه

- ۳۷ -

به حەقی زاتی واحیدو ئەحەد
مار زۆر چاکتره له رەفییقی بەد
مار پیتەوهدا هەرگیانت ئەبا
پیاوی بەد گیان و ئیمان ئەبا

- ۳۸ -

زەمینی «شۆره» گوئی لی ناروئی
بچۆ بینێژە له خاکی پاکا.
گەر چاکه بکە ی له گەل پیاو خراپ
وهك خراپهیه له گەل پیاو چاکا

- ۳۹ -

خەلکه دەمیکه سەرم سوور ماوه
ئادابو رەحمو وهفا نەماوه
ئینسان به وهفاو ئەدەب ئەناسری
گەر به سمیل بی پشیلە پیاوه !

- ۴۰ -

گەر شەراپ ئەخوی بیخۆ له گەل پیاو
یان له گەل کچی جوان و کوری لاو
زۆر مەخۆرهوه تیکچیت چاوه کەم
جار به جار بخۆ به لام هەرکەم کەم

- ٤١ -

مژده بئی له تو نیشتمانی جوان
له ئاسوی بهرزی کهژی کوردستان
وا له پر ده رکهوت «شهفهق» ی بهیان
پرونی کردهوه مهلبندی کهیوان

- ٤٢ -

ئه گهر هه لکه نیت زهوی مهیخانه
به پاچو به بیل تا روژی مهحشهر
له باتی کووپه ی لهتوپهت گیانه
«توبه» ی شکاوی هه ر لی دیته ده

- ٤٣ -

گهر له هاتنت ئه بووم ئاگادار
ئه مچاند له پیتا گولو ریحانه
نهم ئه هیشته که پی بخه یته سه ر خاک
چاوم ئه کرده فه رشی پیت گیانه

- ٤٤ -

ئه و چاوه خه والوانه مهستی کردم
ئه و په رچه مه دیل و پای بهستی کردم
من به ندهیی ئه و دوو چاوه مه خموورانهم
وا عاشق و په ندو مه ی په رستی کردم

گهر نایه لیت گیانه به فیدای لیوو دهمت بم
پوخسه ت بده توخوا که به خاکی قه دهمت بم
فهرمووته سبه ی جه ژنه ئه که م ماچی خه لاتت
یاره بیی به قوربانی خه لاتت و که رهمت بم

ته ماداری که رهم هه رگیز نه بی له م ئه هلی دنیا یه
که مندالن هه همیشه دهست ئه به ن هه ربو دهمی خویان

«دره ختیک»

دره ختی که وا تاله ئه سلی له دهشت
هه لیکیشه تو بیه باخی به ههشت
له که وسه ر بدا ئاوی گهر حوری عین
بکا خزمه تی جیبره ئیلی ئه مین !
زهمانی که وا پی ئه گاو بهر ئه دا
وه کوو خوی به ری تالو بی فەر ئه دا
له ئه سلا که چونکه به ده خیلقه تی
به ده ست خوی نییه تاله ماهییه تی

«پاییزی دلداری»

شهمال دهخیم بچوره گولزار
له جیاتی بهنده بلی به دلدار
ئاخو له بیرته ئازیز ئه و پوژهی
که جیگهی گولی گرتبووه خار!
هرمن و تو بووین له ناو گولشه ندا
جگه له ئیمه تیا نه بوو دیار
فهرموت داخه کهم ئه و پاییز هات
له مه و لا چی بکهین له ناو ژووری تار!
و وتم پاییزی عه شقی من و تویش
گیانه کهم پوژی ئه بی ئاشکار
ئه مپرو که له یه که جیا ئه بینه وه
بیته وه بیرت قسه ی من ئه ی یار
که له دوا ی خوشیی گیانه کهم خه م دیت
له دوا ی شادی دهر دو ماتم دیت

«دەنكى كۈولەكە»

دەنكى كۈولەكە ۋەقتى بەھارى
سەوز بوو لە بىخ سى چنارى
چنار تەمەنى سى يا چل سال بوو
بە ۋادەى مانكى ئەم پىيدا ھەلچوو
پوژى كۈولەكە ۋوتى بە چنار
توزور تەمەلىت ئەى بى ئىعتىبار
من ۋا بەبىست پوژ گەيشتمە ژوورتو
بە قەتدا ھەلچووم ئازاۋ سەر بەخو
تو چونكە ھىندە تەمەلى ۋ نامەرد
دوا كەۋتى لە من پەشىۋو پەنگ زەرد
جوابى داپەۋە چنارى ئازاد..
ۋوتى: كۈولەكە تو مەبە دلشاد
بە مەى كەۋا زوو ژوورۋى من كەۋتۋى
سەربەست ۋ سەۋزى ۋەھا ھەلكەۋتۋى
بۋەستە ھەتا ئەشنى باى خەزان
سەرما لىمان دا ھەنگامى^(۱) زستان
ئەوسا لىت مەلوم ئەبى بە يەقین
كاممان تەمەل ۋ بلخ ۋ نامەردىن.

«پیر»

لاومیک پیریکی پشت کوماوهی دی
وورد وورد ئه گهرا لوه که پرسی:
چیت لی وون بووه توخوا مامه گیان؟!
جوابی دایه وه پیری قسه زان:
وتی چاوه کهم بوچی نازانی
وونم کردووه ته منی جوانی!؟

«بازرگان و تووتی»

ئه لین تاجری بووه له ئیران
بو کرینی مال ئه چووه هیندستان
پیش روین پرسی له مال و منال
چیتان بو بینم له دیاری و کووتال
هه ریه ک شتیکی داوا کرد ئه وسا
تووتییی کی بوو له ناو قه فه سا
پیی ووت که چوویته خاکی هیندستان
تووتی ئه بینی له سه ر دره ختان

بلی تووتی من وا له ناو قهفەس
 له دووری ئیوه بووه به قهقنەس
 تاجر که چووہ خاکی هیندستان
 قسە تووتییە که ی ووت به تووتییە کان
 له پەر تووتییە که و ته خواروہ
 گیانی دەرچوو زوو به په ژاروہ
 تاجر ووتی ئەم تووتییە هەژارە
 خزمی تووتییە که ی منە وا دیارە
 له دەر دی دووری ئەو وا دەست و برد
 که و ته خواروہ گیانی ته سلیم کرد
 بو وولاتی خو ی که گه پرایه وه
 قسە ی بو تووتی زوو گیرایه وه
 تووتییە که ی ئەویش که و تو له پرا
 به لنگه فرتی گیانی لی برا
 منالان دەستیان بو کرد به گریان
 له پاش شیوه نو زاریی فراوان
 لاقیکیان گرتو خستیانه کولان
 زیندوو بووه وه فری بو سهربان
 ووتی به تاجر ئاغا به دووعا
 مالت ئاوابی هه رخوش بیت یاخوا
 ئەو تووتییە ی وا له هیندستان مرد
 نه مردووه بو من راسپیری وا کرد
 یه عنی تانه مری هه ر ئەسیر ئەبی
 له ناو قهفەسدا دیل، زویر ئەبی
 ئەگه ر تو پیاویت زوو خو ت بمرینه
 له کو ت و زنجیر پی ت دەر بهینه
 کاتی ئەمە ی ووت دای له شه قه ی بال
 له بهر چاو وون بوو وه کوو بای شه مال

«نه ماوه ته مييز»

پياوئى به تووندى روژيک له ناکاو
رايکرده مالیک زويرو په شوکاو
له شى ئەله رزی هوشى نه مابوو
پهنگى پووخسارى زهرد هه لگه رابوو
خاوهن مال ووتى بوچى شياوى
براکه م بوچ وا هه لبزپکاوى
جوابى دايه وه ووتى ئەى برا
به سوخره ئەگرن که ربه ئەمرى شا
ووتى: چاوه که م تو که ر نيت پياوى
عهيبه لام وايه تو خه له فاوى
ووتى پيى به خوا ئەى براى عه زيز
له م زه مانه دا نه ماوه ته مييز
ئەگه ر بمگرن بلين تو که رى
کورتانم ليکن هه رزه و سه رسه رى
هه زار هاوار که م بي سووده به خوا
له م وولاته دا فه رقو ته مييز کوا!

«له دهست پياوى كه»

هزه تى عيسا پوژى له پوژان
له سارايه كى چولو بيا بان
رانيه كرد خيرا وه كوو بابر دوو
له پر زهلامى له پرى تووشى بوو
عهزى كرد وووتى په سوولى په حمان
بوچ وا رانه كى توخودا قوربان !
جوابى دايه وه ووتى براده ر
وا فيرار نه كه م له دهست پياوى كه ر
كابرا عهزى كرد تو پيغه مبه رى
په سوولى خودايت گه و ره و سه روه رى
چاك نه كه يته وه گولو كوירו گه ر
مردووى سه د ساله نه هين يته ده ر
زوو زيندوو نه بى ديه سه ر دنيا
بوو بهيان نه كا هه والى نه ولا
له دهست پياوى كه ر چون نه كه ي فيرار !
راستيم پى بلى په سوولى نازدار
فه رموى كه ناوى خوداى دادگر
نه خوينم خيرا گولو كوירו گه ر
چاك نه بيه تيه وه به يه كه له حزه و ئان
زيندوو نه بى زوو مردووى گوپرستان
به سه ر ئينسانى كه را نه خوينم
هيچ لى كار ناكات دوش دائه مينم
چونكه نه خوش وه ك كويرة به لايه
به لام كه ريتى: قه هرى خودايه
به نه مرى خوداى گه و ره ي دادگر
دوعا كار ناكات له ئينسانى كه ر

«کەر»

ئەگەر قەرازەى لەزىر بکەى کەر
ئاوى بدەيتى له چهشمەى کەوسەر
ئالیکى بدەى له گەنمى ئىرەم^(۱)
ئاخوړى بەستى له خاکى حەرەم
بیگەیه نیتە سەر ئەوجى فەلەک
رەنەکى بکەى بە بالى مەلەک
له ملی بکەیت تەوقى زیوو زەر
هەتا قیامت هەر کەرەو هەرکەر
بە خۆت نازانى جووتە ئەدا لیت
لەپر ئەشکینى پوژنیک سەر و گویت

«پىگای چاکە»

دەرویشى هەبوو زۆر موسلمان بوو
ئەهلى عىرفان و پىاو چاک و جوان بوو
چوو بولای شىخىک ووتى بە قوربان
لەدەستى خەلکى زۆر بووم هەراسان
بەشەوو بە پوژ دین پو زیارەتم
زۆر هەراسان بووم دل پىرخەفەتم
شىخەکە فەرمووى ئەتەوى چارە
پارە بسینە لەوہى مال دارە
قەرز بدە بەوہى هەزارو لاتە
هەر ئەمە بوئو پىگای نەجاتە

(۱) ئىرەم: بەهەشتى سەرزەوى - بە ئىرەمماعاد مەشھوورە.

«تاووس»

پیاویکی زانا بو سهیران و گهشت
بوژی له بوژان ئهگهرا له دهشت
تاوسیکی دی جوان و دلپهسهند
پهپهکانی خوی یهک یهک ههلهکهکهند
له کاری تاووس زود سهری سوپما
ووتی ئهی تاووس توپیت و خودا
پهپهکانی تو نایاب و جوانن
بهنرخن له لای خهلکی گرانن
هینده به نرخه قورئان خوینهکان
دایهنین له ناو لاپهپهی قورئان
خوا جوانی کردوویت مهکه ناشوکری
به راستی یهکجار نهفام و کهری
تاووس ئه مهی بیست بهریوه گریان
ووتی بی عهقل و نهفام و نهزان
داو دانراوه بوم له ههموولا
پهپه جوانهکان لیم بوونه بهلا
پاوکهران دائیم بو کوشتنی من
تیر به دهستهوه لیم بوون به دوژمن
ئه م جوانی و نرخه بو من به لایه
ئه مه کهی لوتفه قههری خودایه

ئەزانىت يارت چۆن دل گەرم ئەبى
لە مال دىتە دەربوت بى شەرم ئەبى
زور مەكە مەگرى زىرى بدەرى
زىر بخەيتە سەر پولا نەرم ئەبى

شاعىرىك ھەبوو ناوى «ھومام» بوو
خەلكى «ئەصفەھان» شىرىن كەلام بوو
كۆرپكى ھەبوو زور جوان و لاچاك
پووى بە وينەى رۆژ بە شەوقو پرووناك
بە غەباو پەچە ئەچوو بو گەران
ھەتا نەيبىنن پياوان و ژنان
پووى گەر پرووت بوايە دەستە بە دەستە
شوينى ئەكەوتن بە دلى خەستە

پوڙي له پوڙان جهنابي «هومام»
 كوره كهي خوږي برد سهه ر بوچه مام
 له تاريكيډا كوره كهي دانا..
 خوږي سهري ئه شت وهك ناطر ئازا
 «سه عدي شيرازي» به ئه مري يه زدان
 وا ريكه وت چو بو شاري «ئه صفه هان»
 ئه يزاني كه وا جهنابي «هومام»
 له گهل كوره كهي چووه بو چه مام
 خوږي پروت كرده وه چووه ژورده وه
 به دلي پاكي پر سرورده وه..
 چووه پيشه وه زوو بو لاي «هومام»
 پرسپاري لي كرد «هومام» پاش سه لام
 ووتي: خه لكي كوښيت شه خسي هونه رمنه
 ووتي: شيرازيم مه ردي دلپه سهند
 ووتي شيرازي بزانه قوربان
 له سه گك زورترن خو له «ئه صفه هان»
 سه عدي ووتي پيي: مه ردي هونه روه
 له لاما ن ئيوه له سه گن كه متر
 ووتي تو شيعري سه عدي ئه زاني
 بوم بخوينه وه بي دل گراني
 سه عدي ووتي پيي په رده يه هومام
 خودايه لاچي بگم به مه رام
 تي گه يشت ئه مه سه عدي يه هومام
 هه لسايه سه رپي زوو لپي كرد سه لام
 ووتي سه عدي گيان كوره كه م بو تو
 پيشه شت ئه كه م به بي گف تو گو

نه بی ئیبراهیم ره سوولی په حمان
نانی نه ئه خوارد هه رگیزی میوان
پوژی له پوژان نانیان پو هینا
میوانی نه بوو له گهلی بخوا،
ئه مری کرد برۆن په یداکن میوان
هه تا بیته له گهلی مندا بخوات نان
چوون بویان هینا پیاویکی زور پییر
له ریوه ئه هات برسی بوو فه قیر
دایناله لای خوئی دهستیان برد بو نان
«بسم الله» ی نه کرد کابراکه ی میوان
ئیبراهیم فه رمووی پییم بلی کابرا،
بوچ ناوی خودات تونه برد ئیستا!
«بسم الله» شه رته وهختی نان خواردن
هه تا عه فووت کات یه زدانی مه زن
ووتی «مه جووسیم» من موسولان نیم
بوچی نازانی قوربان که من چیم!
نه بی ئیبراهیم تووره بوو خیرا
میوانی ده رکرد پویی بو سه حرا
ده رحال «جبرئیل» هات وئه مری کرد:
ئیبراهیم بوچی میوانت ده رکرد!
حه فتا سال زیاده خوا پرزقی ئه دا
تو بوچی روژیک نانت پی نه دا؟

مانگی نوی بویه هه موو شه و زیاد ئه کاو ئه شنیتته وه
تا چه مالی هه روه کوو پوو تو برا زینیتته وه...
کاتی بوو به چوارده هه م شه و تی ئه گا نابئی به پروت
جا له داخا وورده وورده کهم ئه کاو ئه تویتته وه.

- وه فاداری -

له - سهیدی هه ورامانی - یه وه

وا ئه گی پنه وه مه جنوونی شهیدا
چه ند پوژی به شوین له یلدا ئه گه را
له ساراو دهشتا دهروون له خه م کهیل
بی شهرم ئه گریا بو له یلی پر مهیل
پوژی له پوژان به دلّه ی خه مبار
پیگای که و ته لای هه وارگه که ی یار
سهیری کرد خیلی باوانی له ییلا
باری کردووه زور دای ته قه لالا
هیچ که سی نه دی دیواری مابوو
که وا به دهستی له یلی کرا بوو
دهست کردی له ییلا شوخی نازدار بوو
سیبهری شیفای قه یسی بیمار بوو
له و سیبهره دا مه جنوونی دل ریش
دانیشت زامانی که می بوو ساریش
سهیری کرد سه گیک لاوازو زامدار
که و تووه له ژیر سیبهری دیوار

ئەلئىسىتەوہ بە زوبان زامى
 رەش بووہ وەکوو دەوار ئەندامى
 چووہ بەردەمى مەجنوونى شەيدا
 گەلئ بەزەيى ھاتەوہ پيدا
 ووتى پاسەوانى رەشمالى دلدار
 ئئيشکچى لەيلا شەوان لای دیوار
 چەرخەچى شەوان لە ساراو لە دەشت
 بەبرى شيرشکار بوئاسكى چەشت
 ئەم حالە چيىہ چيت لئ قەوماوہ ؟
 ئەليى ئەندامت بە تيغ جنراوہ !
 بوچى پاش لەيلئ شای بەينەت داران
 ھەر تو جيماویت وا لە ھەواران !
 لە پاشان مەجنوون سەيرى سارای کرد
 راوکەرئک ئەھات بەرپوہ لە ھەرد
 ئاسكى کوشتبوو دابووى بە شاننا
 بەگورجى ئەھات لە بيابانا
 چوو بو لای راوکەر مەجنوونى بەدحال
 کہ وەکوو گەدا ليى بکا سوال
 ووتى ئەى راوکەر بە عەشقى پيرت
 ئەمرو ببەخشە بە من نيچيرت
 راوکەر مەردانە بە دلى مەحزون...
 لاشەى ئاسکەکەى دايە دەست مەجنوون
 مەجنوون ئاسکەکەى قيمە کرد بە تيغ
 جەرگو دلەکەى خيرا دا لە سينغ
 بە دلى پپر شور ھيجران بردەوہ
 بەگپرى دەروون ئاگرى کردەوہ
 کردى بە کہباب بە دلى سووتاو
 خووى کرد ئازانە بە فرميسكى چاو
 دای بەسەگەکە بە تالووکەو دەو
 ووتى ئەى ھەزار بى خوراک و خەو
 ئەمە کہبابى «قەيس»ى کوژراوہ
 چونکہ نە خوشيت بوئوم ھيئاوہ

فەرموو نوۆشی که شیفای جهستهت بی
 مەرهمی زامی لهشی خهستهت بی
 چه‌ند روژ گوشتی خوارد جا سه‌گی هه‌ژار
 زامی ساریژ بوو ته‌واو به‌یه‌کجار
 هیژی له گوشتی که‌باب بوو تازه
 هه‌لسا له دهشتا که‌وته جامبازه
 به‌غار ده‌سته‌به‌جی چوو بو‌لای له‌یل
 خووی خسته داوین خاکی پای له‌یل
 له‌وه‌پاش مه‌جنوون هه‌رکاتی ئه‌چوو
 که تیر ببینی له‌یل به ئاره‌زوو
 ئه‌و سه‌گه ئه‌چوو وه‌ک خاوه‌ن فامان
 داوینی مه‌جنوونی ئه‌گرت به‌ددا
 ئه‌ی برد بو‌خزمه‌ت مه‌حبووبی نازدار
 هه‌تا به‌حالی نه‌زانی به‌دکار
 مه‌جنوون به‌دیدار له‌یل ئه‌بوو شاد
 خه‌رمانی خه‌می خووی ئه‌دا به‌باد
 گه‌ر وا نه‌بوایه مه‌جنوونی هه‌ژار
 هه‌رگیز نه‌ی ئه‌دی مه‌حبووبی نازدار
 داد له‌ده‌ست جه‌وری به‌دخویی په‌قیب
 نایه‌تی دلداریار بی به‌نسیب
 گوشت بده‌ی به‌سه‌گ وا وه‌فاداره
 گه‌نج به^(۱) به‌به‌دکار هه‌ر جه‌فاکاره

(۱) به: بده.

له توورکی یه وه

- ۱ -

له عه شقی بالآت شه و که منال بووم
هیچ نه ئەخه وتم هه ر تا کوسه حه ر
هاتن چاره یان بو دوزیمه وه
بیشکه یان کرد بووم له سه روو عه ر عه ر

- ۲ -

له توفیق فکرت - ه وه

من له داخی ده ردی دووری توئه نوشم ئه ی مدام
پیکه نینم گریه یه دیوانه ییکی شاعیرم
بووم بدا ده ست ماچی لیوی توئه وه ک مه ی پوژی هه شر
گه ر له جه ننه تدا له که وسه ر ته پ بکه م ده م کافر م

پاش به نند

من له نووسینه وهی (که مالی) بوو بوومه وه که دیوانی ماموستا «خادیم» که وته بازاره وه پاش خویندنه وهی ئەم دیوانه شیعریکی «خادیم» ی تیا یه ههستی خوئی به رامبه ر (که مالی) ده رئه پریت .. جگه له و شیعره ش دیسان هه ر ئەم شاعیره شیعریکی (که مالی) - ته خمیس - کردووه به پیویستم زانی هه ردوو پارچه که ی «خادیم» له م دیوانه شدا بنووسم:

ههستی شاعیر «خادیم» به رامبه ر به (که مالی)^(۱)
 ئیمشه وه له خه لوته دوور له ئە غیار بووم
 مه شفوولی جه زی رابیته ی یار بووم
 سه ر به زانو دا هه روه ک ئە هلی حال^(۲)
 که وتمه ناو ده ریا و گیژاوی خه یال
 ته سه وور نیگای تیژ بوو له هه ر لام
 ته فه کور پیاله ی پر مه ی بو هینام
 سه ر له جوشی شه وق بیخودی نازبوو^(۳)
 ده ماخم مهستی ساغیری راز بوو
 ته ماشا مه یلی چ گولزاری بوو
 غوبار ئارامی ری یی چ یاری بوو
 وه نه وزیکم دا چاوم که وته خه و
 نه مزانی چیه چ کاتیکه شه و
 له و کاته که وتمه گوشه و که ناری
 له هه رلا باخ و گولو گولزاری
 به هار ئاوینه ی به رگی گولان بوو
 حیرت له چاوی هه ر بولبولان بوو
 شانیه ی کرد نه سیم زولفی سونبولان
 هه وا پر له مه وچ نیکه هته ی گولان
 عونچه نیقابی له سه ر پوو لادا
 نی رگزه به مهستی له خه و هه لستا
 نه سیم خرایه ژیر سپبه ری گول
 بولبول نه غمه ی بوو له م چل بوئه و چل
 چ جه ننه تی بوو چ لاله زاری
 سه حنی هه ر ئەت ووت پووی گولعوو زاری

گه‌ی‌ش‌ت‌م‌ه‌ خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ پ‌ی‌ر‌ی‌ ب‌ا‌خ‌ه‌و‌ان
 ئ‌ی‌ج‌از‌ه‌ی‌ د‌ام‌ی‌ چ‌ن‌ی‌ن‌ی‌ گ‌ول‌ان
 س‌ه‌ف‌ح‌ه‌ی‌ ف‌ه‌س‌ا‌ح‌ه‌ت‌ ئ‌ی‌ش‌ا‌ر‌ا‌ت‌ی‌ ب‌و‌و
 م‌ه‌ت‌ن‌ی‌ ب‌ه‌ل‌ا‌غ‌ه‌ت‌ ع‌ی‌ب‌ا‌ر‌ا‌ت‌ی‌ ب‌و‌و
 ز‌ه‌ک‌ا‌و‌ه‌ت‌ ه‌ه‌م‌و‌و‌ م‌ه‌ب‌د‌ه‌ئ‌ی‌ ش‌ی‌ع‌ر
 م‌ه‌ن‌ت‌ی‌ق‌و‌ ب‌ه‌ی‌ان‌ ب‌ه‌ی‌ان‌ی‌ ف‌ی‌ک‌ر
 ل‌ه‌ ه‌ر‌ ش‌ه‌پ‌و‌ول‌ی‌ ب‌ه‌ چ‌ه‌ش‌ن‌ی‌ د‌ه‌ر‌یا
 ب‌و‌ی‌ د‌ه‌ر‌ د‌ه‌خ‌س‌ت‌م‌ گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ی‌ م‌ه‌ع‌نا
 چ‌ گ‌ول‌ش‌ه‌ن‌ی‌ ب‌و‌و‌ ر‌ه‌ش‌ک‌ی‌ ئ‌ی‌ر‌ه‌م‌ ب‌و‌و
 ه‌ه‌ر‌چ‌ی‌ گ‌و‌ت‌و‌وم‌ه‌ ل‌ه‌ و‌ه‌س‌ف‌ی‌ ک‌ه‌م‌ ب‌و‌و
 ک‌ه‌و‌ت‌ه‌و‌ه‌ ب‌ی‌ر‌م‌ ت‌ه‌ع‌ب‌ی‌ر‌ی‌ خ‌ه‌وم
 ئ‌ه‌م‌ گ‌ول‌ز‌اره‌ ب‌و‌و‌ ع‌و‌ش‌ر‌ه‌ت‌ی‌ ش‌ه‌وم
 م‌ام‌و‌س‌ت‌ای‌ ب‌ه‌ر‌ی‌ز‌ «ک‌ه‌م‌الی» ل‌ه‌ق‌ه‌ب‌
 ع‌ه‌ر‌ز‌ی‌ک‌ی‌ ئ‌ه‌ک‌ه‌م‌ ل‌ه‌ خ‌ان‌ه‌ی‌ ئ‌ه‌د‌ه‌ب‌
 (ی) ن‌ی‌س‌ب‌ه‌ت‌ ب‌و‌ئ‌ه‌و‌ «ک‌ه‌م‌ال» ه‌ ز‌ی‌اد‌ه
 چ‌ون‌ ک‌ه‌ م‌الی‌ ئ‌ه‌و‌ ل‌ه‌ ن‌ه‌ق‌س‌ ئ‌از‌اد‌ه
 س‌ه‌ر‌ی‌ پ‌ر‌ه‌و‌ش‌ی‌ خ‌ه‌ز‌ن‌ه‌ی‌ خ‌ه‌پ‌ال‌ه
 ت‌اج‌ی‌ [ک‌ر‌م‌نا] ب‌و‌ئ‌ه‌و‌ ح‌ه‌ل‌ال‌ه^(۱)
 ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ند‌ ن‌و‌وس‌ی‌و‌وم‌ه‌ چ‌ه‌ند‌ ش‌ی‌ع‌ر‌ی‌ ب‌و‌ئ‌ه‌و‌
 ب‌ه‌ک‌اری‌ چ‌ی‌ د‌ی‌ ب‌و‌و‌ ر‌و‌ژ‌ ب‌اس‌ی‌ ش‌ه‌و‌
 ن‌اب‌ی‌ت‌ه‌ د‌ی‌اری‌ ب‌و‌و‌ م‌ن‌ ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان
 ز‌ی‌ره‌ ن‌ارد‌ن‌ه‌ ب‌و‌و‌ ش‌اری‌ ک‌ر‌مان
 خ‌اد‌ی‌م‌ ل‌ه‌ د‌ه‌س‌ت‌ی‌ت‌ه‌ه‌ی‌ م‌ه‌ح‌ج‌و‌وب‌ه
 ل‌ه‌ ب‌اران‌ د‌وع‌ای‌ ق‌ه‌ب‌و‌ول‌ م‌ه‌ت‌لو‌وب‌ه

(۱) دیوانی خاویم. له بلاوکراوه‌کانی ده‌زگای رۆشنییری بلاوکرنه‌وه‌ی کوردی - به‌غدا. دار‌الحریه - ئاماده‌ و‌سانح‌ کردنه‌وه‌ی جه‌مال‌ مح‌مه‌د‌ ئ‌ه‌یلی - ل

۲ - به‌سه‌ر‌زان‌و‌دا - به‌سه‌ر‌ئ‌ه‌ژ‌ن‌و‌دا.

۳ - ب‌ی‌خ‌و‌د: ب‌ی‌ه‌و‌ش‌ د‌ب‌ی‌ ئ‌ا‌گا.

۴ - ئ‌ی‌ش‌اره‌ت‌ی‌ ب‌و‌ئ‌ای‌ه‌ت‌ی‌ «و‌ل‌ق‌د‌ ک‌ر‌م‌نا‌ ب‌نی‌ آ‌دم‌».

پنج خسته کی له سهر غه زه لی «که مالی»^(۱)

به قاي بوکس نيپه دونياوو جاه و دره می دونيا
 به کاری زامی دل نایی ده اوو مه ره می دونيا
 نه گه رچی پووری زاله پیره زه اله پوسته می دونيا
 وه کو زولفی ته بان شیواوه حالی دره می دونيا
 هه مووکاتیکی مه حکومتی نه مانه عاله می دونيا

عه جووزه ساحیره نه و بووکه هه ر پوژی نه کا یه ک شه و
 به قاي بوکس نيپه ناخر وه قاي که ی بو منه و بو تو
 به نوشی تی ده گه ی نیشه سه رو پیشی نه له م ده رچوو
 ده وامي هيچ نيپه هه ر پوژه جوړیکه نه گوړی زوو
 له لای زانا وه کو یه ک وایه شادی و ماته می دونيا

چ قاقای پیکه نینی بی چ پر مه ی گریه بی کاری
 گه دایی و ژنده پوشی بی چ میری بی چ سه ر داری
 چ ماته م بی چ سووری بی دل خوش نایی یه کجاری
 نه وه ی زانایه لای یه ک وایه نیقبال و چ نی دباری
 قه راری هیچ له سه ر باری نیپه زوو که می دونيا

نه که ی ته سلیمی بیت نه ت داته بهر شه ق دائیما وه ک گو ی
 فه ری بی بی نه خو ی هه ر گیز به کردارو له گفتو گو ی
 وه کو چه پگه رده سوورانی به کینی تو به هاتو چو ی
 نه گه ر شه کرت بداتی ژه هری تیدایه نه که ی بیخو ی
 ده خیلیم خو ت بپاریزه له شه هدی پرسه می دونيا ◀

له ئه سبابی گه دایی تاجی شاهی بیگری یه ک ریز
له لای من جومله یه کسانه هه موو وهک یهک به بی ته مییز
ئه بی وایی نه بی فرهقی گه داوو خوسره وی په ریز
که من په ندوقه له ندر مه شره بم فرهقی نییه هه رگیز
له لای من وهک یه که کاسه ی که ل و جامی جه می دونیا

له دهنگی [انگَرَ الاصوات] ی دونیا به سیه گوی مه گره
له شووری نه ی له ناله ی دل تو خادیم دیقته تی بگره
له دل عه شقو له نه ی دائیم مه زاقته شیرینی شه گره
ئه گه ر ئه هلی دلی تو گوی له ناله ی سازی دل بگره
«که مالی» گوی مه ده ئاوازی زیلو هه م به می دونیا

- ۱ - [دیاری شماره زوور] چاپخانه ی - ژین - ۱۹۶۶ - سلیمانی.
- ۲ - [باخی میر] چاپخانه ی - راپه رین - ۱۹۶۸ - سلیمانی.
- ۳ - [گول دهسته ی شوعه رای هاو عه سرم] چاپی دووم - چاپخانه ی راپه رین ۱۹۶۹.
- ۴ - له پیشه کی چاپی دووم دا ئه مه ی نووسیوه: له یه که م چاپ کردنی ئه م گول دهسته یه دا - پیره میرد - ی نهمر ووتی: من تی چینی «ئهمین زه کی به گ، ره شیدنه جیب. عه بدلوا حید نوری ئه فه ندی» خسته ناو گول دهسته که مه وه، به لام بو جاری دووم ته م خسته ناوی، چونکه ئه وان هیچ دیوانیکی شیعیان نیه - تامن له م گول دهسته یه دا به شاعیریان بده مه قه له م.
- ۵ - [شاعیره ناو وون بووه کانی کورد] سلیمانی - چاپخانه ی راپه رین ۱۹۷۳.
- ۶ - گوڤاری روښنبیری نوی ژماره () (سالی -) .
- ۷ - روژ نامه ی «بانگی کوردستان» یه کیکه له روژنامه ههفته یی یه پیشکه و تووه کانی سالانی بیست. خاوه نی ئیمتیازو سه رپرسیارو سه ر نووسه ری - مسته فا پاشا یامولکی - دهسته ی نووسه رانی: ره فیق حیلمی، و عه لی که مال و، م. نوری (شیخ نوری شیخ صالح) بوون، هه تا ژماره (۱۴) ی له سلیمانی ده رچووه، چونمه چونکه دوا ی تیکچوونی حوکمداریتی [شیخ مه حموود] به ریوه به رانی روژنامه ک نه یان ویستووه له و ریگایه ی بوی دانراوه لابه دن و به ریگایه کی چه وتی دوور له هیوا و ئامانجی میله ته تی کورد بییه ن به ریوه، دوا ی ژماره (۱۴) ی (۲) ژماره ی تریش له به غدا له لایه ن دهسته یه کی تره وه لی ده رچووه.

۸ - دیوانی نالی - مه لاعد الكرىمى مدرس - له بلاوكراوه كانى كوڤرى زانىارى كورد - ل. ۹۱.

۹ - هه مان سه رچاوه. ل. ۳۱۰.

۱۰ - هه مان سه رچاوه. ل. ۸۶.

۱۱ - هه مان سه رچاوه ل. ۱۰۸.

۱۲ - له م چند قسه يه دا له سه ر شيعرى (كه مالى). نه گه ر بو نموونه و به لگه هيئاته وه شيعرى (كه مالى) خويمان نه نووسىيى. له بهر نه وه بووه كه سه رجه مى شيعره كانى شاعير له بهر دهستان وله م رووه وه به چاكم زانيوه نه و شته بكه م تا هنده وارى خوشه ويست خوئى به دواى نه و به لگه شيعرييانه دا بگه رى.

۱۳ - روشنبيرى نوئى - ژماره ().

۱۴ - ديوانى ناطيق سالى ۱۹۷۰ چاپ كراوه.

رقم الايداع في المكتبة الوطنية ببغداد ٤١٤ لسنة ١٩٨٦

طبع في مطابع دار الشؤون الثقافية العامة

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والاعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
التسلسل رقم (١٢٨)

ديوان كمال علي بابير أغا

اعداد وتحقيق
علي بابير أغا

مراجعة
شكور مصطفى

ديوانى كه مالى

٤٤٠٠٣٢

نکین غرب موکریان

ديوان (١٢٠٠٠)

(الخراج الفنى: عبد القادر على مردان)

طبع دار الشؤون الثقافية العامة